

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

9 februari 1999

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

DECREET MACHTIGING OPRICHTING VENNOOTSCHAP VOOR WERVING EN SELECTIE
OVERHEIDSPERSONEEL

DECREET GOEDKEURING SAMENWERKINGSAKKOORD BEGELEIDING EN BEHANDELING
DADERS SEKSUEEL MISBRUIK

DECREET REGELING AANTAL AANGELEGENHEDEN VOLWASSENENONDERWIJS

DECREET BEKRACHTIGING BESLUIT ONTWIKKELINGSDOELEN BUITENGEWOON BASISON-
DERWIJS TYPE 2

DECREET GOEDKEURING SAMENWERKINGSAKKOORD OMSLAG KOSTEN GEWESTELIJKE
ONTVANGERS

DECREET MACHTIGING OPRICHTING NV REPRODUCTIEFONDS VLAAMSE MUSEA

Inhoud

Nr. 32

Dinsdag 9 februari 1999

Berichten van verhindering	1
Voorstel van bijzonder decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Intrekking	1
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	1
Verslagen	
Indiening	2
Mededeling van de Vlaamse regering	
Indiening	4
Mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	4
Mededelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	
Indiening	4
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	4
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	5
Ontwerp van decreet tot machtiging van de Vlaamse regering om een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheidspersoneel	
– 1132 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking	5
Sprekers : de heren Freddy De Vilder, verslaggever, John Taylor en André Denys en minister Eddy Baldewijns	
Artikelsgewijze bespreking	10
Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 8 oktober 1998 tussen de federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik	
– 1260 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	11
Sprekers : mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Felix Strackx en minister Luc Martens	
Artikelsgewijze bespreking	14

<p>Ontwerp van decreet betreffende de aanpassing van het onderwijs voor sociale promotie en de vervanging van de wet van 5 maart 1965 op het schriftelijk onderwijs – 1262 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 7</p>	15
<p>Algemene bespreking Sprekers : mevrouw Mia De Schamphelaere, verslaggever, de heer Freddy Sarens, mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heren André Van Nieuwkerke, Pieter Huybrechts, Kris Van Dijck en Ludo Sannen en minister Eddy Baldewijns</p>	28
<p>Artikelsgewijze bespreking Sprekers : de heren Ludo Sannen en Pieter Huybrechts</p>	58
<p>Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 december 1998 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 2 – 1263 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 3</p>	61
<p>Algemene bespreking Sprekers : de heren Freddy Sarens en André Van Nieuwkerke, mevrouw Cecile Verwimp-Sillis, mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Kris Van Dijck en minister Eddy Baldewijns</p>	61
<p>Artikelsgewijze bespreking</p>	62
<p>Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 9 december 1997 tussen de federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Waals Gewest en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de wijze van omslag van de kosten van de gewestelijke ontvangers en de wijze van de inhouding van de bijdrage in die kosten door de besturen – 1264 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2</p>	63
<p>Algemene bespreking Sprekers : de heren Marc Olivier, verslaggever en Chris Vandenbroeke en minister Luc Martens</p>	66
<p>Artikelsgewijze bespreking</p>	69
<p>Ontwerp van decreet tot machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de naamloze vennootschap “Reproductiefonds Vlaamse Musea” – 1268 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2</p>	69
<p>Algemene bespreking Sprekers : de heer Emiel Verrijken en minister Luc Martens</p>	69
<p>Artikelsgewijze bespreking</p>	69
<p>Regeling van de werkzaamheden</p>	69

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.39 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Gilbert Bossuyt, Jan Caubergs, Gracienne Van Nieuwenborgh : gezondheidsredenen ;

Jan Béghin, Anny De Maght-Aelbrecht : ambtsverplichtingen.

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van bijzonder decreet werd ingediend :

- Voorstel van bijzonder decreet van de heren Paul Dumez, Tuur Van Wallendael, Herman Lauwers, Johan Malcorps, Julien Demeulenaere en Marc Van Peel betreffende de oprichting van binnengemeentelijke territoriale organen
– 1294 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer Guy Swennen houdende sociale gelijkheid in het preventief gezondheidsbeleid
– 1290 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.

- Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwé c.s. houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten
– 1293 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer.

- Voorstel van decreet van de heren Paul Dumez, Tuur Van Wallendael, Herman Lauwers, Johan Malcorps, Julien Demeulenaere en Marc Van Peel tot aanvulling van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten met bepalingen betreffende het administratief toezicht op de binnengemeentelijke territoriale organen
– 1295 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting.

Intrekking

De voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingetrokken :

- Voorstel van decreet van de heren Leo Delcroix en Carl Decaluwé houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995
– 1131 (1997-1998) – Nr. 1.
Dit voorstel van decreet werd voor wat betreft de heer Carl Decaluwé ingetrokken.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

Voorzitter

- Voorstel van resolutie van de heren Patrick Lachaert en André Denys betreffende de zonevreemde bedrijven
– 1287 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer.
 - Voorstel van resolutie van de heren Jos Stassen en Johan Malcorps betreffende een tussentijdse evaluatie van de regeringsbeslissing in verband met de bouw van de containerterminal-West
– 1292 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer.
 - Voorstel van resolutie van de heren Johan Sauwens, John Taylor en André Denys betreffende de krachtlijnen van Vlaanderen inzake de volgende staats hervorming
– 1296 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Staats hervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften.
 - Voorstel van resolutie van de heren Leonard Quintelier, Hugo Marsoul en Georges Beerden betreffende de ondersteuning van duurzaam wonen in Vlaanderen
– 1297 (1998-1999) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting.
-
-
- mevrouw Ria Van Den heuvel betreffende telefonische hulpverlening voor dove en slechthorende jongeren
– 665 (1996-1997) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door de heer Jan Béghin over het voorstel van resolutie van de heer Felix Strackx betreffende het terugdringen van het aantal abortussen in Vlaanderen
– 693 (1996-1997) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden uitgebracht door de heer Paul Deprez over het voorstel van decreet van de heren Eddy Schuermans, Peter Vanvelthoven, Johan Sauwens en Jaak Gabriels houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg
– 874 (1997-1998) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur en Sport uitgebracht door de heer Hugo Marsoul over het voorstel van resolutie van de heren André Denys en Marino Keulen betreffende de integratie van kunstwerken op rotondes
– 1096 (1997-1998) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Mediabeleid uitgebracht door de heer Carl Decaluwé over het Beleidsplan Film in Vlaanderen
– 1125 (1997-1998) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Staats hervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften uitgebracht door de heer Freddy De Vilder over het ontwerp van decreet tot machtiging van de Vlaamse regering om een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheids personeel
– 1132 (1997-1998) – Nr. 4.
 - Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door de heer Marcel Logist over het voorstel van decreet van de heer Francis Vermeiren houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996
– 1133 (1997-1998) – Nr. 2.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door mevrouw Yolande Avontroodt over het voorstel van decreet van mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heer Herman Lauwers houdende de aanleg en het beheer van woonwagenterreinen
– 637 (1996-1997) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door de heer Marc Olivier over het voorstel van resolutie van

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door de heer Christian Verougstraete over het voorstel van resolutie van mevrouw Marijke Dillen betreffende de wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 12 mei 1998 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 3 februari 1993 houdende instelling van een tegemoetkoming in de last van de hypothecaire leningen, aangegaan om een woning te bouwen, te kopen of te renoveren
– 1136 (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Financiën en Begroting uitgebracht door de heer John Taylor over het voorstel van resolutie van de heren John Taylor, Stefaan Platteau, Carlos Lisabeth, Herman De Reuse, Jean-Marie Bogaert en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis betreffende de procedures met betrekking tot de oprichting van serviceflats voor bejaarden langs de Bevak NV Serviceflats Invest
– 1170 (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door de heer Christian Verougstraete over het voorstel van resolutie van de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Joris Van Hauthem betreffende een verandering van strategie inzake Vlabinvest
– 1195 (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting uitgebracht door de heer Mark Van der Poorten over het voorstel van resolutie van mevrouw Vera Dua betreffende het pact met de gemeenten
– 1204 (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heer Georges Beerden over de hoorzittingen over het voorstel van resolutie van de heer Johan Malcorps en mevrouw Vera Dua betreffende het invoeren van een verbod op arseen- en chroomhoudende houtverduurzamingsmiddelen
– 1229 (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door mevrouw Mia De Schamphelaere over het ontwerp van decreet betreffende de aanpassing van het onderwijs voor sociale promotie en de vervanging van de wet van 5 maart 1965 op het schriftelijk onderwijs
– 1262 (1998-1999) – Nr. 4.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh over het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 december 1998 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 2
– 1263 (1998-1999) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door de heer Marc Olivier over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 9 december 1997 tussen de federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de wijze van omslag van de kosten van de gewestelijke ontvangers en de wijze van de inhouding van de bijdrage in die kosten door de besturen
– 1264 (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur en Sport uitgebracht door mevrouw Kathleen Helsen over het ontwerp van decreet tot machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de naamloze vennootschap “Reproductiefonds Vlaamse Musea”
– 1268 (1998-1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Kris Van Dijck over de hoorzitting over het advies van de Vlaamse Onderwijsraad inzake inclusief onderwijs
– 1288 (1998-1999) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden uitgebracht door de heer Eddy Schuermans over de gedachtewisseling over de liberalisering van de Europese energiemarkt
– 1289 (1998-1999) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Mediabeleid uitgebracht door de heren Carl Decaluwé en Lieven Dehandschutter over het verzoekschrift met betrekking tot de wijze waarop de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap aan bod komt op de VRT
– 1291 (1998-1999) – Nr. 1.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Milieujaarprogramma 1999, goedgekeurd door de Vlaamse regering op 19 december 1998 (DOC 69/1998-1999).

Deze mededeling van de Vlaamse regering ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden ingediend :

- Advies nr. 1999/001 van de Vlaamse Mediaraad betreffende de beleidsbrief Film in Vlaanderen (DOC 70/1998-199) ;
- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad d.d. 17/11/1998 over “Indicatoren in functie van de Vlaamse gezondheidsdoelstellingen” (DOC 71/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad d.d. 20/10/1998 over kwaliteitsindicatoren voor de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg, de Algemene Ziekenhuizen en de Psychiatrische Ziekenhuizen (DOC 72/1998-1999) ;
- Advies van de Vlaamse Gezondheidsraad d.d. 15/12/1998 over het voorontwerp van decreet betreffende de Geestelijke Gezondheidszorg (DOC 73/1998-1999).

Deze mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap liggen ter inzage op het Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de SERV werden ingediend :

- Advies over de richtnota 1999-2000 van de GOM's (DOC 74/1998-1999) ;
- Advies over de ontwerp milieubeleidsvereenkomst mestactieplan 1999-2003 nutriëntenbalans (DOC 75/1998-1999) ;
- Begroting 1999 : een evaluatie (DOC 76/1998-1999) ;
- Aanbeveling over het arbeidsmarktbeleid in Vlaanderen (DOC 77/1998-1999).

Deze mededelingen van de SERV liggen ter inzage op het Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 137/98 van 16 december 1998 ;
- Arrest nr. 3/99 van 20 januari 1999 ;
- Arrest nr. 4/99 van 20 januari 1999 ;
- Arrest nr. 5/99 van 20 januari 1999 ;
- Arrest nr. 6/99 van 20 januari 1999 ;
- Arrest nr. 7/99 van 28 januari 1999 ;
- Arrest nr. 8/99 van 28 januari 1999 ;
- Arrest nr. 9/99 van 28 januari 1999 ;
- Arrest nr. 10/99 van 28 januari 1999 ;
- Arrest nr. 12/99 van 28 januari 1999.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummer 1578 ;
- Rolnummer 1582 ;
- Rolnummer 1477 ;
- Rolnummer 1584.

ONTWERP VAN DECREET tot machtiging van de Vlaamse regering om een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheidspersoneel

– 1132 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot machtiging van de Vlaamse regering om een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheidspersoneel.

De heer De Vilder, verslaggever, heeft het woord.

De heer Freddy De Vilder, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de bevoegde parlementscommissie heeft het ontwerp van decreet uitvoerig behandeld op 12 en 19 november 1998 en op 20 januari jongstleden. Hoewel het Vast Wervingssecretariaat bijzonder goede diensten verleent aan de overheid, is dit ontwerp van decreet er toch gekomen, daar algemeen werd vastgesteld dat het VWS die diensten onmogelijk kan aanpassen aan het Vlaams personeelsbeleid. Dat beleid heeft de laatste jaren trouwens een grondige evolutie gekend.

De diensten van de Vlaamse regering zijn momenteel verplicht om voor statutair personeel een beroep te doen op het VWS. Het ontwerp van decreet verandert daar helemaal niets aan. Het statutair

personeel zal ook in de toekomst via het VWS worden aangeworven. Voor het overige personeel ligt de situatie anders. Voor uiterst gespecialiseerd personeel deed men vroeger reeds een beroep op headhuntersbureaus. Voor de selectie van het contractueel personeel werd meestal een beroep gedaan op een ad-hocjury.

Algemeen wordt vastgesteld dat de Vlaamse Gemeenschap te weinig deskundigen in huis heeft om het hele proces van aanwerving en dergelijke kwaliteitsvol te begeleiden. De gevolgen hiervan voor de aanwerving en selectie zijn uiteraard veeleer negatief.

Minister Baldewijns benadrukte in zijn inleidende uiteenzetting dat het nochtans uitermate belangrijk is om bij de rekrutering voor de juiste kanalen, de gepaste selectieprocedure en correcte methode te kiezen. Dit is op zich echter niet zo eenvoudig. Alhoewel voldoende kantoren op de markt actief zijn die de administratie kunnen bijstaan, blijft het vaak zeer moeilijk om het kantoor te vinden dat het beste advies kan verlenen.

Minister Baldewijns getuigde dat uit gesprekken met afgevaardigden van lokale en provinciale besturen en overheden is gebleken dat die met dezelfde problemen kampen. Hieruit groeide het idee om één centrum op te richten waarop ook deze besturen een beroep kunnen doen.

Van alle mogelijke juridische constructies werd in het ontwerp van decreet voor een coöperatieve vennootschap geopteerd. Deze rechtsvorm biedt de grootste soepelheid en garandeert dat lokale overheden gelijktijdig met de Vlaamse overheid een evenwaardige gebruik kunnen maken van deze diensten. Een coöperatieve vennootschap heeft heel wat voordelen. Men kan op een soepele manier vennoot worden of uit de vennootschap treden. Het beheersreglement regelt de relatie tussen de vennoten, de manier waarop het selectiecentrum zijn werkzaamheden verricht, en wat het aan de klanten verrekent. De reglementering inzake overheidsopdrachten is niet van toepassing, maar het selectiecentrum zelf is wel onderworpen aan de wetgeving inzake de overheidsopdrachten. Voor de vennoten blijft het mogelijk om al dan niet een beroep te doen op het selectiecentrum. Ook niet-vennoten kunnen een beroep doen op het centrum, maar in dat geval gebeurt het op contractuele basis en geldt de reglementering inzake overheidsopdrachten wel.

Het centrum zal in de eerst plaats een soort make-larsrol vervullen. Zijn taken zullen er voorna-

De Vilder

melijk in bestaan het profiel op te maken, de juiste leverancier te zoeken om de selectie kwaliteitsvol en deskundig voor te bereiden, en de kwaliteit van de geleverde diensten te controleren. Het selectiecentrum zal tevens een aantal aanverwante diensten aanbieden, namelijk de organisatie van de personeelsinschatting, de organisatie van de overgangs- en bevorderingsproeven en de selecties voor interne herplaatsing van personeelsleden.

Tijdens de grondige discussie over het ontwerp van decreet werden diverse vragen gesteld over : de meerwaarde van een dergelijk centrum voor de sollicitant ; de toename van het aantal contractuele aanwervingen door de Vlaamse overheid, die door de minister werd gerelativeerd ; het overstijgen van een loutere doorwijsfunctie ; de financiële implicaties, want de Vlaamse regering brengt in eerste instantie 56 miljoen frank in ; de invloed op het Vlaams personeelsbeleid ; en het al dan niet in de weg staan van de eventuele overheveling van het VWS naar de deelstaten. Dit laatste probleem bestaat volgens de minister helemaal niet.

Verschillende sprekers halen aan dat heel wat gemeenten bij de aanwerving van hun personeel met problemen te kampen hebben, en dat dit centrum hieraan tegemoetkomt. Diverse gemeenten zijn trouwens vragende partij. Dat wordt door een van de interpellanten betwijfeld, doch door de minister bevestigd.

Enkele commissieleden rekenen erop dat de oprichting van de vennootschap een belangrijke stimulans zal betekenen voor gemeenten en provincies om hun aanwervingen objectiever te laten verlopen. Juist op die garantie op objectiviteit maken diverse commissieleden allusie, ook in verband met de VOI's. Een van de commissieleden haalde aan dat bij de aanwerving van contractuelen momenteel willekeur troef zou zijn, maar de minister heeft dat met klem ontkend.

De commissie heeft zich uitvoerig over de voorgestelde juridische constructie gebogen, namelijk een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid. Er werd uitvoerig gediscussieerd over de machtiging die aan de Vlaamse regering wordt gegeven. Volgens sommige commissieleden krijgt de regering door dit ontwerp een veel te ruime en algemene delegatie. Volgens de minister is de keuze van de coöperatieve vennootschap vooral ingegeven door de bekommernis om de gemeenten maximaal te laten participeren in de werking van de instelling. Net zoals vroeger is ook met dit ont-

werp van decreet de minister rechtstreeks verantwoording verschuldigd aan het Vlaams Parlement.

De commissie heeft eveneens uitvoerig gedebatteerd over de toepassing van de wet op de overheidsopdrachten, een voor dit ontwerp van decreet cruciaal punt. De minister stelde de nota van de heer D'hooghe, die hierop een antwoord biedt, ter beschikking van de commissie. Deze nota is als bijlage bij het verslag opgenomen.

De vraag van de heer Denys om over deze problematiek voorsnog advies te vragen aan de Raad van State wordt door de commissie afgewezen, net als de door mevrouw Vanderpoorten voorgestelde hoorzitting. Bij de artikelsgewijze bespreking wordt bij artikel 2 het amendement van de heer Sauwens aanvaard, waardoor ook het Vlaams Parlement aandeelhouder kan worden van de coöperatieve vennootschap. Bij artikel 3 wordt het amendement van de heer Sauwens in verband met het opleggen van een strikte deontologie, zodat de vennootschap haar opdrachten op een correcte en objectieve wijze vervult, unaniem goedgekeurd. Tot slot wordt het geamendeerde ontwerp van decreet goedgekeurd met 8 stemmen voor bij 1 onthouding.

De voorzitter : De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, elke organisatie van welke aard ook, dient te beschikken over voldoende en gekwalificeerde medewerkers om optimaal te functioneren. Voor een openbare dienst is dat niet anders, integendeel. De absolute vereiste om de burger de best mogelijke dienstverlening te bieden, maakt het noodzakelijk om van de openbare dienst een speerpuntorganisatie te maken. Dat betekent een organisatie waar kwaliteit, dienstverlening en efficiëntie sleutelbegrippen zijn.

Sedert enkele jaren wordt daar bij de Vlaamse administratie volop werk van gemaakt. De organisatie werd, om het zacht uit te drukken, grondig vernieuwd. Op sommige momenten ging het veranderingsproces zo snel dat de ambtenaren zelf niet meer konden volgen. Met het hier voorliggende voorstel wil de regering op het vlak van aanwerving van overheidspersoneel een nieuwe stap zetten. Ook de aanwerving van het personeel van gemeenten en provincies wordt beoogd.

Mijnheer de minister, de commissiebesprekingen hebben reeds duidelijk gemaakt dat mijn fractie dit ontwerp met gemengde, of noem het onzekere, ge-

Taylor

voelens bekijkt. De betrachting om de werving van overheidspersoneel in eigen handen te nemen en efficiënter en sneller te laten verlopen, is zeker een nobele doelstelling. Het is echter maar zeer de vraag of de oprichting van deze vennootschap daartoe voldoende garanties biedt. We kunnen er om te beginnen niet omheen dat deze vennootschap geen enkele stap zal kunnen zetten in de selectie van statutaire ambtenaren. Daarvoor zal nog steeds het Vast Wervingssecretariaat moeten instaan. De Vlaamse regering zal dus maar een beroep kunnen doen op deze vennootschap voor de selectie van contractuele ambtenaren. Dat is onmiskenbaar een groot mankement en roept heel wat vragen op.

Hieruit moet misschien worden geconcludeerd dat de Vlaamse administratie hoe langer hoe meer uit contractuelen zal gaan bestaan. Mag men niet veronderstellen dat de regering zich bij voorkeur zal wenden tot de organisatie die ze zelf heeft opgericht en die alleen maar contractuele ambtenaren kan selecteren ?

Ik heb me gedurende de hele bespreking van dit onderwerp dan ook afgevraagd of we er niet eerst en vooral voor moeten ijveren dat de Vlaamse overheid volledig kan instaan voor de aanwerving van haar ambtenaren, ook de statutaire, om pas daarna een Vlaams wervingssecretariaat op te richten. De minister stelt wel dat het ene het andere niet uitsluit, maar persoonlijk heb ik daar toch mijn twijfels over. Eens deze vennootschap op poten staat, komt er wellicht geen Vlaams wervingssecretariaat meer.

Bovendien gaat men ook voorbij aan de fundamentele discussie of de Vlaamse overheid al dan niet zelf haar personeel moet aanwerven. Wanneer ik er de personeelsbijlagen van de zaterdagkranten op nasla, kan ik niet anders dan constateren dat de grote bedrijven met een paar duizend medewerkers, zelf hun personeel aanwerven. Ondernemingen van een respectabele omvang beschouwen personeelsaanwerving als een van hun kerntaken. Is dat ook niet het geval voor de overheid ? Men kan zich dan ook afvragen in hoeverre met dit ontwerp van decreet niet de weg van de outsourcing wordt ingeslagen.

Daarbij aansluitend kan niet worden ontkend dat het Vlaams Parlement hier toch wel een zeer grote machtiging verleent aan de regering. Het personeelsbeleid mag dan tot de exclusieve bevoegdheid van de uitvoerende macht horen, dat

neemt niet weg dat er bij de oprichting van deze vennootschap wordt gewerkt met gemeenschaps-geld en dat het nog altijd een eerste taak blijft van een parlement om over de besteding van de middelen te waken. We weten bovendien niet hoe dit zal evolueren. Vandaag gaat het om 50 miljoen frank, morgen kan dat het dubbele zijn. Deze instelling houdt het beleid op afstand, en maakt de controle door het parlement moeilijker.

Een ander punt waar ik me zorgen over maak, is de objectiviteit van deze vennootschap. Objectiviteit is een basisprincipe van het VWS, het blinkt daarin uit. Via amendering werd getracht de objectiviteit van de vennootschap te garanderen, maar van garanties zoals bij het VWS kan hier niet worden gesproken. Hieraan moet bij de verdere concrete uitwerking de nodige aandacht worden besteed. Wanneer een vennootschap als deze ertoe kan bijdragen dat de aanwerving van contractuelen altijd objectief gebeurt, is dat een pluspunt, maar we moeten toegeven dat een dergelijke instelling daarvoor niet echt nodig is. De garantie van objectiviteit heeft in essentie te maken met de benaderingswijze van de werkgever. Een regering die contractueel personeel wenst aan te werven volgens de meest objectieve regels, kan dat momenteel perfect, een gemeente kan dat evenzeer. Daar is geen nieuwe instelling voor nodig.

Bij de gemeenten wil ik even langer stilstaan, er wordt in het ontwerp van decreet meermaals naar hen verwezen. Ze zouden vragende partij zijn voor een dergelijke vennootschap. Het blijft onduidelijk in hoeverre dit klopt. Ik heb de indruk dat hier op basis van de wensen van een bepaalde categorie conclusies worden getrokken voor alle lokale besturen. Ik wil erop wijzen dat de aanwervingen in de lokale besturen heel wat objectiever gebeuren dan sommigen laten uitschijnen. De personeelssterkte in de meeste gemeenten is dermate beperkt dat men zich geen vriendjespolitiek kan permitteren. De gemeentelijke overheden die zich daartoe lenen, straffen uiteindelijk alleen maar zichzelf.

Mijnheer de minister, u hebt het meermaals gehad over een teveel aan kandidaat-vennoten. Hoe zal de keuze worden gemaakt ? Volgens het systeem : wie eerst komt, eerst maalt ? Op basis van welke criteria zal de keuze worden gemaakt ? Wie zal die keuze maken ? Wat zal er gebeuren als er te veel vennoten blijken te zijn ?

Hoe valabel de uitgangspunten van dit ontwerp ook mogen zijn, er blijven nog heel wat vragen. Denken we daarbij aan de vraag of besturen die

Taylor

deel uitmaken van de vennootschap al dan niet zijn onderworpen aan de reglementering op de overheidsopdrachten. Het advies van de Raad van State toont aan dat het niet zo evident is om te zeggen dat de vennoten niet langer onderworpen zijn aan de wet op de overheidsopdrachten. Hierover moet meer duidelijkheid komen.

Ondanks deze twijfels zal mijn fractie dit ontwerp goedkeuren. De kans om de basis te leggen van wat een eigen selectiebeleid moet worden, mag immers niet worden verkeken. Ik dring er evenwel op aan dat de regering rekening houdt met onze opmerkingen, en erover waakt dat deze nieuwe instelling behoorlijk kan functioneren. Daarbij moet het parlement de kans krijgen om geregeld de werking ervan te evalueren met het oog op een gezond personeelsbeleid in de Vlaamse administraties en VOI's. (*Applaus bij de CVP, de SP en de VLD*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, onze fractie heeft een gemengd gevoel tegenover dit ontwerp van decreet. Enerzijds weten we dat de lokale besturen vragen om de aanwerving en de selectie van personeel op een vlottere wijze en met meer en modernere middelen te laten gebeuren. Anderzijds zijn we een beetje wantrouwig omdat de constructie waarin in het ontwerp is voorzien, zich bevindt in wat men de grijze zone noemt. Het is geen overheidsinstelling en al evenmin een privé-organisatie. Dit maakt controle en evaluatie door het parlement des te moeilijker. We hebben dan ook vragen bij deze constructie.

Bovendien zijn we voorstander van kaderdecreten. Niet alles hoeft te worden gedetailleerd. We stellen echter vast dat men een delegatie geeft aan de uitvoerende macht, terwijl een aantal fundamentele principes niet worden ingeschreven. We hadden gehoopt dat in het verlengde van de gesprekken over de nieuwe politieke cultuur, het principe zou worden aanvaard dat aanwerving moet gebeuren op basis van een objectief beleid. Dit had het uitgangspunt moeten zijn van dit decreet. We hopen echter dat dit alsnog wordt opgenomen in de uitvoeringsbesluiten.

Ik sluit me aan bij de heer Taylor die zegt dat zelfs bij het nalezen van het advies van de Raad van State, discussie blijft bestaan over de toepassing van de wet op de overheidsopdrachten. Kunt u in uw antwoord enige toelichting geven bij de vraag

of dit decreet al dan niet compatibel is met de wet op de overheidsopdrachten ? Wanneer u ons hierop een afdoend antwoord kunt geven, zal onze fractie dit ontwerp van decreet goedkeuren. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik dank de sprekers voor hun inbreng en de verslaggever voor het volledig relaas.

In het verslag wordt een hele reeks oplossingen geboden. Zowel de heer Taylor als de heer Denys zeggen dat dit ontwerp met gemengde gevoelens wordt onthaald. Ik begrijp dat volkomen. Het gaat om een nieuwe uitdaging. De kritische bedenkingen bij de concretisering van dit instrument moeten ons aanzetten tot uiterste waakzaamheid. Mijnheer de voorzitter, we zullen op geregelde tijdstippen verantwoording afleggen aan het parlement. Zeker in een eerste fase moet dit project immers van nabij worden gevolgd.

De heer Taylor had een reeks bedenkingen, onder meer bij de beperktheid van dit ontwerp. Deze beperking laat enkel toe contractuelen aan te werven binnen de Vlaamse administratie. Andere overheidsinstanties die een beroep doen op deze wervings- en selectiedienst, hebben ruimere mogelijkheden. Ik wijs erop dat de huidige federale wetgeving bepaalt dat we een beroep moeten doen op het Vast Wervingssecretariaat om statutaire personeelsleden voor de Vlaamse administratie te werven.

De suggestie om een eigen Vlaamse dienst uit te bouwen, is uiteraard waardevol. Mijnheer Taylor, bij de huidige selectieprocedure van contractuelen worden pogingen gedaan om zo objectief mogelijk te handelen. We stellen vast dat men bij het werven, zeker voor specifieke functies, reeds een beroep doet op headhunters om de gepaste kandidaat te vinden. Het is dus niet altijd zo eenvoudig.

We delen de bezorgdheid van beide sprekers over de objectiviteit. We zullen er rekening mee houden bij de vertaling van dit ontwerp. Ik wijs er echter op dat ook bij de administratie van dit centrum, hoe beperkt die ook moge zijn, iemand de kwaliteitszorg moet bewaken. De eerste stap hiertoe houdt in dat men op een objectieve basis selecteert. Doordat men vanuit het centrum een contract aangaat met derden, zal men snel kunnen besluiten of men deze voor mij essentiële objectieve

Baldewijns

regels al dan niet hanteert. Bij overtreding moet een einde kunnen worden gemaakt aan dergelijke overeenkomsten met eventuele derden.

De heer Taylor heeft nog een andere belangrijke vraag gesteld, namelijk wie vennoot kan worden. Alle overheden kunnen toetreden. Er zal dus geen selectie moeten gebeuren van steden en gemeenten. We moeten er enkel voor zorgen dat de inschrijving van het eerste aandeel niet te hoog ligt, zodat men vlot kan toetreden. Mijnheer Taylor, uw bezorgdheid gaat meer over de afgeleide trap. Het zou niet wijs zijn geen rekening te houden met alle types van steden en gemeenten. Men biedt geen exclusief terrein voor steden en gemeenten met een bepaald aantal inwoners of met een specifieke geografische ligging.

De participatie van de andere sectoren moet op een evenwichtige manier gebeuren. We mogen niet vergeten dat zeven van de elf leden vertegenwoordigers zijn van de Vlaamse overheid. Dit biedt de garantie op een meer gespreide vertegenwoordiging.

Het belangrijkste criterium waaraan deze beheerders moeten voldoen is deskundigheid. Als we een nieuw instrument willen uitbouwen, is de deskundigheid van degenen die worden betrokken bij de concrete uittekening ervan een allereerste vereiste. De grootste zorg behelst dan ook niet de keuze van de vennoten.

Mijnheer de voorzitter, het is belangrijk dat we hier nog even ingaan op de wetgeving op de overheidsopdrachten. In de commissie hebben we deze wetgeving verscheidene keren toegelicht. Naar aanleiding van de commissiewerkzaamheden vroegen we een uitvoeriger studie aan de heer D'Hooge, een jurist die een autoriteit is op dat vlak. We hebben die studie gekregen. Uit die studie blijkt dat de wetgeving op de overheidsopdrachten wel degelijk van toepassing is op de coöperatieve vennootschap. Wanneer coöperatieve vennootschappen zelf deelreinen uitkiezen en daarvoor een contract opstellen, zijn ze gebonden aan de wet op de overheidsopdrachten en moeten ze de markt consulteren. Deelcontracten zijn bijvoorbeeld contracten voor specifieke opdrachten die men onder meer terugvindt bij gemeenten waar het ene bedrijf op de arbeidsmarkt meer gespecialiseerd is dan het andere, maar waar men toch de procedure volgens de criteria van de wet op de overheidsopdrachten moet aanhouden.

Het is wel belangrijk dat de vennoten via de wetgeving op de overheidsopdrachten niet worden verplicht het hele veld te consulteren, wanneer ze moeten recruter. Ze zijn dan vennoot. De CVBA heeft de markt geconsulteerd en voldoet voor wat de raamovereenkomst betreft aan de wetgeving op de overheidsopdrachten. De vennoot zelf is bijgevolg ook in orde met die wetgeving, temeer daar een beheersreglement dit op de meest correcte manier kan vertalen.

Deze procedure houdt alleszins een grote tijdswinst in voor de vennoten, vooral voor de lokale overheden. Dat is dus een van de positieve punten. Dat geldt voor de coöperatieve vennootschap en de leden. Wanneer een niet-vennoot toch een beroep wil doen op de coöperatieve vennootschap – volgens dit decreet is dat mogelijk – moet deze kandidaat ook de markt raadplegen. De coöperatieve vennootschap moet goed gesitueerd zijn indien ze wil worden gekozen door de eventuele vragsteller.

Mijnheer de voorzitter, de coöperatieve vennootschap moet dus beantwoorden aan de wet op de overheidsopdrachten en zal de markt raadplegen en deelcontracten opstellen. Via een beheersreglement en omwille van het feit dat er vennoten zijn, beantwoorden de vennoten ook aan de wetgeving op de overheidsopdrachten. De niet-vennoten die toch aanspraak willen maken op de coöperatieve vennootschap kunnen dat. Ze moeten wel de markt raadplegen bij deze operatie. De vennootschap zelf moet er dan maar voor zorgen dat ze mee in de running zit.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Betekent dit dat de tijdswinst die gemeenten normaal hebben door de toepassing van de wet op de overheidsopdrachten, vandaag vervalt bij het selecteren van een selectiebureau voor degenen die vennoot zullen zijn ? Vervalt het tijdverlies voor degenen die vennoot zullen zijn omdat de vennootschap de markt raadpleegt voor een raamcontract ?

Minister Eddy Baldewijns : Inderdaad.

De heer André Denys : Degenen die daarentegen geen vennoot zullen zijn, zullen geen tijdswinst maken.

Minister Eddy Baldewijns : Ik denk dat we het heel duidelijk formuleren. Een vennoot heeft toch het recht een streepje voor te hebben. Dat is het voor-

Baldewijns

deel van het vennootschap. In elk geval is er een aanzienlijke tijdswinst.

De heer André Denys : Kunt u een voorbeeld geven van een raamcontract ? Op welke wijze zullen de vele gemeenten en steden die vennoot zijn van deze vennootschap, de markt raadplegen voor een raamcontract ?

Minister Eddy Baldewijns : Voor bepaalde functies zal een examen worden georganiseerd bij het Vast Wervingssecretariaat, zodat een reserve wordt aangesteld. Als de coöperatieve vennootschap vaststelt dat voor een specifieke functie, zoals bijvoorbeeld van informaticus, een regelmatig terugkerende vraag bestaat – ook van de vennoten – dan sluit men een overeenkomst met een gespecialiseerd bedrijf in deze sector. Dit gebeurt na consultatie van de markt, waar het beste bedrijf het zal halen. Dit bedrijf heeft dan een reserve in handen. Als een vennoot dan een kandidaat zoekt, kan hij op zeer soepele en snelle wijze gebruikmaken van de kandidaturen.

Er is dus vooral sprake van tijdswinst. Als de Vlaamse administratie een specifieke functie moet invullen via headhunting, neemt deze procedure toch wel wat tijd in beslag.

De heer André Denys : Als een raamcontract voor bijvoorbeeld een informaticus is uitgeschreven, dan volgt een gemeente die vennoot is, gewoon objectief de volgorde.

Minister Eddy Baldewijns : Die gemeente kan daar dan een beroep op doen. Op dat vlak zit men zeer goed.

Mijnheer de voorzitter, dit ontwerp maakt een betere dienstverlening mogelijk, ook ten opzichte van de andere overheidsdiensten die hierbij worden betrokken. Het moet de Vlaamse overheid vooral ook toelaten om soepeler en sneller te kunnen overgaan tot de werving van contractuelen. (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van de-

creet tot machtiging van de Vlaamse regering om een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op te richten voor de uitvoering van opdrachten met betrekking tot de werving en selectie van overheids personeel.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

De Vlaamse regering wordt gemachtigd om namens de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest en desgevallend, samen met het Vlaams Parlement, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, een of meer provincies, een of meer gemeenten, een of meer OCMW's, een of meer intercommunales, een of meer instellingen, verenigingen of bedrijven die van deze instellingen afhangen of door hen gecontroleerd worden en de Vlaamse Vereniging voor Steden en Gemeenten, een vennootschap op te richten die de rechtsvorm heeft van een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid waaraan de uitvoering van de in artikel 3 vermelde taken worden toevertrouwd, overeenkomstig het bepaalde in artikel 4.

De in het eerste lid bedoelde overheden, instellingen, bedrijven en verenigingen die niet hebben deelgenomen aan de oprichting, kunnen hetzij op eigen verzoek hetzij op verzoek van de Vlaamse regering toetreden tot de in het eerste lid bedoelde vennootschap.

Het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap dienen steeds direct of indirect te beschikken over ten minste de helft plus één van de aandelen in het kapitaal van de vennootschap.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

De in artikel 2 bedoelde machtiging betreft het oprichten van een vennootschap waarvan de statuten de volgende taken opsommen :

Voorzitter

- 1° het instaan voor de uitvoering van opdrachten inzake werving en selectie van overheidspersoneel welke haar worden toevertrouwd hetzij door haar leden hetzij door derden ;
- 2° aanverwante diensten te ontwikkelen en te presenteren zoals onder meer de organisatie van potentiëleinschattingen, potentiëleinschattingen door middel van de assessment center methode, evenals de organisatie van overgangs- en bevorderingsproeven en mobiliteitsselecties ;
- 3° alle activiteiten die rechtstreeks of onrechtstreeks bijdragen tot de realisatie van haar doeleinden.

Deze vennootschap dient zich te verplichten tot een strikte deontologie ; zij dient zich ertoe te verbinden op een correcte en objectieve wijze haar opdrachten te vervullen.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

§ 1. Onverminderd de mogelijkheid om opdrachten voor derden op contractuele basis uit te voeren, zal de in artikel 2 bedoelde vennootschap de haar door haar leden toevertrouwde opdrachten uitvoeren overeenkomstig de voorwaarden en modaliteiten bepaald in een beheersreglement vastgesteld door haar raad van bestuur.

Het in het eerste lid bedoelde beheersreglement, evenals elke wijziging ervan, wordt voor goedkeuring overgelegd aan de Vlaamse regering. Het goedgekeurde beheersreglement wordt door de Vlaamse regering meegedeeld aan het Vlaams Parlement.

In het beheersreglement zal ook worden bepaald op welke wijze en met behulp van welke berekeningsmethode de werkings- en personeelskosten over de deelnemende vennoten worden verdeeld.

§ 2. De statuten van de in artikel 2 bedoelde vennootschap en de latere wijzigingen ervan worden door de Vlaamse regering meegedeeld aan het Vlaams Parlement.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

De financiële tegemoetkoming van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest, met het oog op de financiering van de activiteiten van de in artikel 2 bedoelde vennootschap, neemt de vorm van een inbreng van een geldsom bij oprichting, ten belope van maximaal 56 miljoen Belgische frank.

Deze inbreng wordt nominatim opgenomen in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest zullen hun inbrengverbintenis op het ogenblik van de oprichting naleven, zodat het gedeelte van het kapitaal van de vennootschap dat aan deze inbreng beantwoordt, onmiddellijk volgestort zal zijn.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 8 oktober 1998 tussen de federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik – 1260 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 8 oktober 1998 tussen de federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik.

De algemene bespreking is geopend.

Voorzitter

De heer Béghin, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goeij (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik zal een korte uiteenzetting houden over dit ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord dat op 8 oktober 1998 werd afgesloten tussen de federale staat en de Vlaamse Gemeenschap. De minister meldde ons dat de Franse Gemeenschap terzelfder tijd een dergelijk akkoord heeft afgesloten. Maar dit akkoord is er dus slechts een tussen de federale en de Vlaamse overheid.

Dit samenwerkingsakkoord beantwoordt aan de noodzaak om de samenwerking tussen de diverse beleidsniveaus inzake de begeleiding en behandeling van seksuele delinquenten op punt te stellen, en om de diverse bevoegdheden beter op elkaar af te stemmen. Net voor het einde van ons dubbelmandaat, op 13 april 1995, werd op federaal niveau de wet betreffende het seksueel misbruik van minderjarigen goedgekeurd. Deze wet vereist in het kader van de voorwaardelijke invrijheidstelling van gedetineerden en de vrijstelling op proef van geïnterneerden, een voorafgaand advies van een dienst die is gespecialiseerd in de begeleiding of behandeling van seksuele delinquenten. Op dat ogenblik was dit misschien niet zo evident, nu gelukkig wel. Daarnaast krijgt elke voorwaardelijke invrijheidgestelde, die werd veroordeeld als dader van seksueel misbruik ten aanzien van een minderjarige, een voorwaarde opgelegd. Hij moet namelijk een aangepaste begeleiding of behandeling volgen.

Om deze wet hoe dan ook uit te voeren en toe te passen, was het nodig om in een coherente en gecoördineerde aanpak te voorzien inzake seksuele delinquenten, en dat niet alleen voor of tijdens, maar ook na een eventuele vrijheidsberovende straf. Dit moet zodanig worden uitgewerkt dat niet alleen de federale overheid, maar ook de gemeenschappen en de gewesten zich mee inschrijven in die gecoördineerde aanpak. Er moet dus worden samengewerkt tussen de diensten van Justitie en de voorzieningen van de Vlaamse Gemeenschap. Vooral belangrijk is ook de inschakeling van de aanwezige knowhow inzake deze begeleiding. Met dat alles beoogt men dus die overkoepelende coherente aanpak.

Ik herhaal wat hier de laatste tijd al diverse keren werd gezegd. Naast de bescherming van de samenleving moet een rationeel en niet-kortzichtig crimineel beleid gericht zijn op de verandering en beïnvloeding van de delinquent. In die zin vormt het crimineel beleid een onderdeel van een ruimer sociaal beleid. Het probleem van de delinquent – in dit verband de seksuele delinquent – begint immers niet altijd bij de gerechtelijke interventie. Niet zelden is hij immers reeds patiënt in de zorg- of cliënt in de hulpverlening vooraleer hij wordt gearresteerd.

Het is natuurlijk meestal zo dat het probleem evenmin is opgelost wanneer de gerechtelijke interventie wordt stopgezet. Continuïteit in de gespecialiseerde begeleiding en behandeling is dus aangewezen. Het seksueel probleem is immers een deel van de bredere problemen van de persoon in zijn omgevings situatie.

Dit neemt echter niet weg dat het dankzij dit samenwerkingsakkoord nu toch mogelijk is om een scheiding te maken tussen toezicht en controle enerzijds, wat de taak is van Justitie, en de psychosociale begeleiding en behandeling anderzijds, wat op basis van de bijzondere wet tot de gemeenschapsbevoegdheden behoort. Op die manier gaat men van start met een poging om te vermijden dat er rolconflicten zouden blijven bestaan tussen begeleiders. Men vermijdt eveneens mogelijke verwarring in de beeldvorming bij de begeleide persoon.

De rolverwarring tussen justitie, assistent en hulpverlening was in ieder geval een probleem. Voor zover ik weet, stond dit ook in het verslag van de commissie-Dutroux. Daarin stond namelijk een dringende aanbeveling om een einde te maken aan die rolverwarring.

Het strafrechtelijk beleid moet dus onze samenleving beveiligen tegen seksueel misbruik. Dit moet gebeuren door een gepaste bestraffing en een zinvolle invulling van de straf. Die straf moet erop zijn gericht toekomstige recidive te vermijden. Onze gemeenschap moet het welzijn, de gezondheid en vooral de harmonieuze ontplooiing van delinquent medeburgers bevorderen en situaties vermindere die daartegen kunnen indruisen.

Deze beide doelstellingen zijn echter onlosmakelijk met elkaar verbonden. Slechts een welzijns- en probleemgerichte benadering op maat van de dader kan ertoe bijdragen dat terugval wordt voorkomen zodat er geen nieuwe slachtoffers worden gemaakt. Daderhulp is in essentie preventieve

Merckx-Van Goey

slachtofferhulp. Dit vereist uiteraard een partnerschap. Net dat partnerschap tussen justitie en hulpverlening wordt met dit akkoord beoogd.

Het verheugt ons dat alle daders van seksueel misbruik die zijn gevat, in dit akkoord zijn opgenomen. Het strikte kader van de wet van 1995, die het had over de daders van misbruik ten aanzien van minderjarigen, wordt hier dus duidelijk verlaten. Men viseert alle daders van seksueel misbruik. Bovendien is het ook zo dat het kader van een hulpverlening of behandeling – deels onder justitiële druk – verschillend kan zijn, en ook in de tijd kan evolueren. Soms is men het voorwerp van een maatregel van vrijheid onder voorwaarde, dan weer van bemiddeling of probatie. Het is goed dat het samenwerkingsakkoord heeft gepoogd om een coherente en ruime samenwerking mogelijk te maken.

Ik zal het niet hebben over de manier waarop het akkoord is uitgebouwd voor Justitie. Langs de zijde van de Vlaamse Gemeenschap is er de uitbouw van een geografisch gespreid netwerk. De begeleiding en behandeling zijn nog ambulante, maar kunnen in de toekomst misschien residentieel worden.

In het samenwerkingsakkoord gebeurt de invulling langs Vlaamse kant zowel door de centra van algemeen welzijnswerk als door netwerken van diensten voor geestelijke gezondheidszorg. In het samenwerkingsakkoord werd tussen die twee sectoren een hiërarchie ingesteld. We betreuren dat we hierbij niet hebben kunnen wegen op de besluitvorming terzake. In de tekst staat uitdrukkelijk: 'Wie viel onder de toepassing van de wet van 1995, moet automatisch worden doorverwezen naar de centra voor geestelijke gezondheidszorg.' Daar heeft de medicus de verantwoordelijkheid. Het is nochtans mogelijk dat daders die nood hebben aan een zeer intense individuele begeleiding, meer gebaat zijn met een meer contextgerichte aanpak. De doorverwijzing naar een centrum voor algemeen welzijnswerk zou dan ab initio meer aangewezen zijn.

Wie onder de wet van 1995 valt, wordt automatisch doorverwezen naar de centra voor geestelijke gezondheidszorg; de anderen kunnen zowel naar de centra voor geestelijke gezondheidszorg als naar de centra voor algemeen welzijnswerk worden doorverwezen. In die zin blijft er toch een knelpunt. Over deze hiërarchie is bilateraal beslist door twee leden van de executieve, zonder dat dit in een breed debat werd behandeld.

Zoals de minister bij de bespreking in de commissie heeft gezegd, neem ik aan dat de implementatie van het akkoord op het terrein toch wel vragen oproept. Men kan niet alles in een samenwerkingsakkoord regelen. De concrete opvolging en rapportering zijn dan ook heel belangrijk. Concrete knelpunten zijn het beroepsgeheim, de informatieverstrekking door justitie aan de hulpverlening, en de controle en het toezicht op de wijze waarop hulpverlening wordt ingevuld. Ook Justitie wil daarop haar controle uitoefenen. Dit punt zal gaandeweg moeten worden ingevuld.

Een blijvend overleg tussen alle betrokken partijen is noodzakelijk. We moeten trachten een oplossing te vinden voor de doorstroming van informatie bij individuele dossiers van seksuele delinquenten. De hantering van het beroepsgeheim en het respect voor de wet op de privacy dienen aandachtspunten te blijven. Het jaarrapport, dat wordt vooropgesteld in het samenwerkingsakkoord, zal dit nauwgezet moeten opvolgen.

Het samenwerkingsakkoord werd afgesloten voor een proefperiode van twee jaar. Voor onze opvolgers in het parlement wordt het een belangrijke taak om de voortdurend verschuivende afbakening en de relatie tussen Justitie en Welzijn in de toekomst te blijven volgen.

Het zal daarnaast heel belangrijk zijn om dit ook binnen de regering op punt te stellen. U hebt ons verzekerd dat in de nodige middelen is voorzien voor de realisatie en implementatie van dit akkoord. Ik neem aan dat ook de arbitragecommissie haar werk zal doen.

Hoe dan ook is het positief dat, na de vorige samenwerkingsakkoorden die hier al ter goedkeuring werden voorgelegd, ook dit nog op de valreep binnen deze regeerperiode zijn beslag krijgt. Uiteraard zal onze fractie dit ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord met overtuiging goedkeuren. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de zaak Dutroux en in de nasleep ervan de diverse X-dossiers hebben een verscherpte aandacht van het beleid teweeggebracht voor seksuele misdrijven. De waakzaamheid werd verhoogd, de slachtoffers durven sneller getuigen en worden ook beter opgevangen. Ook aan de begeleiding en behandeling van de daders van seksuele misdrijven wordt meer

Strackx

aandacht besteed. Deze evolutie resulteerde in het voorliggende samenwerkingsakkoord tussen de federale staat en de Vlaamse Gemeenschap.

Het blijft onze overtuiging dat deze misdadigers, vooral de pedofielen, een ernstige bedreiging vormen voor onze samenleving, en dat ze zo streng mogelijk moeten worden gestraft. Onvermijdelijk komen ze echter na verloop van tijd weer vrij. Het is dan van het grootste belang ervoor te zorgen dat ze geen gevaar meer kunnen vormen voor de samenleving. Het Vlaams Blok vindt het daarom positief dat seksuele misdadigers zullen worden opgevangen, behandeld en begeleid door gespecialiseerde centra voor geestelijke gezondheidszorg of voor algemeen welzijnswerk.

We mogen echter niet naïef zijn en hoeven ons geen illusies te maken. De grootste waakzaamheid blijft geboden. De feiten bewijzen immers dat een zeer groot aantal van hen hervalt. Bij seksuele delinquenten in het algemeen, en bij pedofielen in het bijzonder, is er iets fundamenteel fout gegaan tijdens hun seksuele ontwikkeling. Het is zeer moeilijk dit op latere leeftijd nog recht te trekken. Zelfs na jarenlange therapie blijft het risico op recidive zeer groot. Het Vlaams Blok dringt er daarom op aan dat in de gevallen waarbij een grote kans op hervallen bestaat, stringenter maatregelen worden genomen om onze kinderen te beschermen. We denken hierbij meer specifiek aan chemische castratie.

Pedofielen hebben ook de neiging om de nabijheid van kinderen op te zoeken en zich bijvoorbeeld spontaan aan te bieden als kinderoppas en dergelijke. Ze doen zich daarbij meestal voor als echte kindervrienden en weten niet zelden het vertrouwen van de ouders te winnen. Als mijn buurman een gevaarlijke pedofiel is, dan heb ik als vader van een jong gezin het recht dat te weten, om mijn kinderen te kunnen beschermen. We pleiten dan ook voor een meldingsplicht zoals in de Verenigde Staten, waardoor pedofielen hun burens van hun afwijking op de hoogte moeten brengen.

Ten slotte moet erover worden gewaakt dat pedofielen niet kunnen worden tewerkgesteld in functies waarin ze met kinderen in contact komen, bijvoorbeeld in het onderwijs of in een jeugdbeweging. Onze fractie zal het voorliggend ontwerp van decreet goedkeuren, maar wil toch wijzen op deze tekortkomingen in het samenwerkingsakkoord. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : Mevrouw Merckx heeft duidelijk aangegeven waarover het gaat, hoe het samenwerkingsakkoord tot stand is gekomen, en wat de krachtlijnen zijn van het akkoord dat nu zijn decretale bevestiging moet krijgen.

Ze heeft terecht gewezen op een aantal gevoelige punten, zoals de hiërarchie tussen centra voor geestelijke gezondheidszorg en algemeen welzijnswerk. Dit is niet zo evident. In de praktijk zal blijken hoe dit functioneert. Een beter samenspel tussen algemeen welzijnswerk en centra voor geestelijke gezondheidszorg zal een en ander op een goede manier kunnen opvangen.

Na niet al te lange tijd moet dit alles worden geëvalueerd, en moet worden nagegaan of bijsturing nodig is. Het akkoord zal hoe dan ook permanent moeten worden opgevolgd. De rapportering moet op een goede manier gebeuren. Indien nodig, zal bijsturing volgen.

Het is goed dat er complementair een engagement ontstaat tussen Justitie en de Vlaamse Gemeenschap, en dan vooral de sectoren volksgezondheid en welzijnswerk. Met dit decreet zorgen we voor een algemeen kader waarin men op een coherente manier probeert om de terugkeer van deze personen naar en hun integratie in de samenleving te realiseren.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 8 oktober 1998 tussen de federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 2

Het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik, gesloten te Brussel op 8 oktober, wordt goedgekeurd.

Ik wijs de vergadering op de door de commissie aangebrachte tekstcorrectie die luidt als volgt :

Het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik, gesloten te Brussel op 8 oktober 1998, wordt goedgekeurd.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de aanpassing van het onderwijs voor sociale promotie en de vervanging van de wet van 5 maart 1965 op het schriftelijk onderwijs

– 1262 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 7

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de aanpassing van het onderwijs voor sociale promotie en de vervanging van de wet van 5 maart 1965 op het schriftelijk onderwijs, waarvan het opschrift door de commissie werd gewijzigd als volgt : “ontwerp van decreet tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs”.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw De Schamphelaere, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Mia De Schamphelaere, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 6 januari werd het ontwerp van decreet tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs in de commissie voor Onderwijs goedgekeurd met acht stemmen voor bij zes onthoudingen. De bespreking en amendering is vlot verlopen omdat er een lange voorbereidingstijd aan de parlementaire bespreking was voorafgegaan.

Reeds tien jaar geleden poneerde de Vlaamse regering de expliciete wens om het onderwijs voor sociale promotie of het volwassenenonderwijs te vernieuwen en moderniseren. Dit decreet speelt in op de uitdagingen van de lerende samenleving. In de toekomst zal het leren voor iedereen een cruciale activiteit blijven, ook na het afronden van de initiële onderwijsloopbaan en de intrede in de beroepsloopbaan.

De belangrijke vernieuwingen in het decreet werden door de minister toegelicht. Geïnspireerd door de projecten van het tweedekansonderwijs, voorziet het decreet erin dat voortaan via het onderwijs voor sociale promotie een diploma secundair onderwijs kan worden behaald. Voordien was dit niet het geval. Ondanks de leerplicht verlaten nog teveel Vlaamse jongeren het secundair onderwijs zonder diploma, terwijl in onze complexe kennismaatschappij een diploma secundair onderwijs nochtans met recht en reden als een minimale startkwalificatie wordt beschouwd.

Op de tweede plaats wordt het onderwijs voor sociale promotie doorzichtig en conform het secundair onderwijs gemaakt. Op die manier kunnen de studiebewijzen zowel door de individuen als door de werkgevers gemakkelijker worden gesitueerd. Er komt bovendien een modulair onderwijssysteem. De modules zullen over de instellingen heen vergelijkbaar en kapitaliseerbaar zijn.

Ten slotte is ook in de invoering van gecombineerd onderwijs voorzien, waardoor het multimediaal onderwijs en het afstandsonderwijs hun intrede doen in het onderwijs voor sociale promotie.

Een aantal belangrijke amendementen van de commissieleden vullen het ontwerp van de regering aan. Als belangrijkste toevoegingen kan ik vermelden : een verfijning van het financierings-

De Schamphelaere

systeem door het invoeren van een bodem die voorkomt dat men zonder pedagogisch verantwoorde omkadering valt ; een uitbreiding van de vrijstellingsmogelijkheden van het inschrijvingsgeld voor cursisten van het studiegebied Algemene Vorming en voor herintreders op de arbeidsmarkt ; bijkomende mogelijkheden voor trajectbegeleiding voor centra met veel sociaal zwakke cursisten ; een hernieuwde opdracht voor het Vlaams Ondersteuningscentrum voor Basiseducatie en tot slot een decretale regeling voor de deelname van jonge volwassenen tussen 18 en 25 jaar in de centra voor deeltijds secundair onderwijs.

Er waren ook belangrijke kritieken op het ontwerp van decreet. Het werd verweten een globale visie te ontberen voor de permanente vorming in Vlaanderen. Een ander punt van kritiek was het blijven bestaan van overlappingsen en een nettenstructuur. Tot slot – maar dan veeleer in de rand van dit ontwerp – hekelde men het blijvend missen van kansen in het leerplichtig of het eerstekansonderwijs.

Toch kan dit ontwerp van decreet mijns inziens positief worden geëvalueerd. Het biedt immers een belangrijke beleidsinvestering in laaggeschoolden. In een samenleving waarin blijkens onderzoek laaggeschooldheid steeds meer als de harde kern van werkloosheid en kansarmoede naar voren komt, is mensen kansen bieden op een minimum-startkwalificatie een uiterst belangrijke maatschappelijke opdracht. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Sarens heeft het woord.

De heer Freddy Sarens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, met dit ontwerp van decreet bespreken we het laatste niveaudecreet van deze regeerperiode. De decreten die ons nog resten, kunnen we immers niet klasseren onder deze noemer. Na het hogescholendecreet en het universiteitsdecreet in de vorige zittingsperiode, zijn in deze zittingsperiode reeds het basis- en secundair onderwijs en de PMS- en MST-sector aan de beurt geweest. Daarmee heeft de Vlaamse regering op belangrijke wijze uitvoering gegeven aan het regeerakkoord van 1995. Het verheugt de CVP-fractie ten zeerste dat vandaag het OSP als sector in dit Vlaams Parlement aan de beurt komt. We hebben daar een aantal grondige redenen voor, waarop ik onmiddellijk wil ingaan.

Met dit decreet geven we aan de belangrijke sector van het volwassenenonderwijs een nieuw elan en

een nieuwe toekomst. Dit ontwerp van decreet getuigt van pragmatisme. Het gaat niet om de grote hervorming die aanvankelijk voorop stond. Wellicht is deze tussenstap nodig om de sector te hervormen. Het begrip 'levenslang leren' heeft al jaren ingang gevonden. Reeds gedurende enkele decennia stelt de overheid zich actief op inzake permanente educatie, aanvankelijk – en daarmee bedoel ik in de jaren zeventig – hoofdzakelijk in de sociaal-culturele sector, daarna in andere beleidsdomeinen, zoals de VDAB en het onderwijs. Helaas zat de OSP-sector te lang opgesloten in een verouderde wetgeving.

Daarenboven heeft de wetgeving, die alsmaar rigider werd, verhinderd dat de sector van het OSP gelijke tred hield met de VDAB- en VIZO-opleidingen. Dit leidde weleens tot spanningen in sommige regio's. In andere regio's zochten de initiatiefnemers van de drie opleidingsprogramma's steun bij mekaar. Er wordt nu op een voortreffelijke wijze samengewerkt. Dit mag ook eens gezegd worden.

Hierbij wil ik toch een randbemerking maken. De samenwerking tussen OSP, VDAB, VIZO en andere opleidingsinitiatieven is immers niet het voorwerp van dit decreet. Toch is deze samenwerking voor onze fractie een zeer belangrijk punt. Al jaren onderzoeken opeenvolgende ministers van onderwijs hoe men deze opleidingsinitiatieven op mekaar moet afstemmen. Het is goed dat de minister-president het Edufora-initiatief heeft genomen, en de betrokken ministers rond de tafel heeft gebracht. De middelen die voor vorming worden aangewend, zijn te omvangrijk om nog langer overlappingsen te tolereren. De opdrachten van OSP, VIZO en VDAB moeten duidelijk worden afgebakend en op mekaar worden afgestemd. We vragen de Vlaamse regering dat ze in de diverse regio's afspraken tussen de vormingsinitiatiefnemers blijft stimuleren en begeleiden. De inspanningen moeten onverminderd worden verdergezet.

Dit decreet getuigt van pragmatisme. Het gaat niet om de grote hervorming die initieel was voorzien. Deze tussenstap is nodig, als we bij de hervorming van de sector niet al te veel schokken willen veroorzaken. Daarom is er gekozen voor een evenwichtig financieringsmechanisme, waarbij rekening wordt gehouden met het historisch forfait, en er pas in wijzigingen wordt voorzien als de schommelings meer dan 3 procent bedraagt. Dit moet verhinderen dat de hele sector door elkaar wordt geschud. Geleidelijkheid is soms de enige weg om tot een diepgaande hervorming en tot een verdere rationalisering te komen.

Sarens

De CVP-fractie vindt het belangrijk dat het OSP zo sterk mogelijk is afgestemd op het voltijds secundair onderwijs. We denken daarbij aan de structuur en aan de coördinatie op het vlak van de studiegebieden. Als we zoveel mogelijk jongeren in ons onderwijs een toekomst willen geven, dan zal de overgang tussen de diverse vormen van onderwijs flexibeler moeten worden gemaakt. Er moet daartoe een eenheid in structuur en in terminologie komen. Dat is zeker nu het geval, want men zal via het OSP de kans krijgen om een volwaardig diploma secundair onderwijs te behalen.

Ook het stimuleren van modules, zoals dat in het voorliggende decreet is opgenomen, maakt zo een transparantie van de structuuronderdelen noodzakelijk. We zullen in de toekomst steeds meer moeten afstappen van het klassieke leerjarensysteem. Misschien is dit nog niet direct voor morgen. Maar het is belangrijk dat op dit ogenblik hard wordt gewerkt aan het aanbrenge van modules in het beroepssecundair onderwijs. Bij het uittekenen van de leertrajecten moet in de mogelijkheid worden voorzien dat men modules kan volgen die in andere opleidingen worden aangeboden. Dit zal ongetwijfeld de uitval verminderen van jongeren die het wat moeilijker hebben op school. Via modules kunnen ze meer doelgericht, en volgens hun eigen tempo, een diploma behalen. Dit is voor de volgende regering een van de belangrijkste pedagogische uitdagingen.

Daarom is het belangrijk dat het organisatorisch mogelijk blijft om de banden tussen het voltijds secundair onderwijs en het deeltijds volwassenenonderwijs te behouden. In vele instellingen bestaat er op dit ogenblik een hechte band tussen het voltijds en het deeltijds onderwijs. Dat is onder meer het geval omdat gebruik wordt gemaakt van dezelfde leerkrachten, hetzelfde administratief personeel en dezelfde infrastructuur. Deze band is in veel gevallen historisch gegroeid, ten gevolge van het gezond verstand van de plaatselijke verantwoordelijken en – dat moeten we toegeven – soms ook ten gevolge van een gebrek aan de nodige middelen. Het zou onverstandig zijn om de plaatselijke samenwerkingsverbanden onmogelijk te maken, als we tegelijkertijd pleiten voor meer samenwerking in het onderwijs.

Meteen kom ik tot een volgend belangrijk positief punt van dit ontwerp van decreet : het zo veel mogelijk op elkaar afstemmen van de personeelsstatu-

ten. De verscheidenheid in statuten is historisch te verklaren, maar niet langer wenselijk. Alle personeelsleden in het onderwijs moeten op eenzelfde basisstatuut kunnen terugvallen. Dit is uiterst belangrijk, want nu leven bij het onderwijzend personeel al te veel vragen en zijn er al te veel verschillen. Dit leidt tot wrevel, twijfel, onduidelijkheden en veel schriftelijke parlementaire vragen over het statuut. Ook dit zal in de volgende zittingsperiode een belangrijk onderwerp van discussie vormen.

De CVP-fractie verheugt zich er tevens over dat tijdens de commissiebespreking enkele belangrijke amendementen met sociale inslag werden goedgekeurd. Ik denk aan de vrijstelling van inschrijvingsgeld voor de 'herintreedsters', de leerplichtigen, en de cursisten van het studiegebied algemene vorming.

Ik denk ook aan het amendement dat extra omkadering biedt aan de instellingen die veel cursisten met vrijstelling van inschrijvingsgeld hebben. Door dit amendement worden de pedagogische mogelijkheden groter.

Ten slotte wijs ik u nog op het belangrijke amendement waardoor het deeltijds secundair beroepsonderwijs voor 18 tot 25-jarigen organiek wordt gemaakt. De deugdelijkheid van deze vorm van onderwijs voor jongeren of jonge volwassenen die onvoldoende gekwalificeerd op de arbeidsmarkt terecht komen, staat buiten kijf. Daarom is een organieke regeling na meer dan 10 jaar experimenteren, gerechtvaardigd.

Bij al deze positieve elementen hebben we toch één grote bemerking, die ik reeds in de commissie maakte : dit ontwerp van decreet bevat geen oplossing voor het hoger onderwijs voor sociale promotie. De gevoeligheid over dit punt is groot. We hebben nog geen antwoord gevonden op de vraag waar het hoger-OSP thuishoort, in de hogescholen of in de OSP-centra. En wat gedaan met de opleidingen die leiden tot het getuigschrift pedagogische bekwaamheid ?

Over deze materies zijn de meningen grondig verdeeld. Wellicht zal ook hier de weg van de geleidelijkheid naar een oplossing leiden, maar we vragen aandacht voor dit belangrijk segment van het OSP. Tijdens de volgende zittingsperiode zullen alle betrokkenen hierover gezamenlijk denkwerk moeten leveren.

Sarens

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, dit ontwerp van decreet bevat heel veel positieve elementen om de OSP-sector meer slagkracht te geven. Daarom zal de CVP-fractie met overtuiging dit ontwerp van decreet goedkeuren. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, beste collega's, de VLD hecht erg veel belang aan permanente vorming en volwassenenonderwijs. We zijn dan ook blij dat dit ontwerp van decreet voorligt, maar delen het enthousiasme van de CVP niet. We zijn immers ontgoocheld over de oppervlakkigheid en onvolledigheid van de tekst. De minister erkende dit trouwens in de commissie en in de memorie van toelichting.

Om de gehechtheid van mijn fractie aan de permanente vorming en het volwassenenonderwijs te onderlijnen, wil ik even de elementen op een rij zetten die ons in onze overtuiging hebben gesteund.

Permanente vorming lijkt het enige afdoende antwoord op de snelle kennisvernieuwing die zich in onze samenleving manifesteert. In de eerste plaats is permanente vorming voor iedere participant aan het arbeidsproces een noodzaak geworden wegens snel veranderende en evoluerende technieken op allerlei domeinen, en wegens de steeds meer gespecialiseerde kennis op wetenschappelijk en technisch vlak. Door de vaak onvoorspelbare sociaal-economische evolutie en het grillige carrièreverloop van werknemers, is het flexibel kunnen inspelen op wisselende kansen meestal een grote troef voor tewerkstelling.

Werkzoekenden die tijdens hun werkloosheid de mogelijkheid krijgen en nemen om zich te herscholen en/of te specialiseren, die inspelen op het aanbod van vervolmakingscursussen of die nieuwe technieken aanleren, krijgen vaker en gemakkelijker nieuwe kansen aangeboden op de arbeidsmarkt. Werknemers die hun carrière een nieuwe wending willen geven, kunnen dat vaker door voortdurend op de hoogte te blijven van nieuwe mogelijkheden en door nieuwe kansen te benutten die worden gecreëerd via het volwassenenonderwijs.

Permanent onderwijs is een noodzaak voor een samenleving waarin de vastheid van betrekking rela-

tief is geworden, en waarin veel vrije tijd voorhanden is omdat de arbeidsduur is verkort en de levensverwachting spectaculair is gestegen.

In Vlaanderen bestaat reeds een groot aanbod inzake het volwassenenonderwijs. Denk bijvoorbeeld aan het OSP, het DKO, het VIZO en de VDAB-cursussen. Maar de coördinatie is en blijft compleet zoek, en overlappingsen zijn schering en inslag. Een te krap budget om nieuwe mogelijkheden te creëren is daarvan het gevolg. Het is niet mogelijk dat drie verschillende ministers bevoegdheden hebben met betrekking tot het volwassenenonderwijs. Het is de taak van de minister van Onderwijs om de permanente vorming onder zijn hoede te nemen. Permanente vorming moet worden beschouwd als een volwaardig en centraal onderdeel van de educatieve voorzieningen van de samenleving. Dit zal in de toekomst nog zeker toenemen.

Deze vorming mag dan ook niet uitsluitend worden gezien in het kader van de sociaal-economische vereisten. Permanente vorming is vandaag in de eerste plaats ook een educatief middel waarmee een volwassene zich maximaal kan verwezenlijken en ontplooiën, en zo nog meer een actief en participerend lid van de maatschappij kan worden.

Het uitbouwen van permanent onderwijs veronderstelt levenslang leerrecht. Werknemers, ambtenaren en zelfstandigen, iedereen dus, moeten tijdens bepaalde perioden van hun loopbaan de mogelijkheid krijgen zich bij te scholen of te herscholen, naargelang de noodwendigheid van de functie in het bedrijf of de overheidsdienst. Deze bij- of herscholingen zullen de persoon in kwestie in staat stellen beter aan de eisen van de moderne tewerkstelling te voldoen, en beter in te spelen op de promotiemogelijkheden die hem worden geboden in zijn werkomgeving. Dit leerrecht voor werknemers veronderstelt een positieve houding van werkgevers tegenover de mogelijkheden voor herenbijscholing.

Het actualiseren en aanvullen van de initiële opleiding zal in veel gevallen moeten worden verplicht : diploma's die steunen op wetenschappelijke of technische kennis, zullen na jaren hun waarde verliezen als de houder ervan geen blijk geeft van interesse voor bijscholing. Na-, bij- en herscholing moeten vanzelfsprekend worden. Aan de vaststelling van de geleidelijke ontwaarding van diploma's kan niet worden ontkomen.

Via afstandsonderwijs kan permanent leren voor iedereen toegankelijker worden. Het maakt individueel studeren mogelijk. Het komt perfect tege-

Vanderpoorten

moet aan de levenssituatie van sommige volwassenen die, om welke reden ook, niet in staat zijn om zich frequent naar een opleidingscentrum te begeven. De student moet niet naar de school gaan, het onderwijs komt naar hem toe. Zo worden afstanden overbrugd en wordt studeren als het ware op maat gesneden. Hierbij dient ook gedacht aan de rol die radio en televisie kunnen spelen voor de jeugd- en de volwassenenvorming.

Een systeem van permanente vorming moet op verscheidene behoeften inspelen : bijscholing voor het uitoefenen van een job, voorbereiding op of zich aanpassen aan een nieuwe levenssituatie zoals werkloosheid, pensioen of een nieuwe baan, het vrijblijvend verwerven van nieuwe kennis of vaardigheden die men gewoon verrijkend vindt, het invullen van hiaten die door omstandigheden zijn ontstaan zoals niet afgemaakte studies, of zich inpassen in een nieuw cultuurpatroon.

Voor de steeds grotere groep ouderen kan permanent onderwijs een nieuwe invulling van hun leven betekenen en tot een hogere levenskwaliteit leiden. Bovendien kunnen de ouderen een rol spelen in de initiële basisvorming waar sommige taken, bij gebrek aan middelen, nu niet worden ingevuld. Als vrijwilliger kunnen ze nauw worden betrokken bij taken in het kleuter- en basisonderwijs én in het volwassenenonderwijs. Kleine groepen kinderen of volwassenen uit kansarme milieus of met leerstoornissen kunnen uitstekend worden begeleid door ouderen met een basistraining.

Bijna vier jaar geleden sprak het regeerakkoord over de noodzaak van een allesomvattende regeling voor volwassenenonderwijs. Dit decreet is duidelijk geen allesomvattende regeling. Ondanks de lange studieperiode die aan dit decreet voorafging, blijft de minister zelf met nog heel wat vragen zitten, zoals hij in zijn toelichting vermeldt. Mijn fractie vindt het uiteindelijke resultaat mager. Het is ons totaal onduidelijk wat er nog zal volgen op dit decreet en of er nog iets zal volgen. Welke visie zit erachter en hoe moet men de voorliggende hervorming inschatten tegenover de algemene hervorming ?

Destijds werd het decreet gekoppeld aan de oprichting van de Edufora, die een regionale samenwerking op het vlak van het volwassenenonderwijs zouden betekenen. Op 6 januari, de dag van de bespreking van dit decreet in de commissie, verscheen een artikel in de pers over de oprichting van de Edufora. Het was niet toevallig dat de mi-

nister-president juist op die dag het genoemde persbericht lanceerde, hij weet ook dat iedereen al jaren wacht op de start van de Edufora. Sinds het bewuste artikel heerst er echter weer stilte op het terrein.

Hoe staat het nu met die Edufora ? Ook de sector heeft hierbij heel wat vragen, dat blijkt uit een artikel in 'Bindteken' van juni 1998, uit het 'Vaktijdschrift voor Volwasseneneducatie en Sociaal-cultureel werk' van december 1998, en uit het advies van de SERV. Kan de minister meer informatie geven ? Voor de VLD is samenwerking essentieel, zeker op het vlak van de permanente vorming en het volwassenenonderwijs.

Ik kan alleen vaststellen dat er in de sector van de volwasseneneducatie momenteel nog steeds overlappingsen zijn, dat de bestaande infrastructuur niet efficiënt wordt gebruikt, dat de nettenstructuur behouden blijft en dat de coördinatie en het overleg met VDAB, VIZO en andere uitblijft. In die zin vraag ik naar concrete informatie. Welke initiatieven mogen nog worden verwacht ? Het is voor de VLD-fractie essentieel dat er werk wordt gemaakt van de coördinatie van en eventueel integratie in het volwassenenonderwijs. Tot op heden wordt hier echter weinig of tegenstrijdige informatie over vrijgegeven. Edufora zou de start kunnen betekenen.

De VLD-fractie heeft, ondanks een algemene terughoudendheid tegenover de oppervlakkigheid, toch een aantal positieve elementen gevonden in het ontwerp van decreet. Daaronder vallen : het verruimen van de toelatingsvoorwaarden, de vrije programmering, de personeelsproblematiek en het gecombineerd onderwijs. De VLD zal zich bij de stemming onthouden. (*Applaus bij de VLD, de VU en AGALEV*)

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de weg die vroeger traditioneel in een mensenleven werd afgelegd – leren, werken, pensioen –, bestaat niet meer. Leren is vandaag niet meer beperkt tot de jeugdijaren, maar doorkruist elke levensfase. Levenslang leren is in de hedendaagse kennismaatschappij een noodzaak geworden. Het VEV heeft vorige maand nog aangetoond dat het zelfs een economische noodzaak is. Bedrijven die zich onvoldoende bekommeren om de vorming van hun werknemers raken vaker in moeilijkheden.

Van Nieuwkerke

Tegelijkertijd is levenslang leren ook een sociale noodzaak. Niemand doet zijn hele leven hetzelfde werk. De mobiliteit op de arbeidsmarkt en in de beroepsloopbaan is enorm toegenomen. Om een job te behouden of een nieuwe job te vinden zijn bijscholing en omscholing noodzakelijk. Ook voor de persoonlijke verrijking en de maatschappelijke integratie, of gewoon om op de hoogte te blijven van de nieuwe mogelijkheden, is het in de snel evoluerende maatschappij belangrijk dat mensen gedurende heel hun leven de kans krijgen om te leren.

Om iedereen gelijke kansen te geven volstaat het niet meer om het recht op onderwijs te garanderen: iedereen moet nu ook de kans krijgen op permanente vorming. Dit vergt echter een enorme inspanning waarvoor de overheid niet alleen kan opdraaien. Het gaat immers niet alleen over het bijbrengen van basiskennis, vaardigheden en houdingen, maar ook over een veelheid van zeer specifieke opleidingen en vaardigheden die door de snelle evoluties telkens moeten worden aangepast. De overheid kan dit niet alleen aan. Ze moet zich bovenal concentreren op de behoeften van die groepen die uit de boot dreigen te vallen. De overheid moet haar maximale verantwoordelijkheid nemen en een basisaanbod garanderen. Op die manier kunnen volwassenen nog een tweede kans krijgen om een diploma te behalen en kunnen werklozen, laaggeschoolden en andere risicogroepen geschikte opleidingskansen krijgen om opnieuw aan het economisch en sociaal leven deel te nemen.

De budgettaire verantwoordelijkheid voor deze voorzieningen buiten het basisaanbod mag echter niet alleen op de schouders van de overheid rusten. De overheid moet er wel over waken dat een coherent aanbod voor de stijgende vraag wordt uitgebouwd, dat er kwaliteitseisen worden gesteld – niet alleen aan de overheidsinitiatieven maar ook aan de privé-initiatieven – dat de coördinatie en samenspraak verzekerd zijn, en dat de participatie wordt gestimuleerd. Het bevorderen van de participatie aan de verschillende vormen van permanente vorming mag niet worden onderschat.

In vergelijking met de ons omringende landen, hinkt Vlaanderen immers achterop. Inzake de opleidingen van ondernemingen voor werknemers scoren we volgens Europese statistieken uit 1993 nog lager dan Wallonië. We vinden het dan ook positief dat het VEV de bedrijven wakker schudt en

hen aanmoedigt om Vlaanderen van de laatste naar de eerste plaats te brengen.

Het VEV richt zich echter niet alleen tot de bedrijven, maar verwacht ook dat de overheid haar inspanningen opdrijft en aanpast aan de noden van de bedrijfswereld. Het stimuleren van de permanente vorming is immers niet alleen een zaak van werkgevers en werknemers, maar ook van de overheid. Ze moet dan ook in eerste instantie de risicogroepen aanmoedigen tot bijscholing. Het zijn immers vooral deze groepen die het meest baat hebben van bijkomende vorming, maar er het minst gebruik van maken. Het relatief lage aantal deelnemers aan volwasseneneducatie in Vlaanderen blijkt immers redelijk hooggeschoold te zijn, terwijl Vlaamse werklozen minder vaak opleidingen volgen dan werklozen in andere landen.

Het verhogen van de algemene participatie wordt alleszins gestimuleerd door een samenhangend en doorzichtig aanbod van de hele sector. We weten dit al langer. De intentie om het hele aanbod van de permanente vorming te coördineren kan men terugvinden in verscheidene Vlaamse regeerakkoorden. Tussen wens en werkelijkheid staan er echter dikwijls heel wat obstakels.

Hoe belangrijk een gecoördineerde aanpak van de sector ook moge zijn, de modernisering van het onderwijs voor sociale promotie en het afstandsonderwijs mag niet uitblijven. Deze vernieuwing werd onafhankelijk van de grote en langverwachte vernieuwingsoperatie voor de hele permanente vorming doorgevoerd. Ze staat ze ook helemaal niet in de weg. We hopen integendeel dat deze hervorming van het volwassenenonderwijs een stimulans betekent voor de coördinatie van de hele sector van de permanente vorming.

Het is ons alleszins niet ontgaan dat op het moment dat de commissie zich over het ontwerp boog, de minister-president, die reeds enige tijd inspanningen doet om een oplossing voor de problemen te vinden, het initiatief voor een streekgerichte gecoördineerde aanpak van de volwassenenvorming aankondigde. De eerlijkheid gebiedt ons toe te geven dat ook de hervorming van het volwassenenonderwijs bescheidener is uitgevallen dan wat oorspronkelijk was vooropgezet.

In de sector zijn we echter wel meer gewoon dat men met kleine stapjes in de goede richting dikwijls sneller vooruitgang boekt dan met reuzensprongen. Hoewel de hervorming van het ontwerp van decreet inzake het OSP niet biedt wat we oor-

Van Nieuwkerke

spronkelijk voor ogen hadden, is er voor de meest dringende noden nu toch een oplossing. De vernieuwingen zijn alleszins van die aard dat ze ertoe bijdragen de participatie aan het volwassenenonderwijs te verhogen.

In de eerste plaats biedt het ontwerp de mogelijkheid om voortaan op een relatief eenvoudige wijze via het OSP een volwaardig diploma van het secundair onderwijs te behalen. Hiermee wordt tegemoetgekomen aan de belangrijkste uitdaging voor de permanente vorming, namelijk de ongelijkheid in het leerplichtonderwijs achteraf nog zoveel mogelijk trachten te corrigeren. De bestaande weg via de Centrale Examencommissie vormt immers voor veel mensen nog een te hoge drempel.

De nieuwe weg via het OSP mag uiteraard geen alibi vormen voor het onderwijs om niet alles in het werk te stellen om jongeren hun eerste kans tijdens de leerplicht maximaal te laten benutten. Dat neemt echter niet weg dat men moet blijven zorgen voor een tweede kans aan al diegenen die om de één of andere reden op achttienjarige leeftijd het onderwijs zonder diploma hebben verlaten. Het bieden van een tweede kans aan volwassenen is erg belangrijk. Wie vandaag geen diploma van het hoger secundair onderwijs bezit, wordt reeds als een laaggeschoolde beschouwd en heeft veel meer kans om werkloos te worden en te blijven.

Die tweede kans is trouwens niet alleen nodig voor wie nog geen diploma bezit. Ook al biedt een diploma meer kans op werk, het geeft geen levenslange garantie. De noodzaak om zich later bij te schaven of om een tweede of zelfs derde diploma te behalen, doet zich steeds meer voelen. Het volwassenenonderwijs moet dus een volwaardig alternatief voor het leerplichtonderwijs worden, zowel op organisatorisch als op kwalitatief vlak. Daarom is het belangrijk dat de diploma's en studiebewijzen van het OSP en de eindtermen voortaan gelijkwaardig zijn aan die van het secundair onderwijs.

Een tweede belangrijke vernieuwing is het uitwerken van een herkenbaar en doorzichtig studieaanbod. Het huidige biedt honderden opleidingen en is dus vrij onoverzichtelijk en weinig bevorderlijk om kandidaat-cursisten aan te zetten hierin hun weg te zoeken. Dit wordt nu veranderd. Het OSP-aanbod krijgt grotendeels dezelfde indeling in studiegebieden als het secundair onderwijs en wordt daardoor transparanter en herkenbaarder. Bovendien vergemakkelijkt deze afstemming op

het secundair onderwijs het leggen van bruggen tussen het secundair en het volwassenenonderwijs.

Het OSP-aanbod zal zijn aantrekkelijkheid ook kunnen verhogen door de mogelijkheid tot soepele aanpassingen aan de vraag. Zodra de transparantie in het onderwijsaanbod is doorgevoerd, zullen de centra voor volwassenenonderwijs immers vrij kunnen programmeren binnen de studiegebieden die ze kregen toegewezen. Een dergelijke flexibele programmatieprocedure is nodig om de centra toe te laten vlot in te spelen op de nieuwe maatschappelijke ontwikkelingen en behoeften van de arbeidsmarkt.

Toch moeten we erover waken dat in de toekomst geen al te grote overlappingsen en ongezone concurrentie ontstaat binnen het OSP. Als we binnen een groter geheel met de andere opleidingssectoren tot een rationeel en coherent opleidingsaanbod voor volwassenen willen komen, moet de onderwijssector zelf het goede voorbeeld geven. Niet enkel ongewenste overlappingsen moeten ons zorgen baren.

Ten aanzien van de onderwijsgebruikers en de arbeidsmarkt moeten ook de eventuele tekorten in het regionale aanbod onze aandacht krijgen. Een streekgerichte aanpak waarin alle onderwijsverstrekkers geregeld overleg plegen en goede afspraken maken, lijkt ons dan ook een nuttig instrument om zowel ongewenste overlappingsen als mogelijke lacunes te vermijden.

Een derde accent ligt op het modulair concept. Dit is niet nieuw voor het onderwijs voor sociale promotie. Nu wordt resoluut gekozen om op termijn naar een volledig nieuw modulair systeem over te schakelen. De modules kunnen in kleinere onderdelen worden aangeboden en op elk ogenblik worden opgestart. Dit soepel modulair onderwijs moet de stap naar het OSP voor nog meer volwassenen vergemakkelijken en de uitval beperken.

Het modulair concept beantwoordt beter aan de leerbehoeften van volwassenen. Het kan tegemoet komen aan de concrete en beperkte leervraag van een cursist, terwijl het voor een andere cursist de stapsgewijze weg naar een diploma betekent. Voor wie het leerplichtonderwijs zonder diploma heeft verlaten, maakt het modulair onderwijs in het OSP een andere, maar uiteindelijk evenwaardige leerroute mogelijk. Voor de vroegtijdige schoolverlaters van nu, zal het dankzij de aansluiting van de modulaire structuur van het OSP op het modulair systeem van het secundair onderwijs later eenvoudiger

Van Nieuwkerke

diger zijn om de weg naar het diploma verder af te maken.

De soepele overstap wordt bovendien nog versterkt door de verruiming van de toelatingsvoorwaarden in het OSP. Hierdoor kan eerder verworven bagage in andere leertrajecten worden meegenomen. Deze mogelijkheid is erg belangrijk om de participatie te stimuleren. Mensen aanmoedigen om alsnog een diploma te behalen of om levenslang bij te leren, gebeurt immers niet door hen hetgeen ze reeds onder de knie hebben, nog eens te laten overdoen. Het modulair onderwijs biedt dus ongetwijfeld vele voordelen en is zeker voor volwassenen een aangewezen vorm.

– *De heer Francis Vermeiren, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Toch is het lang niet zeker dat we nu reeds alle consequenties van een volledige omschakeling naar dit systeem goed inschatten. Het lijkt ons daarom een goed voornemen om de hele nieuwe regeling na vijf jaar te evalueren. We kunnen echter nu al voorspellen dat modulair onderwijs meer administratie en meer begeleiding vergt. Om een veralgemeend modulair stelsel alle kansen te geven, moet er voldoende ondersteunend personeel aanwezig zijn. Aangezien modulair onderwijs individuele en dus sterk verschillende trajecten mogelijk maakt, is trajectbegeleiding erg belangrijk, zeker voor de meest kwetsbare groepen. De trajectbegeleiding moet de cursisten op een verantwoorde wijze doorheen de modules loodsen en kan daardoor ook de uitval sterk doen verminderen.

Er kan bovendien in grote mate rekening worden gehouden met de individuele behoeften. Vooral voor cursisten die zich reeds in een moeilijke situatie bevinden, bijvoorbeeld werklozen, bestaansminimumtrekkers, laaggeschoolden die nog een tweede kans willen wagen in het tweedekansonderwijs, volwassenen met een handicap en gedetineerden, is trajectbegeleiding geen overbodige luxe.

We hebben dan ook bijkomende omkadering ter beschikking gesteld voor het onthaal en de trajectbegeleiding in centra die relatief veel cursisten uit deze doelgroepen tellen.

Een vierde belangrijk accent is de nieuwe regeling voor de vrijstelling van inschrijvingsgeld. Dat de overheid aan de deelnemers van het volwassenenonderwijs een eigen bijdrage vraagt, vinden we niet

onlogisch. De cursusdeelnemers kiezen er immers zelf voor om via het OSP hun kansen op jobpromotie te vergroten of zich verder te ontplooien. Bovendien zijn deelnemers die zelf ook financieel hebben geïnvesteerd in hun cursussen, meer betrokken en misschien minder snel geneigd om voortijdig af te haken.

Maar wil men de participatie bevorderen van de volwassenen die het meeste nood hebben aan bijkomende vorming, dan moeten financiële belemmeringen worden uitgeschakeld. Daarom vinden we het erg belangrijk dat de categorieën cursisten die volledig worden vrijgesteld van inschrijvingsgeld, gevoelig werden uitgebreid. De diverse categorieën vrijgestelden omvatten nu vrijwel alle volwassenen die zwak staan op de arbeidsmarkt: bestaansminimumontvangers, werklozen, laaggeschoolden, gehandicapten, anderstaligen, politiek vluchtelingen, gedetineerden, herintreedsters. Om elke drempel op weg naar het volwassenenonderwijs weg te nemen voor deze cursisten, wordt een vrijstelling niet langer beperkt tot bepaalde opleidingen, maar geldt ze voortaan voor alle opleidingen, ongeacht de waarde ervan voor de arbeidsmarkt.

Een nieuw element is ten vijfde en ten slotte ook de invoering van afstands- en multimediaal onderwijs in het OSP. Deze moderne onderwijsvormen zullen alleen maar aan belang winnen. Ze bieden immers de mogelijkheid tot onderwijs op maat, en besparen de cursisten heel wat tijd en energie. Voorlopig kunnen de OSP-instellingen afstandsonderwijs alleen in combinatie met contactonderwijs aanbieden, al is ook in de mogelijkheid voorzien tot experimenteren met meer doorgedreven vormen van afstandsonderwijs. De invoering van afstandsonderwijs kan slechts slagen als er multimediale onderwijsmiddelen en leerpakketten ter beschikking worden gesteld.

Voor het onderwijs voor volwassenen geldt hetzelfde als voor een zinvolle inschakeling van informatie- en communicatietechnologie in het basis- en secundair onderwijs: dit hangt af van meerdere factoren zoals de sensibilisering en bijscholing van de lesgevers en de ontwikkeling van degelijke software. De overheid moet zich ook hier waakzaam opstellen, om dualisering te vermijden. Zowel ten aanzien van het gecombineerd als van het afstandsonderwijs, zou er een dualiteit kunnen ontstaan tussen centra en studenten die zich de nieuwe media kunnen aanschaffen en anderen die zich dit niet kunnen veroorloven.

Van Nieuwkerke

Dit decreet is voor ons een belangrijk keerpunt. We zijn ervan overtuigd dat het een nieuw begin inluidt om via permanente vorming iedereen gelijke kansen te geven op een zinvolle inschakeling in de samenleving en om het hoofd te bieden aan de uitdagingen in de maatschappij. We zullen dit decreet dan ook goedkeuren. (*Applaus bij de SP en de CVP*)

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, het levenslang leren, het blijven bijstuderen, de noodzaak om zich regelmatig om te scholen zal, gezien de snelle evolutie op technologisch en economisch vlak, een noodzakelijke en steeds belangrijker constante worden. Zoals de minister het terecht uitdrukte, is levenslang leren van enorm belang in het kader van een zich permanent aanpassen aan de sociaal-economische noodzaken. Maar daartoe mag het zich niet beperken. Het moet tevens een zekere persoonlijke ontplooiing en verrijking inhouden.

Het is de taak van de overheid om een algemeen en voor iedereen toegankelijk onderwijs aan te bieden. Volwassenen moeten een tweede kans krijgen om een volwaardig diploma secundair of hoger onderwijs te behalen. Over het hoger onderwijs binnen het OSP bestaan nog heel wat vragen. Het debat ten gronde daarover moet nog worden gevoerd.

Dat men voortaan op basis van het nieuwe decreet een volwaardige kans krijgt om via het OSP zowel een diploma ASO, TSO als BSO te behalen, is voor het Vlaams Blok een zeer goede zaak. Aangezien nog steeds te veel jongeren het secundair onderwijs verlaten zonder diploma en aangezien werkloosheid in grote mate gebonden is aan een lage scholingsgraad, is het noodzakelijk om deze jongeren een tweede kans te geven.

In de toekomst moet men overlappingsen tussen OSP, VDAB en VIZO trachten te vermijden. Een betere coördinatie tussen deze verschillende verstrekkers van opleidingen is een absolute noodzaak. De verruiming van de toelatingsvoorwaarden, waardoor aan directeurs van een instelling de mogelijkheid wordt geboden ook leerlingen toe te laten op basis van hun opleiding buiten het onderwijs en op basis van hun beroepservaring, vindt het Vlaams Blok een verantwoorde beslissing.

Van de betaling van inschrijvingsgeld worden heel wat cursisten terecht vrijgesteld. Het is echter zeer jammer dat ook in dit ontwerp van decreet de motetrend van de zogenaamde positieve discriminatie wordt voortgezet. Politieke vluchtelingen, of degenen die een procedure tot erkenning als politiek vluchteling hebben lopen, worden vrijgesteld van inschrijvingsgelden. Cursisten die tweedekansonderwijs wensen te volgen en die het meestal financieel niet echt breed hebben, moeten daarentegen toch de volle pot betalen. Gezien het groot aantal vakken die deze cursisten moeten volgen, loopt het inschrijvingsgeld hoog op. Voor hen is er echter geen vrijstelling. Deze sociale onrechtvaardigheid is voor het Vlaams Blok onaanvaardbaar. Daarom zullen we ons bij de stemming onthouden, ondanks het feit dat dit voorstel over het algemeen onze goedkeuring kan wegdragen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, tijdens de bespreking van dit ontwerp van decreet heb ik eigenlijk weinig nieuwe zaken gehoord. Bij de meeste fracties, ongeacht of ze tot de meerderheid of de minderheid behoren, hoor ik dezelfde pluspunten en dezelfde minpunten. De ene fractie zet gewoon de pluspunten wat meer in de verf, terwijl de andere fractie dat iets meer met de minpunten doet. Het grote verschil tussen de meerderheids- en de oppositiepartijen is echter de conclusie die men trekt.

De partijen van de meerderheid besluiten dat de pluspunten doorwegen en dat ze dus dit ontwerp van decreet zullen goedkeuren. De partijen van de minderheid stellen dat er toch een aantal gemiste kansen zijn, en dat ze zich daarom zullen onthouden bij de stemming. Ik hoor echter niemand zeggen dat ze tegen dit ontwerp van decreet zullen stemmen. Zo is het ook voor de Volksunie. We zullen niet 'neen' zeggen omdat dit ontwerp inderdaad heel wat positieve punten bevat. Ik zou ze kunnen overlopen, maar ik denk echter dat ik dan in herhaling val. Dat is zeker niet de bedoeling.

Mijnheer de minister, er werd tijdens de bespreking reeds enkele keren verwezen naar een krantenartikel van 6 januari jongstleden. Dit krantenartikel heeft zelfs de eer gekregen om te worden opgenomen in het verslag van de bespreking. Ik dank de verslaggever daarvoor. Het verslag getuigt trouwens ook van een duidelijke visie op de gevoerde discussie. Men zal zich nog wel herinneren dat we tijdens de commissiebespreking een argument naar voren hebben gebracht inzake een gemiste kans.

Van Dijck

Dezelfde opmerking vind ik ook terug in dat krantenartikel. Daarom lees ik het even voor : 'Het euvel is bekend en zichtbaar in middelgrote Vlaamse steden. Ergens halfweg tussen de avondscholen van de twee grote onderwijsnetten, die elkaar beconcurreren door ongeveer dezelfde opleidingen te organiseren, staat een centrum voor middenstandsopleiding. Het centrum voor middenstandopleidingen doet die opleidingen nog eens over, maar dan voor zelfstandigen en toekomstige zelfstandigen. Net buiten de ring ligt nog een VDAB-opleidingscentrum.' De Volksunie erkent dat door dit decreet niet dé grote stap kan worden gezet. De auteur schrijft echter in zijn artikel '...tussen de avondscholen van de twee grote onderwijsnetten...' Daarin hadden we wel reeds een stap kunnen zetten. De belangrijke kans om in het volwassenenonderwijs de kleur van de onderwijsversprekker ondergeschikt te maken, hebben we gemist. *(Opmerkingen van de heer Freddy Sarens)*

Deze belangrijke, gemiste kans betreuren we nog steeds. Mijnheer Sarens, u merkte in uw betoog op dat men vanuit een zeker pragmatisme is vertrokken. In onderken dat volledig, maar waarschuw u dat een teveel aan pragmatisme een gebrek aan visie kan veroorzaken. Pragmatisme is één zaak, een visie een andere. *(Opmerkingen van de heer Freddy Sarens)*

Mijnheer de minister, de meerderheid heeft een amendement ingediend over de financiering. Er rees een probleem met de historische grootte van de klassen. We hebben daarop ook een amendement ingediend. We hebben in de commissie gediscussieerd over welk amendement het best was. Spijtig genoeg werd niet in het verslag opgenomen dat u toen hebt gezegd dat we het probleem wel zouden oplossen over vijf jaar. Ik wil geen vijf jaar wachten. Zijn we hier nog wel over vijf jaar ? In elk geval zullen we dit amendement opnieuw indienen. Onze berekening biedt meer garanties om meer en beter rekening te houden met de historische groeps grootte.

Tal van woordvoerders hebben deze namiddag gezegd dat er nu een grotere mogelijkheid is om sociaal zwakkeren toegang te geven tot het OSP. Als voorbeeld vermeldt men onder meer het vak Nederlands als tweede taal. Waarom wordt dit echter alleen voor het eerste en tweede jaar georganiseerd ? We vinden de opleiding Nederlands veel te belangrijk om diegenen die onze taal niet eigen zijn, niet alle mogelijkheden te bieden om Neder-

lands te leren. Dit is de essentiële drempel voor inburgering.

Ik richt mij voor mijn laatste opmerking tot het CVP-fractietje. Zij bestaat momenteel maar uit twee leden. Ik heb echter de foute mensen voor mij zitten. Mijnheer de minister, we hebben gediscussieerd over de vraag of Voeren, net zoals Brussel, een uitzondering zou vormen. We verschillen hierover van mening. Het frappeerde me dat tijdens dat debat de CVP afwezig bleef. Ik verduidelijk me.

Het voordeel van regionale televisie is dat deze dicht bij de mensen staat. Het nadeel is dat men niet weet wat er wordt gezegd op de andere regionale zenders. In Limburg hebben verkozenen van de CVP in het Vlaams Parlement, die nu jammer genoeg niet aanwezig zijn, op de lokale televisie en in andere media gezegd dat ze in de organen waarin ze vertegenwoordigd zijn, namelijk het Vlaams Parlement en de provincieraad, zouden strijden voor Voeren. Hoewel een van de provincieraadsleden een broer van de bisschop is en dus zeker niet mag liegen, heb ik van die belofte niets gemerkt. Dat stoort me. *(Opmerkingen van de heer Freddy Sarens)*

Via de regionale televisie hebben ze gepleit voor een uitzondering voor Voeren, maar in de commissie stond de VU hier alleen mee. Mijnheer Sarens, ik hoop dat uw collega's dit ook via de ether zullen rechtzetten.

Dit is slechts een kleine opmerking, maar ze is niet onbelangrijk. Wat aan de buitenwereld wordt gezegd, moet een weerspiegeling zijn van wat hierbinnen gebeurt. Degene aan wie ik dit wilde zeggen, is jammer genoeg niet meer aanwezig.

Mijnheer de minister, dit decreet heeft tal van positieve punten. Er is ook gezegd dat er zal worden geëvalueerd. Voor de VU heeft dit ontwerp van decreet echter te weinig hefboomen om inderdaad een nieuwe dynamiek en aanpak mogelijk te maken. We zeggen niet neen, maar 'ja maar', en zullen ons dus onthouden. *(Applaus bij de VU en AGALEV)*

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen *(Op de tribune)* : Mijnheer de minister, collega's, ik hoop het belang van het volwassenenonderwijs niet meer te onderstrepen. Na al wat hier door anderen al werd gezegd, is het voor iedereen duidelijk dat volwassenenonderwijs, permanente vorming en levenslang leren thema's

Sannen

zijn die het debat in de commissie voor Onderwijs de volgende jaren zullen beheersen.

Het uitgangspunt en de doelstelling worden door alle partijen erkend, en het belang ervan wordt door iedereen aanvaard. De omgang met en de realisatie van deze doelstelling aan de hand van decreten, zal echter nog aanleiding geven tot discussie. Dit decreet biedt immers geen antwoord op de belangrijke uitdaging van permanente vorming en levenslang leren, nochtans topprioriteiten die de regering in haar regeringsverklaring naar voor heeft geschoven.

Ik moet echter toegeven dat de meerderheid handig is in het formuleren van begrippen om mooi te doen lijken wat duidelijk onvolmaakt is. Sinds het begin van deze regeerperiode is de term aanbouwdecreet ingeburgerd. Het is een mooi woord. We hoorden het al toen we debatteerden over de lerarenopleiding en het basisonderwijs. Nu komt het weer boven. De lerarenopleiding is nog geen vier jaar oud, maar we kunnen al allerlei teksten lezen over de onvolmaaktheden ervan en over de dringende noodzakelijke aanpassing van de lerarenopleiding, zelfs van de VLOR.

Het woord aanbouwdecreet lijkt me een eufemisme om te camoufleren dat er geen algemene regeling mogelijk is. Het moet verhullen dat deze regering ofwel niet in staat is om de tegengestelde belangen te overbruggen en de juiste keuzes te maken, ofwel een gebrek aan visie heeft of niet in staat is die visie in decretale teksten om te zetten.

Dit decreet is dus een aanbouwdecreet, mijnheer de minister, dat ongetwijfeld een aantal belangrijke punten bevat. Dat wil ik graag erkennen. Enkele punten waren voor het OSP echt noodzakelijk omdat het in een keurslijf zat en duidelijk geen antwoord kon bieden op nieuwe behoeften waar onze samenleving nood aan heeft. De opname van het tweedekansonderwijs bijvoorbeeld en de mogelijkheid om los van de Centrale Examencommissie een diploma secundair onderwijs te krijgen, lijken me belangrijk en waren noodzakelijk. Het belang van het tweedekansonderwijs hebben we in de commissie ook ter sprake gebracht en de mogelijke kostprijs die dat met zich zou brengen voor de algemene vorming.

Ik dacht dat via de amendering dit tweedekansonderwijs gratis is geworden en het inschrijvingsgeld is weggefallen. Als ik goed kan lezen staat dit in artikel 50, paragraaf 3, punt 2 duidelijk vermeld.

Ik begrijp het amendement van de heer Huybrechts dan ook niet waarmee hij nog een punt 9 wil toevoegen om wat dit decreet al gratis aanbiedt, nog eens gratis aan te bieden. Ik denk dat hij ook een tweede kans nodig heeft.

Een ander positief punt is de opname van het gecombineerd onderwijs. Volgens mij gaat men echter niet ver genoeg en voorziet men niet in de nodige middelen om het didactisch materiaal aan te bieden dat noodzakelijk is om het gecombineerd onderwijs ook daadwerkelijk te kunnen invullen.

Een ander belangrijk punt is er in laatste instantie nog bijgekomen, namelijk het organiek maken van het alternerend leren. In dit kader heb ik een amendement ingediend, omdat het alternerend leren op dit moment nog experimenteel is. Men heeft dit naargelang de mogelijkheden van de verschillende centra voor deeltijds onderwijs ingepast, en men heeft niet alle kansen gekregen om het te ontwikkelen zoals men dat misschien had willen doen, precies omdat het experimenteel was.

Het feit dat dit nu organiek wordt, is positief. Doordat er echter geen overgangsmaatregelen worden opgenomen, wordt het bijna onmogelijk voor de centra voor deeltijds onderwijs, waar het alternerend leren niet goed is uitgebouwd, dit vanaf volgend schooljaar wel goed uit te bouwen. Daarom heb ik een amendement ingediend om als overgangsmaatregel voor het ene schooljaar 1999-2000 minstens de tellingsdatum 15 oktober op te nemen voor het alternerend leren zodat de beperkingen waar men vroeger mee te maken had, niet meer gelden. De instellingen waar men nu daadwerkelijk werk wil maken van dit alternerend onderwijs zouden op die manier de nodige ondersteuning krijgen. Zoals het nu wordt bepaald, kan men alleen maar het proces van alternerend leren voortzetten in die instellingen waar dit al bestond en waar men al over leerlingen beschikte. Men kan dit zeker niet verder uitbouwen.

Naast een aantal positieve elementen bevat het decreet een aantal tekorten, zoals het feit dat men netgebonden blijft denken in het volwassenenonderwijs. Mijnheer Sarens, laten we toch niet lachen om het pedagogisch project. Als er al een verschillend pedagogisch project is in het volwassenenonderwijs, gaat het over de specifieke pedagogische invulling en zeker niet over het levensbeschouwelijke en ideologische aspect. Ik kan me niet indenken dat iemand die bijvoorbeeld wil leren lassen of talen wil leren, de ideologische of religieuze overtuiging zal laten meespelen bij de keuze van de plaats waar hij dit onderwijs zal volgen. Ik vind het

Sannen

jammer dat men vanuit de verzuiling blijft denken. Ik heb niets tegen het vrije initiatief, maar wel tegen het feit dat de vrije keuze van de leerling onderdeel blijft van dit volwassenenonderwijs. Ik vind dit totaal achterhaald. Wat de netoverschrijdende samenwerking betreft, hadden we trouwens gevraagd om in bijkomende stimuli te voorzien, maar ook op dat verzoek is men niet ingegaan.

Een andere kritiek is dat dit decreet hier en daar besparingen inhoudt. Sta mij toe één voorbeeld te geven. Tot vandaag kon men driemaal eenzelfde cursus volgen of module aanvatten. Nu wordt dit tot tweemaal gereduceerd. Ik heb gewezen op de mogelijke situaties waarin die drie kansen nodig kunnen zijn, maar de minister heeft mij geantwoord dat hij er om budgettaire redenen toe verplicht was dit tot twee terug te schroeven. Dit is mijns inziens in het kader van het permanent leren en van het aanmoedigen van volwassenenonderwijs een foutieve beslissing, ja zelfs een domme regeling.

Zoals reeds door de heer Van Nieuwkerke aangehaald, zal ook in het kader van het tweedekansonderwijs de trajectbegeleiding van de leerlingen heel belangrijk zijn. Mijn vraag is dan ook of dit decreet voldoende ondersteuning of mogelijkheden biedt om mensen en kaders te hebben die werk kunnen maken van deze trajectbegeleiding en de studenten en leerlingen dus kunnen begeleiden bij het uittekenen van een eigen individueel traject.

Een ander punt van kritiek is de soms iets te schoolse benadering. De heer Sarens heeft gelijk als hij pleit voor een goede aansluiting tussen het initiële onderwijs en het volwassenenonderwijs. Het volwassenenonderwijs mag evenwel niet worden geënt op indelingen of structuren die in het initiële leerplichtonderwijs zijn opgenomen. Ik verwijt dan ook aan dit decreet dat het te zeer aan dat leerplichtonderwijs blijft vastkleven.

Maar zoals reeds door anderen aangebracht, betreurt ik vooral dat dit decreet niet meer dan een status quo betekent. Er wordt immers geen uitspraak gedaan over de vraag waar dit hoger volwassenenonderwijs in de toekomst thuishoort. Er wordt dus geen oplossing geboden voor de problematiek van de gelijkwaardigheid tussen enerzijds de hogeronderwijsdiploma's volgens het voltijds dagleerplan en anderzijds de hogeronderwijsdiploma's via deeltijds onderwijs.

Mijnheer de minister, uiteindelijk grijpen we naast de kans om vanwege de huidige universiteiten, maar vooral vanwege de huidige hogescholen voldoende openheid af te dwingen voor bijkomende volwassenenvormingsmogelijkheden. U weet dat het ook hun opdracht is om via voortgezette opleidingen en bijkomende cursussen werk te maken van volwassenenonderwijs. Sommige hogescholen proberen daar wel invulling aan te geven, maar dan op een zodanig stringente wijze dat ze maar heel weinig rekening houden met de feitelijke situatie waarin de werkende volwassenen zich bevinden. Zij benaderen dit op een veel te schoolse manier zodat het voor heel wat volwassenen nagenoeg onmogelijk wordt de door die hogescholen opgelegde regelgeving of hun examenritme te volgen. Door het feit dat we dit OSP voor het hoger onderwijs binnen de hogescholen zouden hebben ingebracht, verplichten we hen mijns inziens ook hun schoolse cultuur wat beter af te stemmen op volwassenen. Volwassenenonderwijs is immers iets helemaal anders dan het schoolse onderwijs zoals men dat in het verleden kende. Ik wens dit te benadrukken omdat mij heel wat klachten ter ore kwamen over de manier waarop het voor werkende studenten onmogelijk wordt gemaakt om deel te nemen aan bepaalde opleidingen die in het hoger onderwijs worden aangeboden.

Dit is dus een OSP-decreetje in het kader van volwassenenonderwijs. Het is evenwel beperkt tot slechts één aspect van het volwassenenonderwijs. Wat wij missen, is het totale plaatje. Er is immers veel meer dan dat : er is basiseducatie, er is dit OSP, als ik het heb over alternerend leren is er het deeltijds beroepsonderwijs, er is het deeltijds kunstonderwijs, er zijn de postacademische en voortgezette opleidingen aan hogescholen en universiteiten. Binnen het onderwijs bestaat er dus heel veel. Verder is er ook nog het VIZO, de VDAB en een hele reeks privé-initiatieven. In het verlengde van de onderhandelingen tussen de sociale partners zijn er ook opleidingsakkoorden afgesloten. Verder zijn er de vormingsinstellingen die tot de sector van het sociaal-culturele werk behoren. Maar we stellen ook vast dat de Vlaamse Gemeenschap onder het gemiddelde zit van het OESO-gemiddelde voor het volwassenenonderwijs. We kunnen niet anders dan besluiten dat deze regering heeft gefaald bij de realisatie van haar topprioriteit : de permanente vorming.

Ik wil die mislukking niet in de schoenen van de minister schuiven. De heer Sarens heeft een beetje proberen te camoufleren dat het de minister-president is die bij het begin van de zittingsperiode deze verantwoordelijkheid volledig naar zich toe heeft

Sannen

getrokken. Zo werd de manoeuvreerruimte van de ministers van Onderwijs, Tewerkstelling en KMO beknot. Na vier jaar stellen we echter vast dat er enkel gebakken lucht is verwezenlijkt. Er is geen kaderdecreet. Er is zelfs geen wetenschappelijk onderzoek gebeurd over hoe men het huidige aanbod op een efficiëntere wijze zou kunnen organiseren. Als hij al initiatieven neemt, dan gaat het om nattevingerwerk.

De Edufora hebben geen wetenschappelijke basis. Wetenschapsbeleid is nochtans zijn bevoegdheid. Hij heeft echter niet eens de moeite genomen om te onderzoeken hoe Vlaanderen, dat onder het Europees gemiddelde inzake volwassenenonderwijs blijft, op de meest verantwoorde wijze zijn middelen moet aanwenden. Ik heb dus erg veel moeite met de Edufora, die zeker geen eduforie opleveren. De Edufora zijn in het jaar van de permanente vorming aangekondigd. Maar er is twee jaar niets mee gebeurd. Tijdens de bespreking van dit decreet is daarover nog een mooi artikeltje geschreven. Maar behoudens enkele uitzonderingen is er in concreto niets tot stand gekomen. De minister-president heeft gefaald. We geven hem een onvoldoende voor zijn beleid inzake permanente vorming.

De minister van Onderwijs, met zijn beperkte mogelijkheden, heeft een te minimaal ontwerp van OSP-decreet ingediend. Daarin is enkel het hoogst noodzakelijke neergeschreven. In dit decreet zitten nieuwe mogelijkheden. En het is nodig. Maar het is onvoldoende. We zullen ons dus bij de stemming onthouden. Maar als we de gelegenheid zouden krijgen om te stemmen over het beleid van de minister-president inzake permanente vorming, dan zouden we het gebrek aan vernieuwing en daadkracht niet over het hoofd kunnen zien. In dat geval moeten we spreken van een duidelijk onvoldoende resultaat. (*Applaus bij AGALEV, de VLD en de VU*)

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het is moeilijk om hier een antwoord te geven op alle vragen en opmerkingen die hier aan de orde zijn gekomen.

De enen benadrukten op een vlotte manier volmondig de belangrijke kwaliteiten van het decreet, de anderen onderstreepten die eveneens, maar met enige terughoudendheid. Het is voor mij een moei-

lijke oefening om op de argumenten van beide partijen in te gaan. We zijn het echter allemaal eens over de markante hoekstenen van dit ontwerp van decreet.

Via het ontwerp van decreet wordt de mogelijkheid geboden om ook op latere leeftijd een diploma van het secundair onderwijs te halen, wat een echt tweede kans inhoudt. De transparantie van de structuren en opleidingen is een element dat door iedereen als zeer positief wordt beschouwd. De andere aanpak van het modulair systeem biedt naar mijn mening vele perspectieven. Ik heb niemand horen beweren dat het beter uittekenen van het gecombineerd onderwijs niet positief zou zijn.

In dit ontwerp van decreet zitten bijgevolg een reeks positieve elementen vervat. Ik heb de toelatingsvoorwaarden die op een andere manier kunnen worden geïnterpreteerd, nog niet vernoemd. De nieuwe interpretatie biedt de mogelijkheid om de kennis en ervaring die buiten het onderwijs werden verworven, te honoreren. Ook het maximaal op elkaar afstemmen van de personeelsstatuten is van het allergrootste belang. De heer Sarens heeft daar reeds op gewezen.

Mijnheer de voorzitter, ik meen dus dat iedereen het ermee eens is dat het ontwerp van decreet heel wat positieve elementen bevat. Ik zal me daarom beperken tot het bespreken van een aantal amendementen. De amendementen die reeds in de commissie werden behandeld, zal ik niet meer vermelden met uitzondering van dat van de heer Huybrechts. Ik ben er immers van overtuigd dat het voldoende is de toegang tot het tweedekansonderwijs eenmaal gratis maken. Mijnheer Huybrechts, ik zou u daarom willen vragen uw amendement opnieuw te bekijken. De regeling werd immers getroffen via een ander amendement dat door de commissie werd goedgekeurd.

Ik wil graag reageren op het amendement van de heer Sannen. Het betreft een vrij technische aangelegenheid waardoor ik de administratie om inlichtingen heb gevraagd. Die reageert nogal afwijzend op de invoering van een andere teldatum, vooral omdat daardoor zou kunnen worden gerefereerd aan twee data. De invoering zou tevens budgettaire gevolgen hebben en er kan onmogelijk worden bepaald hoeveel groter het aantal kandidaten ten gevolge van het amendement zou zijn.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de minister, u vindt het alternerend leren toch ook belangrijk ?

Sannen

Het is een vorm van onderwijs voor jonge mensen die geen enkele opleiding hebben en een elementair onderwijsaanbod krijgen. Ik vind het goed dat dit organiek wordt gemaakt, maar er moet toch ook worden gezorgd voor voldoende levens- en groeikansen in alle centra voor deeltijds onderwijs. Ik begrijp dat de budgettaire gevolgen niet onmiddellijk kunnen worden ingeschat, maar door 1 februari 1999 als teldatum te nemen krijgt een aantal centra die tot nog toe hun aanbod bewust hebben beperkt door een gebrek aan middelen of mogelijkheden, niet de kans om het alternerend leren echt uit te bouwen. Ik betreur dit omdat vooral zwakke leerlingen die weinig kansen zullen hebben op de arbeidsmarkt, worden geraakt.

Minister Eddy Baldewijns : Mijnheer Sannen, ik begrijp uw bezorgdheid, maar we beschikken reeds over een referentie- en teldatum. We kunnen het schooljaar dan ook op een normale manier laten aanvangen.

Mijnheer de voorzitter, in verband met de diverse betogen, wil ik in de eerste plaats de verslaggever bedanken en feliciteren voor het overzichtelijk en volledig verslag.

Ik wil de heer Sarens bedanken voor zijn belangrijke accenten. Hij had ook twee belangrijke randbedenkingen, die in andere woorden door collega's werden hernomen. Ik denk onder meer aan de samenwerking met andere opleidings- of vormingsinitiatieven. Oorspronkelijk had de regering een veel hogere ambitie, die trouwens ook werd verwoord in de regeringsverklaring. We dachten dat we het hele veld konden aanpakken, maar er is natuurlijk de trap van stenen wolven. We hebben ons beperkt tot datgene wat haalbaar is met een decreetale onderbouw. Dit betekent niet dat de problematiek van de integratie van VIZO en VDAB-opleidingen niet verder moet worden bekeken. Het initiatief van de minister-president rond Edufora is het opvolgen waard, en we moeten er onze bijdrage aan leveren. Ik heb trouwens geen ander pleidooi gehoord bij de intervenanten.

We hebben wel een bewuste keuze gemaakt voor de regeling van het hoger onderwijs in het algemeen. Dat onderwijs was nog niet rijp om vandaag al in een decreet te vertalen. We hebben nu een aanbouwdecreet gemaakt, maar het hoger onderwijs moet in de toekomst zeker nog verder worden uitgewerkt. Ik roep alle leden die zich hierom bekommeren op om daar in de toekomst mee gestalte aan te geven.

De samenwerking tussen de verschillende opleidingsvormen is niet ten volle vertaald. Ik meen wel dat we in dit decreet een belangrijke stap vooruit hebben gezet inzake de transparantie.

Sommigen betreuren de netgebonden aanpak van dit decreet. Het is trouwens niet de eerste keer dat we daar kritiek op krijgen. Heel wat collega's willen graag stappen vooruit zetten, en ze staan op dat vlak niet alleen, maar ook hier moeten we rekening houden met de realiteit op het veld en met de mogelijkheden. Daarom hebben we deze netgebondenheid voor bepaalde luikjes verder aangehouden.

De heer Sannen heeft gelijk dat we dit debat de komende jaren verder zullen moeten zetten. Dit is misschien maar een aanbouwdecreet, maar het is wel degelijk erg belangrijk.

Dit decreet getuigt van visie. Het decreet pakt belangrijke elementen aan : het leerrecht, het levenslang leren, de toegang voor alle sociale klassen. Het biedt hefboomen om het onderwijs nog beter te structureren : de transparantie van de verschillende opleidingen, de modulering, het afstandsonderwijs, het gecombineerd onderwijs, het multimediaal onderwijs. Dit getuigt toch van een innoverende aanpak. We hebben de probleemgebieden niet voor ons uit geschoven. Bovendien bekijkt dit decreet de financiering van het onderwijs op een frisse manier. Het biedt een tweede kans aan jongeren die hun studies niet hebben afgerond. We hebben bovendien een aanzet gegeven voor het vervolg van het debat. *(Applaus bij de SP en de CVP)*

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Voorzitter– *Aangenomen.*

wat betreft het onderwijs voor sociale promotie op te heffen.

– *Aangenomen.*

TITEL I

De aanpassing van het onderwijs
voor sociale promotie

HOOFDSTUK I

Toepassingsgebied en definities

Artikel 2

§ 1. Deze titel regelt het erkend onderwijs voor sociale promotie ingericht door de instellingen voor onderwijs voor sociale promotie, opgesomd in bijlage 2 en hierna "de centra" genoemd, door de centra voor volwassenenonderwijs die op basis van artikel 43 van dit decreet erkend worden, of door de centra die op basis van reeds bestaande centra gevormd worden voor wat betreft :

- 1° de opdracht van het onderwijs ;
- 2° de indeling van het onderwijs en de programmatieregels ;
- 3° het onderwijsaanbod ;
- 4° de toelatingsvoorwaarden ;
- 5° de examens en studiebekrachtiging ;
- 6° de financiering of subsidiëring ;
- 7° de benoemings- en bezoldigingsvoorwaarden van het personeel ;
- 8° de terugvorderingen en sancties.

§ 2. De regering is gemachtigd om de aangelegenheden inzake het in §1 bedoeld onderwijs die niet in dit decreet maar in een wet, een koninklijk of een ministerieel besluit geregeld zijn, geactualiseerd maar inhoudelijk ongewijzigd toe te voegen onder "Hoofdstuk Xbis. Andere bepalingen". De artikels worden genummerd vanaf 1, voorafgegaan door "Xbis" en desgevallend gegroepeerd in afdelingen en onderafdelingen. De regering is gemachtigd de desbetreffende wetten en besluiten voor

Artikel 3

Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder :

- 1° afdeling : het structuuronderdeel, bedoeld in artikel 3, § 1, van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving ;
- 2° basiscompetenties : vaardigheden, kennis en attitudes die via een beroepsopleiding verworven worden en die op initiatief van de overheid in samenspraak met de onderwijsverstrekkers afgeleid zijn van één of meer beroepsopleidingsprofielen ;
- 3° bekwaamheidsbewijzen : de voor het ambt bepaalde bekwaamheidsbewijzen ;
- 4° beroepsopleiding : een deelaspect van een opleiding dat tot doel heeft een lerende voor te bereiden op de vereisten gesteld aan een beginnend beroepsbeoefenaar. Een beroepsopleiding wordt gestuurd door één of meer beroepsopleidingsprofielen ; een beroepsopleiding leidt tot een certificaat ;
- 5° beroepsopleidingsprofiel : een geordende opsomming van einddoelen voor de beginnende beroepsbeoefenaar ;
- 6° beroepsprofiel : een geordende opsomming van taken die door een ervaren beroepsbeoefenaar worden uitgevoerd alsook van de kwaliteitsnormen en beroepsvereisten die daarvoor gelden ;
- 7° bestuur : het bestuursorgaan of de bestuursorganen die ten aanzien van de centra de bestuurshandelingen verrichten overeenkomstig de door of krachtens de wet, het decreet, het bijzonder decreet of de statuten, naargelang van het geval, toegewezen bevoegdheden ;
- 8° centrum : een centrum voor volwassenenonderwijs dat onderwijs voor sociale promotie inricht, met dien verstande dat, indien het bestuurshandelingen betreft, het bestuur wordt bedoeld ;

Voorzitter

- 9° certificaat : een door de Vlaamse Gemeenschap erkend bewijs waarmee wordt vastgesteld dat iemand met goed gevolg een beroepsopleiding heeft doorlopen ;
- 10° contractonderwijs : onderwijs dat niet door de Vlaamse Gemeenschap wordt gefinancierd of gesubsidieerd en op basis van een overeenkomst tussen het bestuur en derden wordt ingericht en bekostigd en waarbij het bestuur er zich toe verbindt onderwijs tegen betaling door derden voor dezen in te richten. Contractonderwijs kan zowel erkend onderwijs zijn dat leidt tot erkende studiebekrachtiging als niet erkend onderwijs ;
- 11° cursist : een leerling van het onderwijs voor sociale promotie ;
- 12° deelcertificaat : een door de Vlaamse Gemeenschap erkend bewijs waarmee wordt vastgesteld dat iemand met goed gevolg een module of een leerjaar heeft doorlopen ;
- 13° departement : het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ;
- 14° diploma : een door de Vlaamse Gemeenschap erkend studiebewijs waarmee wordt vastgesteld dat iemand :
- in het hoger onderwijs met goed gevolg het volledige programma van een opleiding heeft doorlopen ;
 - in het secundair onderwijs met goed gevolg een programma heeft doorlopen dat overeenstemt met een volledige opleiding van het voltijds secundair onderwijs ;
- 15° eenheid : een deel van een module, met name een samenhangend geheel van leerdoelen, gericht op de realisatie van eindtermen/basiscompetenties ;
- 16° einddoelen : vaardigheden met ondersteunende kennis en beroepshoudingen zoals beschreven in het beroepsopleidingsprofiel ;
- 17° eindtermen : minimumdoelen die de overheid noodzakelijk en bereikbaar acht voor een cursistenpopulatie. Met minimumdoelen wordt hier bedoeld : enerzijds een minimum aan kennis en vaardigheden die alle cursisten van de cursistenpopulatie verwerven tijdens het leer-
- proces en anderzijds een minimum aan attitudes die het centrum nastreeft bij de cursisten.
- Eindtermen kunnen vakoverschrijdend zijn. Vakgebonden eindtermen, met uitzondering van de attitudinale eindtermen zijn minimumdoelen die de cursisten gedurende het leerproces moeten bereiken. Vakoverschrijdende en attitudinale eindtermen moet het centrum bij zijn cursisten nastreven.
- Vakoverschrijdende eindtermen zijn minimumdoelen die niet specifiek behoren tot een vak maar onder meer door middel van meerdere vakken of onderwijsprojecten kunnen gerealiseerd worden voor een bepaalde cursistenpopulatie ;
- 18° fusie : de samenvoeging tot één centrum van twee of meer centra waarbij :
- ofwel de samengevoegde centra gelijktijdig worden afgeschaft en een nieuw centrum vormen ;
 - ofwel één van de betrokken centra blijft bestaan en de andere centra overneemt ;
- 19° getuigschrift : document door het bestuur van een erkend centrum uitgereikt aan regelmatige cursisten waarmee wordt vastgesteld dat betrokkenen met goed gevolg een programma dat overeenstemt met een volledige opleiding van de tweede graad van het voltijds secundair onderwijs hebben doorlopen ;
- 20° instelling voor onderwijs voor sociale promotie : de onderwijsinstelling die leergangen organiseert zoals bepaald in het koninklijk besluit van 30 april 1957, houdende coördinatie van de wetten op het technisch onderwijs ;
- 21° leerjaar : een geheel van vakken, en globaal deel van een lessentabel, dat binnen één schooljaar wordt aangeboden ;
- 22° leerplan : een plan waarin het bestuur vanuit het eigen pedagogisch project in het algemeen of de eigen visie op de vakken/modules in het bijzonder de doelen formuleert voor zijn cursisten. In een leerplan zijn op een herkenbare wijze de vak/module-gebonden eindtermen/basiscompetenties verwerkt ;
- 23° leertraject : de volgorde van de modules binnen een afdeling, opleiding of optie ;

Voorzitter

- 24° leerweg : de individuele weg waarlangs een leerende de vooropgestelde leerdoelen bereikt ;
- 25° leraarsuren : het aantal lestijden voor een schooljaar aan een centrum toegekend om de financierbare of subsidieerbare personeelsformatie in de ambten van leraar te bepalen ;
- 26° lestijd : een periode van vijftig minuten die als eenheid voor de bepaling van de duur van de onderwijsactiviteiten wordt gebruikt ;
- 27° lesurencursist : de vermenigvuldiging van het aantal lestijden van een module of van een leerjaar met het aantal financierbare of subsidieerbare cursisten ;
- 28° lokaal comité : het inzake arbeidsvoorwaarden en personeelsleden bevoegde lokaal overlegorgaan of onderhandelingsorgaan ;
- 29° minimumlessentabel : de verzameling van vakken die minimaal moeten worden gegeven, met opgave van de classificatie van de vakken als algemene vakken, technische vakken of praktische vakken ;
- 30° modulair stelsel : een onderwijssysteem waarin de cursisten door de overheid vastgestelde modules verwerven ;
- 31° module : het kleinste deel van een opleiding dat leidt tot een deelcertificaat op basis van eindtermen / basiscompetenties ;
- 32° omvormen : het omvormen van een in een centrum bestaande opleiding, optie of afdeling naar een nog niet door dat centrum georganiseerde opleiding, optie of afdeling ;
- 33° onderwijs voor sociale promotie : het onderwijs georganiseerd of erkend op basis van het koninklijk besluit van 30 april 1957 houdende coördinatie van de wetten op het technisch onderwijs ;
- 34° onderwijsniveau : indeling van het onderwijs in kleuteronderwijs, lager onderwijs, secundair onderwijs en hoger onderwijs ;
- 35° opleiding : een geheel van onderwijs- en studieactiviteiten vastgesteld door de overheid, bestaande uit één of meer van volgende aspecten : basisvorming, doorstromingsgerichte vorming en beroepsopleiding. Naargelang het aspect / de aspecten waaruit een opleiding bestaat, leidt ze tot een certificaat, een studiegetuigschrift, een getuigschrift of een diploma ;
- 36° opleidingenstructuur : het geheel van alle per studiegebied geordende opleidingen met bijhorende modules ;
- 37° opleidingsprofiel : een geordende opsomming van eindtermen / basiscompetenties die binnen een opleiding verworven worden ;
- 38° optie : een differentiatie binnen een opleiding die leidt tot een specifiek geheel van kennis, vaardigheden en attitudes, met afzonderlijke vermelding op een officieel studiebewijs ;
- 39° programmatie / programmeren : oprichten van nieuwe studiegebieden, categorieën, opleidingen, opties of afdelingen ;
- 40° regelmatig cursist : de cursist die voldoet aan de toelatingsvoorwaarden voor het leerjaar of voor de module waarmee hij een leertraject aanvangt of voortzet en die participeert – behoudens vrijstellingen – aan het geheel van de vorming ;
- 41° regering : de Vlaamse regering ;
- 42° richtgraad : een specifieke graad binnen het secundair onderwijs voor sociale promotie voor de studiegebieden die niet in graden, overeenstemmend met die van het secundair onderwijs, ingedeeld kunnen worden ;
- 43° salaris : wedde, weddetoelage ;
- 44° schooljaar : de periode van 1 september tot en met 31 augustus van het daaropvolgende kalenderjaar ;
- 45° studieattest : het document door een bestuur van een erkend centrum uitgereikt aan regelmatige leerlingen op het einde van de tweede graad beroepssecundair onderwijs, op het einde van het tweede leerjaar van de derde graad beroepssecundair onderwijs als bewijs dat betrokkenen in voldoende mate de doelen uit het leerplan hebben bereikt ;
- 46° studiegebied : een groep van structuuronderdelen op basis van een inhoudelijke verwantschap en, in het technisch en beroepssecundair onderwijs, eveneens op basis van een behoefte aan eenzelfde onderwijsinfrastructuur en een uitweg naar een zelfde beroepssector ;

Voorzitter

47° studiegetuigschrift : een studiebewijs waarmee wordt vastgesteld dat iemand met goed gevolg het volledig programma van beroepssecundair onderwijs van de derde graad heeft doorlopen ;

48° vak : een door het onderwijs erkend geheel van kennis, vaardigheden en houdingen geordend met betrekking tot een zelfde materie (een algemeen erkende wetenschap, een taal, een specifieke techniek).

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Opdracht

Artikel 4

Het onderwijs voor sociale promotie heeft tot opdracht aan de cursisten kennis, vaardigheden en attitudes bij te brengen, nodig voor het maatschappelijk functioneren, het deelnemen aan verder onderwijs, de uitoefening van een beroep of het beheersen van een taal en de cursist in staat te stellen een erkend certificaat, deelcertificaat, diploma, getuigschrift, studieattest of studiegetuigschrift te behalen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

De indeling van het onderwijs voor sociale promotie en de programmatieregels

AFDELING 1

De studiegebieden, categorieën, opleidingen en opties

Artikel 5

§ 1. De studiegebieden die in het secundair onderwijs voor sociale promotie kunnen worden erkend zijn :

- 1° algemene vorming ;
- 2° auto ;
- 3° bedrijfsbeheer ;
- 4° boekbinden ;
- 5° bouw ;
- 6° chemie ;
- 7° confectie ;
- 8° decoratieve technieken ;
- 9° diamantbewerking ;
- 10° fotografie ;
- 11° grafische technieken ;
- 12° handel ;
- 13° hout ;
- 14° huishoudelijk onderwijs ;
- 15° juwelen ;
- 16° kant ;
- 17° koeling en warmte ;
- 18° land- en tuinbouw ;
- 19° lederbewerking ;
- 20° lichaamsverzorging ;
- 21° maritieme opleidingen ;
- 22° mechanica – elektriciteit ;
- 23° meubelrestauratie en houtsnijden ;
- 24° muziekinstrumentenbouw ;
- 25° optiek ;
- 26° orthopedische technieken ;
- 27° Nederlands tweede taal ;
- 28° personenzorg ;
- 29° toerisme ;

Voorzitter

30° smeden ;

31° talen ;

32° textiel ;

33° voeding.

§ 2. De regering kan na advies van de Vlaamse Onderwijsraad experimenteel nieuwe studiegebieden erkennen. Uiterlijk na vijf jaar worden deze studiegebieden decretaal aan §1 van dit artikel toegevoegd of wordt de erkenning jaar na jaar opgeheven.

§ 3. Het hoger onderwijs voor sociale promotie wordt ingedeeld in de categorieën, bepaald in artikel 2 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

De regering deelt de studiegebieden en de categorieën in in opleidingen en opties en in afwachting daarvan in de afdelingen die op 1 september 1998 werden ingericht. Zij bepaalt de concordantie tussen deze afdelingen en de opleidingen en opties.

Het studiegebied algemene vorming omvat ten minste de opleidingen algemene vorming algemeen secundair onderwijs, algemene vorming technisch secundair onderwijs en algemene vorming beroepssecundair onderwijs.

Bijlage I, gevoegd bij dit decreet, bepaalt welke afdelingen die tijdens het schooljaar 1998-1999 werden georganiseerd, niet in een erkend studiegebied, kunnen worden opgenomen. De erkenning wordt vanaf het schooljaar 1999-2000 geleidelijk, jaar na jaar, afgebouwd. Cursisten, vanaf het schooljaar 1999-2000 in die afdelingen ingeschreven, worden niet meer gefinancierd of gesubsidieerd en komen niet in aanmerking voor een erkende studiebekrachtiging.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

Een centrum kan elk studiegebied en elke categorie organiseren waarvan het krachtens de indeling bedoeld in artikel 6 een afdeling organiseerde tijdens het schooljaar 1998-1999.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

De regering bepaalt na het advies van een door haar aangeduid subregionaal orgaan en na gunstig advies van de bevoegde afdeling van de Vlaamse Onderwijsraad wanneer een centrum een studiegebied en in het hoger onderwijs een categorie, een opleiding, een optie of een afdeling mag programmeren.

Het centrum dat secundair onderwijs inricht, is vrij de opleidingen algemene vorming technisch secundair onderwijs en algemene vorming beroepssecundair onderwijs van het studiegebied algemene vorming te programmeren, behalve indien het uitsluitend de studiegebieden Nederlands tweede taal, talen, bedrijfsbeheer en / of huishoudelijk onderwijs inricht.

Het centrum is vrij de opleidingen, opties of afdelingen van de studiegebieden die het mag inrichten te programmeren of om te vormen. De afdeling "vervolmakingscursus voor gebrevetteerde hoofdverple(e)g(st)ers" en de opleiding waarmee deze afdeling zal geconcordeerd worden, kunnen noch door programmatie noch door omvorming georganiseerd worden.

Het centrum is vrij de opleidingen, opties of afdelingen van de categorieën dat het mag inrichten om te vormen.

Een omvorming kan enkel indien de opleiding, optie of afdeling, waarnaar omgevormd wordt, behoort tot een studiegebied dat of een categorie die het centrum conform artikel 7 mag organiseren.

De opleidingen, opties, of afdelingen die worden geprogrammeerd of omgevormd, worden in afwijking van artikel 24, § 1, van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving definitief in de financiering of subsidiëring opgenomen vanaf het schooljaar dat zij worden georganiseerd.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

AFDELING 2

De onderwijsniveaus

Artikel 9

In het onderwijs voor sociale promotie kunnen hoger onderwijs en secundair onderwijs worden ingericht.

De regering deelt het secundair onderwijs voor sociale promotie in in secundair onderwijs van de tweede en / of van de derde graad. De regering rangschikt bovendien het onderwijs als technisch secundair en / of als beroepssecundair onderwijs, behalve voor de studiegebieden algemene vorming, Nederlands tweede taal en talen. De opleidingen van het studiegebied algemene vorming worden gerangschikt als algemeen secundair onderwijs, technisch secundair onderwijs of beroepssecundair onderwijs.

In afwijking hiervan deelt de regering de studiegebieden talen en Nederlands tweede taal in vier richtgraden in en het studiegebied grafische technieken en de afdeling vervolmakingscursus voor gebrevetteerde hoofdverple(e)g(st)ers evenals de opleiding waarmee deze geconcordeerd wordt in secundair onderwijs van de tweede, derde en/of van de vierde graad.

In afwachting van die indeling blijven de indelingen van kracht zoals die bestaan op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

De regering kan de niveauconcordantie bepalen tussen het onderwijs voor sociale promotie en de structuur van de opleidingsniveaus, bedoeld in artikel 2, tweede lid van het besluit van de Europese Raad van 16 juli 1985 inzake vergelijkbaarheid van getuigschriften tussen lidstaten van de Europese Gemeenschap.

De regering bepaalt de concordantie tussen het niveau, bepaald in het koninklijk besluit van 1 juli 1957 houdende algemene regeling van de studiën in het secundair technisch onderwijs en de indeling, bepaald in dit artikel.

– *Aangenomen.*

AFDELING 3

Beroeps- en opleidingsprofielen en eindtermen in het secundair onderwijs

Artikel 11

De regering bepaalt op advies van de Sociaal-economische Raad voor Vlaanderen de beroepsprofielen. Op advies van de Vlaamse Onderwijsraad bepaalt de regering de beroepsopleidingsprofielen, die gebaseerd zijn op de beroepsprofielen. De beroepsopleidingsprofielen worden door de Vlaamse regering aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging voorgelegd.

Voor de studiegebieden openbare besturen, algemene vorming, Nederlands tweede taal, talen en huishoudelijk onderwijs worden geen beroeps- en beroepsopleidingsprofielen vastgelegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

Voor het studiegebied algemene vorming gelden dezelfde eindtermen als voor de overeenkomstige opleidingen en opties van het voltijds secundair onderwijs. De regering kan op basis van de eigenheid van het onderwijs voor sociale promotie bepaalde eindtermen schrappen of aanpassen. Zij legt deze schrappingen of aanpassingen binnen de maand na de goedkeuring aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging voor.

Voor de andere studiegebieden moeten de basiscompetenties gelijk zijn aan de basiscompetenties van de studiegebieden in het voltijds secundair onderwijs, indien deze eveneens in het voltijds secundair onderwijs worden ingericht.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Het onderwijsaanbod

AFDELING 1

Het modulair en het lineair georganiseerde onderwijs

Voorzitter

Artikel 16

Artikel 13

Het onderwijs voor sociale promotie kan aangeboden worden volgens een modulaire of volgens een lineaire organisatie.

De regering kan bepalen vanaf wanneer een studiegebied of categorie niet langer lineair kan worden georganiseerd.

– *Aangenomen.*

Het bestuur kan de modules verder onderverdelen in eenheden.

Het bestuur bepaalt met welk vak uit het lineair onderwijs de eenheden, of bij gebrek aan indeling in eenheden de modules, overeenstemmen voor wat de bekwaamheidsbewijzen en de classificatie als algemeen vak, technisch vak of praktisch vak betreft.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING A

Het modulair georganiseerd onderwijs

Artikel 14

In de modulaire organisatie wordt de leerstof aangeboden in modules.

Een of meer modules vormen binnen een leertraject een afdeling, een opleiding of een optie.

De regering kan de leertrajecten vaststellen.

– *Aangenomen.*

Artikel 15

Na advies van de Vlaamse Onderwijsraad bepaalt de regering per afdeling, opleiding of optie :

- 1° het minimale aantal lestijden dat de afdelingen, opleidingen of opties moeten tellen ;
- 2° het minimale aantal lestijden van elke module. Een module omvat 40 of 60 lestijden, of een veelvoud van 40 lestijden en maximaal 240 lestijden ;
- 3° het minimale aantal lestijden praktische vakken dat een module moet bevatten ;
- 4° het beginniveau en eindniveau van elke module.

– *Aangenomen.*

Artikel 17

Alleen als een algemeen geldende modulaire structuur bestaat, zoals in artikel 15 bepaald, kan volgens het modulaire stelsel geprogrammeerd worden.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

Een module start ten vroegste op 1 september en eindigt uiterlijk op 30 juni.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING B

Het lineair georganiseerde onderwijs

Artikel 19

In de lineaire organisatie wordt de leerstof gegroepeerd en aangeboden in leerjaren. Die leerjaren kunnen eventueel ingedeeld worden in vakken.

Elke opleiding, optie of afdeling kan worden ingericht als cyclische opleiding. Hieronder wordt verstaan dat het eerste leerjaar van een opleiding, optie of afdeling slechts na een onderbreking van ten minste een schooljaar opnieuw wordt ingericht en dit uiterlijk gedurende het schooljaar dat volgt op het schooljaar waarin het laatste leerjaar van de opleiding werd voltooid.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 20

Het onderwijsaanbod start ten vroegste op 1 september en eindigt uiterlijk op 30 juni. Het onderwijs is gespreid over ten minste 32 en ten hoogste 40 weken.

De regering kan per centrum een afwijking verlenen voor een specifiek intensief aanbod ten behoeve van de tewerkstelling.

– *Aangenomen.*

Artikel 21

Na advies van de Vlaamse Onderwijsraad bepaalt de regering per afdeling, opleiding of optie en per leerjaar of groepering van leerjaren :

1° het minimaal aantal lestijden ;

2° de minimumlessentabel.

– *Aangenomen.*

Artikel 22

Na advies van de Vlaamse Onderwijsraad deelt de regering de vakken in in algemene vakken, technische vakken en praktische vakken.

– *Aangenomen.*

Artikel 23

Een vak omvat 10 lestijden of een veelvoud ervan.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Contact-, afstands- en gecombineerd onderwijs

Artikel 24

§ 1.

1° Contactonderwijs is onderwijs, gegeven in een rechtstreeks contact tussen de onderwijsverstrekker en de cursist en op grond daarvan gebonden aan een bepaalde plaats van onderwijsverstrekking ;

2° Afstandsonderwijs is het onderwijs dat bijna uitsluitend met behulp van media wordt verstrekt waardoor de cursist niet aan een bepaalde plaats van onderwijsverstrekking is gebonden ;

3° Gecombineerd onderwijs is een combinatie van contactonderwijs en afstandsonderwijs, waarbij het aandeel van het contactonderwijs minimaal 50 % van het aantal lestijden van een module of van een vak van een leerjaar bedraagt.

De regering kan op projectbasis afwijkingen voor een periode van vijf jaar op dit percentage toestaan.

§ 2. Het onderwijs voor sociale promotie kan door het centrum worden aangeboden als contactonderwijs of als gecombineerd onderwijs.

– *Aangenomen.*

Artikel 25

Binnen de perken van de beschikbare kredieten kan de regering projecten ondersteunen voor de ontwikkeling van afstandsonderwijs in functie van het gecombineerd onderwijs. De regering bepaalt de modaliteiten.

– *Aangenomen.*

AFDELING 3

Tijdelijke projecten

Artikel 26

De regering kan onderwijs voor sociale promotie met een tijdelijk karakter financieren of subsidiëren. Hiermee wordt bedoeld het onderwijs dat gefinancierd of gesubsidieerd wordt voor een bepaalde duur om aan nieuwe behoeften te voldoen.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

AFDELING 4

Contractonderwijs

Artikel 27

De besturen die contractonderwijs inrichten, zijn gehouden ten minste de volledige leraarskosten aan te rekenen en behalve voor de cursisten die kunnen vallen onder de vrijstellingen bedoeld in artikel 50, §§ 2 en 3, een werkingskost van 30 BEF per lestijd en per deelnemer. De inkomsten uit het contractonderwijs moeten worden opgenomen in de boekhouding van het centrum en toegevoegd aan de middelen van het centrum.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

Toelatingsvoorwaarden

AFDELING 1

Toelatingsvoorwaarden in het secundair onderwijs

Artikel 28

Om als regelmatig cursist toegelaten te worden, moet de cursist voldaan hebben aan de voltijdse leerplicht en ingeschreven zijn alvorens 1/3 van de lestijden van de module of van het leerjaar gegeven zijn.

In afwijking hiervan bepaalt de regering tot welke opleidingen, opties en afdelingen van de studiegebieden Nederlands tweede taal en talen, cursisten die niet voldaan hebben aan de voltijdse leerplicht als regelmatig cursist worden toegelaten.

– *Aangenomen.*

Artikel 29

Behoudens de toelatingsvoorwaarden vermeld in artikel 28 worden aan de cursist geen aanvullende toelatingsvoorwaarden opgelegd wanneer hij zich inschrijft voor :

- de aanvangsmodule van een leertraject in de sequentieel geordende modulaire organisatie ;
 - een niet-sequentieel geordende module ;
 - het eerste leerjaar in de lineaire organisatie ;
 - het studiegebied huishoudelijk onderwijs ;
 - de tweede graad in het studiegebied algemene vorming.
- *Aangenomen.*

Artikel 30

§ 1. Indien een regelmatig cursist in de modulaire organisatie beschikt over het deelcertificaat van een sequentieel voorgaande module in een leertraject, wordt hij toegelaten tot de sequentieel volgende module.

§ 2. Tot de eerste module van de derde graad van het studiegebied algemene vorming wordt ook de regelmatige cursist toegelaten die beschikt over een getuigschrift van de tweede graad van het algemeen of technisch secundair onderwijs.

§ 3. Tot de eerste module van de derde graad van het studiegebied algemene vorming, opleiding algemene vorming beroepssecundair onderwijs wordt ook de cursist toegelaten die beschikt over een getuigschrift van de tweede graad van het beroepssecundair onderwijs.

– *Aangenomen.*

Artikel 31

§ 1. In de lineaire organisatie wordt een cursist toegelaten tot een leerjaar als hij in het voorgaande leerjaar is geslaagd.

§ 2. Tot het eerste leerjaar van de derde graad van het studiegebied algemene vorming wordt ook de regelmatig cursist toegelaten die beschikt over een getuigschrift van de tweede graad van het algemeen of technisch secundair onderwijs.

§ 3. Tot het eerste leerjaar van de derde graad van het studiegebied algemene vorming, opleiding algemene vorming beroepssecundair onderwijs wordt ook de cursist toegelaten die beschikt over een ge-

Voorzitter

tuigschrift van de tweede graad van het beroepssecundair onderwijs.

– *Aangenomen.*

Artikel 32

Tot alle andere modules of leerjaren dan deze vermeld in de artikels 30 en 31 worden toegelaten :

- een regelmatig cursist die beschikt over een diploma, certificaat of getuigschrift uit het onderwijs of een attest uit een andere opleidings- of vormingsinstelling waaruit volgens de directeur van het centrum blijkt dat hij voldoende kennis bezit om de module of het leerjaar aan te vangen ;
- een regelmatig cursist waarvan de directeur oordeelt dat hij de nodige beroepservaring heeft verworven die hem toelaat de module of het leerjaar te volgen. De beslissing van de directeur moet gemotiveerd worden en opgenomen worden in het dossier van de cursist.

– *Aangenomen.*

Artikel 33

Indien een kandidaat-cursist niet op basis van de artikels 30, 31 of 32 kan worden toegelaten, richt de directeur van het centrum een toelatingsexamen in uiterlijk de vijfde dag na het einde van de inschrijvingstermijn. Dit examen gaat na of de vereiste kennis en vaardigheden voor het starten in een module of een leerjaar bereikt zijn. De directeur van het centrum oordeelt op basis van het examen of de cursist aan de voorwaarden voldoet.

De directeur maakt van de beoordeling een verslag op dat toegevoegd wordt aan het dossier van de cursist.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Toelatingsvoorwaarden in het hoger onderwijs

Artikel 34

Om als regelmatig cursist toegelaten te worden in het hoger onderwijs moet de cursist ingeschreven zijn alvorens 1/3 van de lestijden van een module of een leerjaar gegeven zijn en houder zijn van een van de hiernavolgende studiebewijzen :

- 1° diploma van secundair onderwijs ;
- 2° een brevet van het aanvullend secundair beroepsonderwijs of van een diploma van het voltijds hoger onderwijs ;
- 3° een getuigschrift of diploma van hogere secundaire technische leergangen of een certificaat bedoeld in dit decreet ;
- 4° een diploma of getuigschrift dat krachtens een wet, decreet, Europese richtlijn of een internationale overeenkomst als gelijkwaardig wordt erkend.

– *Aangenomen.*

Artikel 35

§ 1. Indien een regelmatig cursist in de modulaire organisatie beschikt over het deelcertificaat van een sequentieel voorgaande module in een leertraject, wordt hij toegelaten tot de sequentieel volgende module.

§ 2. In de lineaire organisatie wordt een cursist toegelaten tot een leerjaar als hij in het voorgaande leerjaar is geslaagd.

§ 3. In de lineaire organisatie kan de directeur een cursist tot twee leerjaren toelaten als hij ten gevolge van vrijstellingen slechts een deel van de vakken van beide leerjaren moet volgen.

– *Aangenomen.*

Artikel 36

Tot alle andere modules of leerjaren dan deze vermeld in artikel 35 worden toegelaten :

- een regelmatig cursist die beschikt over een diploma, certificaat of getuigschrift uit het onderwijs of een attest uit een andere opleidings- of vormingsinstelling waaruit volgens de directeur van het centrum blijkt dat hij voldoende kennis

Voorzitter

bezit om de module of het leerjaar aan te vangen ;

- een regelmatig cursist waarvan de directeur oordeelt dat hij de nodige beroepservaring heeft verworven die hem toelaat de module of het leerjaar te volgen. De beslissing van de directeur moet gemotiveerd worden en opgenomen worden in het dossier van de cursist.

– *Aangenomen.*

Artikel 37

Indien een kandidaat-cursist niet op basis van de artikels 34, 35 of 36 kan worden toegelaten, richt de directeur van het centrum voor de cursist die tijdens het kalenderjaar waarin hij zich voor het eerst inschrijft ten minste 21 jaar wordt, een toelatingsexamen in, uiterlijk de vijfde dag na het einde van de inschrijvingstermijn. Dit examen gaat na of de vereiste kennis en vaardigheden voor het starten in een module of een leerjaar bereikt zijn. De directeur van het centrum oordeelt op basis van het examen of de cursist aan de voorwaarden voldoet.

In de categorie pedagogisch hoger onderwijs kan de directeur de toelatingsproef vervangen door een aanvullend programma.

De directeur maakt van de beoordeling een verslag op dat toegevoegd wordt aan het dossier van de cursist.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VI

Examens en studiebekrachtiging

Artikel 38

Elk bestuur bepaalt zijn examenreglement en overhandigt dit reglement bij de inschrijving aan de cursisten. Dat omvat ten minste :

- 1° de evaluatiemodaliteiten ;
- 2° de vorm van ieder examen ;

3° de tijdvakken waarbinnen de examens worden afgelegd ;

4° de samenstelling van de examencommissies ;

5° de wijze van beraadslaging over en bekendmaking van de examenresultaten ;

6° de modaliteiten waaronder in het hoger onderwijs een tweede examenperiode georganiseerd wordt ;

7° de procedure waarbij conflicten tussen de cursisten en de leden van de examencommissie vóór de beraadslaging, worden behandeld of vermoede materiële vergissingen die na het afsluiten van de beraadslaging zijn vastgesteld, kunnen worden rechtgezet ;

8° de procedure voor vrijstelling van examens en voor de regeling van betwistingen dienaangaande.

– *Aangenomen.*

Artikel 39

§ 1. In het modulair georganiseerd onderwijs organiseert het centrum ten minste op het einde van elke module een examen.

§ 2. In het lineair georganiseerde onderwijs organiseert het centrum ten minste op het einde van elk leerjaar een examen voor alle vakken.

– *Aangenomen.*

Artikel 40

§ 1. In het onderwijs voor sociale promotie bestaan de volgende studiebewijzen :

1° een deelcertificaat ;

2° een certificaat ;

3° een getuigschrift ;

4° een studieattest ;

5° een studiegetuigschrift ;

6° een diploma.

Voorzitter

§ 2. Door hun uitreiking krachtens dit decreet is de studiebekrachtiging van rechtswege erkend.

Enkel voor erkende afdelingen, opleidingen en opties kan van rechtswege een geldige studiebekrachtiging uitgereikt worden.

– *Aangenomen.*

Artikel 41

§ 1. Een deelcertificaat bekrachtigt :

- 1° een module in het modulair georganiseerd onderwijs ;
- 2° een leerjaar in het lineair georganiseerd onderwijs.

§ 2. Een certificaat bekrachtigt een afdeling, opleiding of optie van elk studiegebied behalve van het studiegebied algemene vorming.

§ 3. Een getuigschrift bekrachtigt :

- 1° een opleiding algemeen secundair onderwijs van de tweede graad in het studiegebied algemene vorming ;
- 2° een opleiding algemene vorming voor technisch secundair onderwijs of beroepssecundair onderwijs van het studiegebied algemene vorming, gecombineerd met een certificaat van een opleiding of optie gerangschikt als secundair onderwijs van de tweede graad voorzover dat diploma in het voltijds secundair onderwijs wordt uitgereikt ;
- 3° een opleiding of optie gerangschikt als secundair onderwijs van de tweede graad, als de cursist bij inschrijving houder is van een getuigschrift van secundair onderwijs, voorzover dat nieuw verworven getuigschrift in het voltijds secundair onderwijs kan worden uitgereikt ;
- 4° een opleiding van de categorie pedagogisch hoger onderwijs.

§ 4. Een studieattest bekrachtigt een opleiding of afdeling in het studiegebied algemene vorming, uitgezonderd de opleiding algemene vorming.

§ 5. een studiegetuigschrift bekrachtigt :

1° een opleiding algemene vorming voor beroepssecundair onderwijs in het studiegebied algemene vorming, gecombineerd met een certificaat van een opleiding of optie, gerangschikt als secundair onderwijs van de derde graad voor zover dat studiegetuigschrift in het voltijds secundair onderwijs wordt uitgereikt ;

2° een opleiding of optie gerangschikt als secundair onderwijs van de derde graad, als de cursist bij inschrijving houder is van een studiegetuigschrift van beroepssecundair onderwijs, voor zover dat nieuw verworven studiegetuigschrift in het voltijds secundair onderwijs kan worden uitgereikt.

§ 6. Een diploma bekrachtigt :

- 1° een opleiding algemeen secundair onderwijs in het studiegebied algemene vorming ;
- 2° een opleiding algemene vorming voor technisch secundair onderwijs of beroepssecundair onderwijs in het studiegebied algemene vorming, gecombineerd met een certificaat van een opleiding of optie, gerangschikt als secundair onderwijs van de derde graad voor zover dat diploma in het voltijds secundair onderwijs wordt uitgereikt ;
- 3° een opleiding of optie gerangschikt als secundair onderwijs van de derde graad, als de cursist bij inschrijving houder is van een diploma van secundair onderwijs, voor zover dat nieuw verworven diploma in het voltijds secundair onderwijs kan worden uitgereikt ;
- 4° een opleiding in het hoger onderwijs, uitgezonderd in de categorie pedagogisch hoger onderwijs .

§ 7. Over de centra heen zijn de deelcertificaten kapitaliseerbaar tot een certificaat of een diploma.

– *Aangenomen.*

Artikel 42

De regering bepaalt :

- 1° het model van de studiebewijzen die de besturen uitreiken ;
- 2° de periode waarbinnen de studiebewijzen moeten worden afgeleverd.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VII

De centra

Artikel 43

Om als instelling voor onderwijs voor sociale promotie te worden erkend, moet zij voldoen aan de voorwaarden opgesomd in artikel 6quater van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving. Zij draagt de naam "Centrum voor volwassenenonderwijs", afgekort "CVO". Deze benaming kan het bestuur aanvullen met eigen specifieke gegevens.

Een andere instelling kan de benaming "Centrum voor volwassenenonderwijs" niet dragen.

– *Aangenomen.*

Artikel 44

§ 1. Een bestuur kan op 1 september bepaalde studiegebieden overdragen van het ene centrum naar het andere ongeacht de programmatieprocedure bepaald in artikel 8. In een centrum waarvan een studiegebied werd overgedragen naar een ander centrum, kan dat studiegebied niet meer georganiseerd worden, behalve na een nieuwe programmatieaanvraag overeenkomstig artikel 8.

De overdracht van studiegebieden impliceert de overdracht van de organisatiebevoegdheid, van de financiering of subsidiëring en van het personeel. De regering bepaalt de modaliteiten.

§ 2. Een bestuur kan in afwijking van artikel 24, § 2, 8°, van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving een vestigingsplaats overdragen aan een ander centrum. Het ontvangend centrum kan in deze vestigingsplaats enkel de studiegebieden inrichten die het ontvangend centrum krachtens artikelen 7 en 8 mag inrichten. Aan de overdracht van een vestigingsplaats is geen overdracht van leraarsuren verbonden.

§ 3. De bepalingen van §§ 1 en 2 zijn slechts uitvoerbaar na onderhandelingen in het lokaal comité.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VIII

De financiering of subsidiëring

AFDELING 1

De voorwaarden

Artikel 45

De centra die secundair onderwijs voor sociale promotie of secundair en hoger onderwijs voor sociale promotie inrichten, kunnen voor het schooljaar dat start in een bepaald jaar door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierd of gesubsidieerd worden als zij vanaf 1 februari van het vorig jaar tot en met 31 januari van het lopend jaar tenminste 120.000 lesurencursist hadden.

De centra die secundair en hoger onderwijs voor sociale promotie inrichten met tijdens het referentieperiode ten minste 75% van het aantal lesurencursist in het hoger onderwijs en de centra die uitsluitend hoger onderwijs inrichten en niet bedoeld zijn in artikel 307, § 1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, blijven gefinancierd of gesubsidieerd als zij vanaf 1 februari van het vorig jaar tot en met 31 januari van het lopend jaar ten minste 30.000 lesurencursist hadden.

Een centrum dat minder dan respectievelijk 120.000 of 30.000 lesurencursist heeft, verliest zijn financiering of subsidiëring. Indien het niet fusioneert met een ander centrum dan wordt de financiering of subsidiëring geleidelijk afgebouwd. In het lineair georganiseerd onderwijs gebeurt deze afbouw leerjaar per leerjaar, te beginnen met het laagste. In het modulair georganiseerd onderwijs gebeurt deze afbouw binnen de drie schooljaren.

De centra gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad behouden hun recht op financiering of subsidiëring ook als zij het aantal lesurencursist bepaald in dit artikel niet behalen indien zij erkend en gefinancierd of gesubsidieerd zijn op het ogenblik dat dit decreet in werking treedt.

Voorzitter

Op dit artikel is er een amendement van de heren Van Dijk en Vandenbroeke dat luidt als volgt :

In het laatste lid, op de eerste en tweede regel, na de woorden "Brussel-Hoofdstad" de woorden "en in Voeren" invoegen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 46

Om voor financiering of subsidiëring in aanmerking te komen, moet een cursist :

- 1° een regelmatig cursist zijn ;
- 2° het inschrijvingsgeld betaald hebben ;
- 3° ten hoogste tweemaal opeenvolgend in hetzelfde centrum voor dezelfde module of voor hetzelfde leerjaar in dezelfde afdeling, opleiding of optie zijn ingeschreven.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Inkomsten

ONDERAFDELING A

De financiële middelen

Artikel 47

De besturen kunnen inkomsten verwerven uit :

- 1° financiering of subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap ;
- 2° andere inkomsten.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING B

De financiering of subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap

Artikel 48

§ 1. Het aantal financierbare of subsidieerbare leraarsuren wordt voor het schooljaar dat tijdens een bepaald jaar begint, berekend volgens de volgende formule : $FLa = FLh - (Nh - Na) / d$ als Na groter is dan Nh' of kleiner is dan Nh . In het andere geval blijft FLa gelijk aan FLh . Indien FLa vermindert kan FLa in geen geval kleiner worden dan Na/d .

FLa = het aantal financierbare leraarsuren per studiegebied of categorie van het betrokken schooljaar

FLh = het per studiegebied of categorie historisch bepaalde forfaitair aantal leraarsuren

Nh = het historisch aantal lesuren cursist voor het betrokken studiegebied of categorie

$Nh' = Nh + 3\%$

$Nh'' = Nh - 3\%$

De waarde van FLh , Nh , Nh' en Nh'' zijn per centrum en per studiegebied of categorie opgenomen in bijlage II.

Na = het aantal lesuren cursist voor het betrokken studiegebied of de betrokken categorie vanaf 1 februari van het vorig jaar tot en met 31 januari van het lopend jaar ;

$d =$

9, voor de studiegebieden algemene vorming, auto, boekbinden, bouw, chemie, confectie, decoratieve technieken, diamantbewerking, grafische technieken, hout, juwelen, koeling en warmte, land- en tuinbouw, lederbewerking, maritiem onderwijs, mechanica-elektriciteit, meubelrestauratie en houtsnijden, muziekinstrumentenbouw, optiek, orthopedische technieken, Nederlands tweede taal, smeden, textiel en voeding ;

12, voor de studiegebieden handel, kant, lichaamsverzorging, personenzorg, talen richtgraad 3 en 4 en toerisme ;

13, voor het hoger onderwijs ;

Voorzitter

15, voor de studiegebieden bedrijfsbeheer, fotografie, huishoudelijk onderwijs en talen richtgraad 1 en 2.

§ 2. Als in een studiegebied of categorie een opleiding, optie of afdeling wordt overgeschakeld naar modulair onderwijs dan is, éénmalig voor dat studiegebied of die categorie, gedurende de drie daaropvolgende schooljaren in dat studiegebied of die categorie FLa in geen geval kleiner dan FLh.

§ 3. Als centra studiegebieden inrichten waarvoor voor hen geen historisch forfait in bijlage II werd vastgesteld, wordt het aantal jaarlijks financierbare leraarsuren voor het schooljaar dat tijdens een bepaald jaar begint, berekend door het aantal lesuren cursist vanaf 1 februari van het vorig schooljaar tot en met 31 januari van het lopend jaar te delen door d. De eerste maal wordt het aantal lesuren cursist vermenigvuldigd met 2.

§ 4. Als een studiegebied wordt overgedragen van het ene centrum naar het andere zonder dat de betrokken centra een fusie aangaan, wordt voor het centrum dat het studiegebied verwerft het aantal leraarsuren voor het studiegebied dat wordt overgedragen, het eerste jaar na de overdracht met 20% verhoogd en het tweede jaar met 10%.

Als twee of meer centra fuseren, dan wordt het aantal leraarsuren de eerste drie jaar verhoogd met 1% als de fusie ten minste 300.000 lesuren cursist telt.

Bij een overdracht van een studiegebied van het ene centrum naar een ander centrum en bij fusie van centra worden de gegevens van bijlage II, vermeld onder FLh, Nh, Nh' en Nh" ambtshalve samengeteld.

§ 5. De delingen worden telkens gemaakt tot en met het eerste decimaal. Het aantal financierbare of subsidieerbare leraarsuren dat op basis van die berekening verkregen wordt, wordt per centrum afgerond tot de hogere eenheid.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Van Dijck en Vandenbroeke dat luidt als volgt :

In § 1, het eerste lid vervangen door wat volgt :

“Het aantal financierbare of subsidieerbare leraarsuren wordt voor het schooljaar dat tijdens een bepaald jaar begint, berekend volgens de formule

$$FLa = FLh - (Nh - Na)/d$$

als Na groter is dan Nh' of kleiner is dan Nh", of

als $Nh/FLh > d$ en $Na > Nh$, of

als $Nh/FLh < d$ en $Na < Nh$.

In de andere gevallen blijft FLa = FLh.”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 49

Het bestuur is na onderhandeling in het lokaal comité vrij de uren aan te wenden over de studiegebieden of categorieën heen, ze aan te wenden voor andere opdrachten dan onderwijsopdrachten en in afwijking van artikel 3, § 5, van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving leraarsuren van het ene centrum naar het andere over te dragen.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING C**Het inschrijvingsgeld****Artikel 50**

§ 1. Het inschrijvingsgeld dat een cursist verschuldigd is, wordt berekend per module of per leerjaar door het in de artikels 15 of 22 bepaalde minimum aantal lestijden van de module of van het leerjaar waarvoor de cursist inschrijft, te vermenigvuldigen met 15 tot 30 BEF of 0,37 tot 0,74 EUR. Er is geen inschrijvingsgeld verschuldigd voor de vakken, modules of eenheden waarvan de cursist is vrijgesteld.

Het inschrijvingsgeld voor het gecombineerd onderwijs wordt berekend alsof het volledig in contactonderwijs werd verstrekt.

§ 2. Van de betaling van het inschrijvingsgeld zijn de cursisten vrijgesteld die op het ogenblik van hun inschrijving :

1° aanspraak kunnen maken op het bestaansminimum krachtens de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op het bestaansminimum ;

Voorzitter

- 2° uitkeringsgerechtigde werklozen of niet-werkende, verplicht ingeschreven werkzoekenden zijn ;
- 3° vrij ingeschreven niet-werkende werkzoekenden, ouder dan 25 jaar zijn ;
- 4° ingeschreven zijn bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap ;
- 5° een procedure tot erkenning als politiek vluchteling hebben lopen of als dusdanig erkend zijn ;
- 6° als gedetineerde verblijven in één van de Belgische strafinrichtingen ;
- 7° ten laste zijn van één van bovenstaande categorieën ;
- 8° deeltijds of voltijds leerplichtig zijn.

§ 3. Volgende cursisten zijn eveneens vrijgesteld van het inschrijvingsgeld :

- 1° de cursisten van het studiegebied Nederlands tweede taal, richtgraad 1 en 2, en van het studiegebied Algemene Vorming ;
- 2° gedurende vier opeenvolgende schooljaren, de cursisten die ten minste twee jaar basiseducatie gevolgd hebben.

§ 4. De regering bepaalt de procedure voor het verlenen van de vrijstellingen van inschrijvingsgeld.

De besturen ontvangen ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap volgens de door regering vastgestelde regels, naar rato van hun vrijstelling het inschrijvingsgeld van de cursisten die vrijgesteld zijn van inschrijvingsgeld naar rato van 15 BEF of 0,37 EUR per lestijd.

§ 5. Jaarlijks wordt op 1 september de basisbedragen van de §§ 1 en 5 aangepast aan de evolutie van de index van de consumptieprijzen. De referentiedatum voor de jaarlijkse aanpassing van de index van de consumptieprijzen is 1 april 1999. Het eindbedrag wordt in BEF tot de lagere eenheid afgerond of in EUR tot het lagere honderdste.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heer Huybrechts dat luidt als volgt :

A. In § 2, 5° schrappen.

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer Huybrechts dat luidt als volgt :

B. Aan § 2 een 9° toevoegen, dat luidt als volgt :

“9° tweedekansonderwijs volgen.”.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Van Dijk en Vandenbroeke dat luidt als volgt :

In § 3, 1°, op de voorlaatste regel, de woorden “, richtgraad 1 en 2,” schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mag ik aan de heer Huybrechts vragen of hij zijn tweede amendement behoudt ? Het is immers identiek aan paragraaf 3. Ik vind het raar om twee keer hetzelfde te vragen. We hebben dit al geregeld in de bevoegde commissie.

De heer Pieter Huybrechts : Het verwondert me niet dat u dat raar vindt, mijnheer Sannen. Ik weet alleen dat mijn amendement in de commissie werd verworpen met 11 stemmen tegen bij 2 onthoudingen. Dat klopt toch ?

De heer Ludo Sannen : Daarna werd een ander amendement ingediend waardoor paragraaf 3 punt 1 is aangevuld.

De heer Pieter Huybrechts : We zullen dat eens bekijken, mijnheer Sannen.

De voorzitter : We zetten de artikelsgewijze bespreking voort.

ONDERAFDELING D

Andere inkomsten

Artikel 51

Aan het bestuur wordt een bedrag van 1.000 BEF of 24,79 EUR betaald per leraarsuur dat in het gecombineerd onderwijs niet als contactonderwijs wordt ingericht als geen leraars met ambtsbevoegdheid voor het betrokken vak of de betrokken eenheid wegens ontstentenis van betrekking ter beschikking zijn gesteld. De regering bepaalt de modaliteiten.

Voorzitter

Jaarlijks wordt op 1 september het bedrag vermeld in het eerste lid aangepast aan de evolutie van de index van de consumptieprijzen. De referentiedatum voor de jaarlijkse aanpassing van de index van de consumptieprijzen is 1 april 1999. Het eindbedrag wordt in BEF tot de lagere eenheid afgerond of in EUR tot het lagere honderdste.

– *Aangenomen.*

Artikel 52

Het bestuur kan eveneens inkomsten hebben uit :

- 1° de verkoop aan de cursist van verbruiksgoederen die tijdens de lessen worden aangewend en van cursussen, handboeken of andere materialen tijdens de lessen gebruikt ;
- 2° giften en legaten ;
- 3° contractonderwijs ;
- 4° samenwerkingsovereenkomsten met andere onderwijs- of opleidingsinstellingen ;
- 5° vervreemding of verhuur van roerende of onroerende goederen.

– *Aangenomen.*

ONDERAFDELING E**Aanwending van de inkomsten****Artikel 53**

Het bestuur dient de gelden, verworven krachtens artikelen 50 en 51, aan te wenden voor de uitrusting, werking en administratie van het onderwijs voor sociale promotie. Ten laste van de inschrijvingsgelden kunnen eveneens het salaris van personeel dat niet door de Vlaamse Gemeenschap wordt gefinancierd of gesubsidieerd, worden aangerekend. De gelden verworven krachtens artikel 52 kunnen eveneens aangewend worden voor de bekostiging van de infrastructuur van de centra.

– *Aangenomen.*

Artikel 54

Het bestuur voert een boekhouding zodat de inkomsten krachtens artikelen 50, 51 en 52 en de aanwending van die inkomsten duidelijk identificeerbaar zijn. De regering kan een boekhoudkundig model opleggen.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IX**Benoemings- en bezoldigingsvoorwaarden van het personeel****AFDELING 1****Algemene bepalingen****Artikel 55**

§ 1. De personeelsleden van het centrum kunnen volgende ambten uitoefenen :

- directeur ;
- adjunct-directeur ;
- technisch adviseur ;
- technisch adviseur-coördinator ;
- leraar ;
- administratief medewerker.

§ 2. De ambten van directeur, adjunct-directeur, technisch adviseur-coördinator en technisch adviseur worden als bestuurspersoneel gerangschikt. Het ambt van leraar wordt gerangschikt als onderwijzend personeel en het ambt van administratief medewerker als ondersteunend personeel.

De ambten van het bestuurspersoneel en van het ondersteunend personeel worden ten minste per tiende van een eenheid gefinancierd of gesubsidieerd en worden toegekend in functie van het aantal lesurencursist dat het centrum had tussen 1 februari van het vorig jaar tot en met 31 januari van het lopend jaar. De regering bepaalt de omvang van het aantal lesurencursist dat een instelling moet hebben voor de financiering of subsidiëring van deze ambten. Indien het aantal lesurencursist, gevolgd door cursisten vrijgesteld van inschrij-

Voorzitter

vingsgeld, groter is dan 30 % van het totaal aantal lesurencursist, dan wordt bijkomend 1/10 ambt van adjunct-directeur toegekend per 15 % lesurencursist, gevolgd door cursisten vrijgesteld van inschrijvingsgeld. Deze toegevoegde delen van het ambt van adjunct-directeur dienen aangewend voor het onthaal van de cursisten en voor de trajectbegeleiding van de cursist.

– *Aangenomen.*

Artikel 56

De regering bepaalt de prestatie- en bezoldigingsregels voor de personeelsleden van het onderwijs voor sociale promotie. De regering bepaalt de salarisschalen op basis van de bekwaamheidsbewijzen.

– *Aangenomen.*

Artikel 57

In afwijking van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs en van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra bepalen de besturen jaarlijks op basis van een beleidsplan en na onderhandelingen in het lokaal comité welke openstaande betrekkingen zij al dan niet vacant verklaren.

Voor de openstaande betrekkingen waarover de onderhandelingen niet tot een akkoord hebben geleid, zijn de besturen gehouden de openstaande betrekkingen met de hiernavolgende kenmerken vacant te verklaren tijdens het schooljaar dat de kenmerken verworven worden :

- 1° de openstaande betrekkingen die gedurende twee opeenvolgende schooljaren vacant zijn en die overeenkomstig het beleidsplan voor lineair onderwijs zullen worden aangewend ;
- 2° de openstaande betrekkingen die gedurende drie opeenvolgende schooljaren vacant zijn en die overeenkomstig het beleidsplan voor modulair onderwijs zullen worden aangewend ;

- 3° de openstaande betrekkingen die gedurende drie opeenvolgende schooljaren vacant zijn en die overeenkomstig het beleidsplan voor gecombineerd onderwijs zullen worden aangewend.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Aanpassingen aan het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs

Artikel 58

In de volgende artikelen van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, worden telkens na de woorden "het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs" de woorden "en het onderwijs voor sociale promotie" ingevoegd :

artikel 17, § 6 ; artikel 21bis, § 1 ; artikel 23, § 1, j) ; artikel 24, § 2 ; artikel 28bis, § 1 ; artikel 36bis, § 1 ; artikel 36ter, § 1 ; artikel 37, § 2 ; artikel 37bis, § 1 ; artikel 40bis, artikel 40ter, artikel 41bis, § 1 ; artikel 46bis, § 1 ; artikel 50bis, § 1 ; artikel 55quater, artikel 56, § 5 ; artikel 59bis ; artikel 60bis ; artikel 73bis, artikel 73quater ; artikel 88bis, § 1 ; artikel 90bis ; artikel 91bis ; artikel 95bis, § 1 ; artikel 100bis, § 1.

– *Aangenomen.*

Artikel 59

In artikel 100bis, § 3, van hetzelfde decreet wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

"In de periode van 1 september 2006 tot en met 30 juni 2009 moeten in het onderwijs voor sociale promotie alle personeelsleden ten minste één keer geëvalueerd worden.".

– *Aangenomen.*

Voorzitter

AFDELING 3

Aanpassingen aan het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch sociale centra

Artikel 60

In de volgende artikelen van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch sociale centra worden telkens na de woorden "het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs" de woorden "en het onderwijs voor sociale promotie" ingevoegd :

artikel 23bis, § 1 ; artikel 31bis, § 1 ; artikel 32bis, § 1 ; artikel 35bis, § 1 ; artikel 36, § 2 ; artikel 40bis, § 1 ; artikel 42, § 1, c) ; artikel 42, § 2 ; artikel 44quater ; artikel 47bis ; artikel 47quater ; artikel 63bis ; artikel 84bis, § 1.

– *Aangenomen.*

Artikel 61

In artikel 84bis, § 3, van hetzelfde decreet wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

"In de periode van 1 september 2006 tot en met 30 juni 2009 moeten in het onderwijs voor sociale promotie alle personeelsleden een eerste keer geëvalueerd worden."

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK X

Terugvorderingen en sancties

AFDELING 1

Terugvorderingen

Artikel 62

Elke ten onrechte uitbetaalde financiering of subsidiëring wordt van het bestuur teruggevorderd. Een

ten onrechte uitbetaald salarisgedeelte wordt evenwel teruggevorderd van het betrokken personeelslid als het bestuur niet verantwoordelijk is voor de uitbetaling ervan.

– *Aangenomen.*

Artikel 63

§ 1. De mogelijkheid om de ten onrechte uitbetaalde financiering of subsidiëring terug te vorderen verjaart na verloop van één jaar, te rekenen vanaf de eerste januari volgend op de betalingsdatum, tenzij de terugbetaling binnen die termijn werd gevraagd.

§ 2. In afwijking van § 1 is de verjaringstermijn dertig jaar als valse verklaringen de berekening van de financiering of subsidiëring beïnvloed hebben.

– *Aangenomen.*

Artikel 64

Om geldig te zijn, moet de vraag tot terugbetaling ter kennis van de schuldenaar gebracht worden bij een ter post aangetekend schrijven met vermelding van :

1° het totale bedrag van de teruggevraagde som met, per jaar, de opgave van de ten onrechte uitgevoerde betalingen ;

2° de bepalingen in strijd waarmee de betalingen zijn gedaan.

Te rekenen vanaf de afgifte van de aangetekende brief kan het onverschuldigde bedrag gedurende dertig jaar teruggevorderd worden.

– *Aangenomen.*

Artikel 65

De regering legt de terugvorderingsprocedure vast, die de rechten van de verdediging waarborgt.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

AFDELING 2

Sancties

Artikel 66

§ 1. Onverminderd de strafvervolgning waartoe ze aanleiding zou geven, kan het bestuur gesanctioneerd worden voor :

- 1° elke onnauwkeurige verklaring, die de berekening van het bedrag van de financiering of subsidiëring beïnvloedt ;
- 2° elke onnauwkeurige verklaring van het bestuur betreffende de bezoldiging van het personeel ;
- 3° elke inbreuk op de verplichting om de door de regering bepaalde gegevens mee te delen op de data waarop die uiterlijk verstrekt moeten zijn ;
- 4° elke inbreuk op het verbod van laakbare praktijken ;
- 5° elke inbreuk op de bepaling van de vakantie- en de onderwijstijd ;
- 6° elke inbreuk op de aanwending van de financiële middelen, bepaald in artikel 53.

§ 2. Onverminderd artikel 63 kan de regering een financiële sanctie opleggen van ten hoogste 5% van het aantal leraarsuren dat aan het bestuur werd toegekend, vermenigvuldigd met 50.000 BEF en/of de besturen verplichten het inschrijvingsgeld geheel of gedeeltelijk terug te betalen.

– *Aangenomen.*

Artikel 67

De regering bepaalt de verdere regels voor de vaststelling van de overtredingen en voor de toepassing van de sancties. Het besluit waarborgt de rechten van verdediging.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XI

Slotbepalingen

AFDELING 1

Opheffingsbepalingen

Artikel 68

Volgende regelingen worden opgeheven :

- 1° het ministerieel besluit van 5 november 1948 – examen ter verkrijging van het bekwaamheidsgetuigschrift om als gids te dienen – reglement ;
- 2° de artikelen 10, 15, 26, 27, 28, 42, 56, 65, 66 en 67 van het koninklijk besluit van 30 april 1957 houdende coördinatie van de wetten op het technisch onderwijs ;
- 3° het koninklijk besluit van 12 januari 1966 houdende vaststelling van de voorwaarden vereist voor het bepalen van het aantal betrekkingen in de rijksinrichtingen voor technisch onderwijs ;
- 4° het koninklijk besluit van 15 december 1973 houdende bepaling van de splitsings- en hergroeperingsnormen van studiejaren in het secundair technisch onderwijs, in het technisch, economisch, agrarisch, paramedisch, sociaal en pedagogisch en artistiek hoger onderwijs van het korte type, in het technisch en agrarisch hoger onderwijs van de tweede graad ;
- 5° het koninklijk besluit nr. 64 van 20 juli 1982 houdende vaststelling van de minimale schoolbevolking van bepaalde afdelingen in het Nederlandstalig onderwijs voor sociale promotie ;
- 6° het koninklijk besluit van 20 augustus 1969 dat de toegang reglementeert tot de technische en beroepsleergangen en de werking van deze leergangen ;
- 7° het koninklijk besluit nr. 461 van 17 september 1986 houdende het rationalisatie- en programma-plan van het onderwijs voor sociale promotie ;

Voorzitter

Artikel 70

- 8° het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1990 tot vaststelling van het toepassingspercentage van het totaal aantal aanvaardbare lestijden in het onderwijs voor sociale promotie ;
- 9° het besluit van de Vlaamse regering van 10 juli 1991 tot bepaling van het minimumbedrag, de wijze van innen en de eventuele gehele of gedeeltelijke vrijstellingen van het inschrijvingsgeld opgelegd aan de studenten en leerlingen van het onderwijs voor sociale promotie ;
- 10° het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1994 tot vaststelling van de ambten in het onderwijs voor sociale promotie ;
- 11° het besluit van de Vlaamse regering van 6 december 1995 betreffende de aanwending van het totaal aantal aanwendbare lestijden in het onderwijs voor sociale promotie.

– *Aangenomen.*

Artikel 69

Voor het hoger onderwijs wordt opgeheven :

- 1° het ministerieel besluit van 10 mei 1924 betreffende het getuigschrift van bekwaamheid tot het opvoeden der abnormale kinderen. Reglement en programma der voorbereidende cursussen en der examens ;
- 2° hoofdstuk III en VI van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs ;
- 3° het besluit van de Vlaamse regering van 12 juli 1989 tot vaststelling van de modaliteiten voor het verlenen van vrijstellingen van de voorwaarde geslaagd te zijn voor examens in het hoger onderwijs voor sociale promotie ;
- 4° het besluit van de Vlaamse regering van 12 juni 1991 tot vaststelling van de andere toelatingsvoorwaarden tot het hoger onderwijs, bedoeld in artikel 8, § 3, van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs.

– *Aangenomen.*

Voor het onderwijs voor sociale promotie worden opgeheven :

- 1° het koninklijk besluit van 5 december 1955 tot vaststelling van het organiek reglement der Rijkstechnische scholen ;
- 2° het koninklijk besluit van 1 juli 1957 houdende algemene regeling van de studiën in het secundair technisch onderwijs, uitgezonderd hoofdstuk IV, afdelingen 2 en 3 ;
- 3° artikel 12, § 6, van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Overgangsbepalingen

Artikel 71

§ 1. De verenigingen zonder winstoogmerk of de gemeentelijke instellingen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet gedurende ten minste vijf jaar volwassenen hebben voorbereid op het examen van de centrale examencommissie, worden met ingang van 1 september 1999 erkend als een instelling voor onderwijs voor sociale promotie.

§ 2. Zij zijn gemachtigd om in afwijking van artikel 8 vanaf 1 september 1999 het studiegebied algemene vorming en twee andere studiegebieden, met uitzondering van de studiegebieden talen en huishoudelijk onderwijs, in te richten.

§ 3. Voor die centra wordt voor de schooljaren 1999-2000 en 2000-2001 het aantal financierbare jaaruren per centrum forfaitair bepaald op 13.000. Deze uren zijn onderling tussen de centra overdraagbaar. Met inachtneming van het forfaitair aantal jaaruren per centrum vormen de tijdens het schooljaar 1999-2000 ingerichte aantal jaaruren en het aantal lesuren cursist per studiegebied de referentiegetallen voor de toepassing van artikel 48. Deze referentiegetallen worden ambtshalve toegevoegd aan bijlage II. Bovendien heeft elk centrum gedurende die twee schooljaren recht op één voltijds ambt van directeur.

Voorzitter

§ 4. Vaste benoemingen zijn pas mogelijk nadat het aantal leraarsuren op basis van het aantal lesuren-cursist werd berekend overeenkomstig artikel 48. Tot zolang kunnen in afwijking van het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeld-toelage naar deze centra geen reffectaties of wedertewerkstellingen gebeuren, ten nadele van een personeelslid dat op 2 januari 1999 in dienst was.

– *Aangenomen.*

Artikel 72

In afwijking van artikel 45 moeten de centra, bedoeld in het eerste lid van artikel 45 voor de schooljaren 1999-2000 en 2000-2001 ten minste 60.000 en voor de schooljaren 2001-2002, 2002-2003 en 2003-2004 ten minste 80.000 lesuren-cursist in de betrokken referteperiode hebben.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Van Dijk en Vandenbroeke dat luidt als volgt :

Op de vierde regel het getal "60.000" vervangen door het getal "50.000" en op de vijfde regel het getal "80.000" vervangen door het getal "70.000".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

– *Aangenomen.*

Artikel 73

De afdelingen, bedoeld in bijlage I, die niet geconcordeerd werden met een optie, worden voor de financiering of subsidiëring gelijkgesteld met een studiegebied waarbij voor de toepassing van artikel 48 de deler 12 is.

– *Aangenomen.*

Artikel 74

§ 1. In afwachting van de indeling in richtgraden van de studiegebieden Nederlands tweede taal en talen en in afwijking van het laatste lid van artikel

9 worden de afdelingen elementaire kennis en praktische kennis gelijkgesteld met lager secundair onderwijs of met secundair onderwijs van de tweede graad en de afdeling gevorderde kennis met hoger secundair onderwijs of met secundair onderwijs van de derde graad.

§ 2. In afwachting van de indeling van het studiegebied talen in richtgraden zoals bedoeld in artikel 8 is in het studiegebied talen de deler 15 voor de lager secundaire leergangen en 12 voor de hoger secundaire leergangen.

– *Aangenomen.*

Artikel 75

§ 1. De lessentabellen die zijn goedgekeurd op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, blijven van kracht in afwachting van de indeling van de studiegebieden in opleidingen en opties, zoals bedoeld in artikel 6.

De structuurschema's van het modulair onderwijs goedgekeurd op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, blijven van kracht tot voor het betrokken studiegebied of de betrokken opleiding het modulair onderwijs volgens de artikelen 14 tot 19 is ingevoerd.

In afwachting van de invoering van het modulair onderwijs overeenkomstig de artikelen 14 tot 19 kan de regering ook voor andere studiegebieden en categorieën voorlopige structuurschema's goedkeuren, overeenkomstig een door haar genomen besluit.

§ 2. Voor de toepassing van de artikelen 28, 34 en 50, § 1, wordt zolang de modulaire structuur, bedoeld in de artikelen 14 tot en met 18, niet van toepassing is voor de betrokken opleiding, onder "module" het begrip "eenheid" verstaan.

– *Aangenomen.*

Artikel 76

Bij een fusie van centra blijft het volume aan ambten van directeur, adjunct-directeur, technisch adviseur, technisch adviseur-coördinator en administratief medewerker ten minste behouden.

Elk door fusie gevormd centrum heeft recht op maximaal één voltijds ambt van directeur. Het res-

Voorzitter

terende volume directieambt kan worden omgezet in prestatie-eenheden van het ambt van adjunct-directeur.

Het bestuur bepaalt wie het ambt van directeur opneemt. De vastbenoemde en tot de proeftijd toegelaten directeur(s) behouden hun salarisschaal, voor het volume van hun opdracht waarvan ze op 2 januari 1999 titularis waren, tenzij ze door het door het besluit van de Vlaamse regering dat de salarisschalen regelt een gunstiger salaris verkrijgen. Zij behouden eveneens het volume van hun opdracht waarvan ze op 2 januari 1999 titularis waren, maar hun opdracht wordt ten persoonlijke titel omgezet naar prestatie-eenheden in het ambt van adjunct-directeur. Dit volume van adjunct-directeur wordt toegevoegd aan het volume van adjunct-directeur waarop het centrum krachtens het eerste lid recht heeft, zo het volume waarop het centrum recht heeft niet volstaat.

– *Aangenomen.*

Artikel 77

De tot en met het schooljaar 1998-1999 bestaande ambten van onderdirecteur, werkmeester en studiemeester-opvoeder worden bij de inwerkingtreding van dit decreet omgezet naar de ambten van respectievelijk adjunct-directeur, technisch adviseur en administratief medewerker.

– *Aangenomen.*

Artikel 78

De personeelsleden behouden de anciënniteit en de salarisschaal die zij bij de inwerkingtreding van dit decreet hadden als de nieuwe regeling, bedoeld in artikel 56, minder gunstig is.

– *Aangenomen.*

Artikel 79

De personeelsleden die op 1 september 1999 voldoen aan de bepalingen in de volgende besluiten :

1° het koninklijk besluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van

de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel der rijksinrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen ;

2° het koninklijk besluit van 30 juli 1975 betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in de gesubsidieerde inrichtingen voor secundair technisch en beroepsonderwijs met volledig leerplan en voor sociale promotie ;

3° artikel 20 en artikel 33, 6°, van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen ;

4° artikel 17, § 4, van de wet van 7 juli 1970 betreffende het hoger onderwijs en van het besluit van de Vlaamse regering van 16 oktober 1991 ter uitvoering van artikel 17, § 4, van de wet van 7 juli 1970 betreffende het hoger onderwijs ;

worden geacht over het vereist of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs te beschikken waarnaar hun opdracht in het schooljaar 1999-2000 kan worden geconcordeerd.

De Vlaamse regering regelt de concordantie.

– *Aangenomen.*

Artikel 80

§ 1. De gesubsidieerde contractuele personeelsleden die op 31 augustus 1999 werken bij de verenigingen zonder winstoogmerk of de gemeentelijke instellingen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet gedurende ten minste vijf jaar volwassenen hebben voorbereid op het examen van de centrale examencommissie, worden voor de toepassing van dit decreet beschouwd als tijdelijke personeelsleden van die instellingen.

Voorzitter

§ 2. Voor de berekening van de anciënniteit worden de diensten, gepresteerd in die verenigingen of instellingen, gelijkgesteld met onderwijsprestaties.

– *Aangenomen.*

Artikel 81

§ 1. Besturen die op basis van artikel 6, derde lid, moeten afbouwen, kunnen

1° ofwel één nieuw studiegebied programmeren zonder de programmatieprocedure zoals bepaald in artikel 8 te volgen ;

2° ofwel hun instelling omvormen tot een centrum voor volwassenenonderwijs en een instelling voor deeltijds kunstonderwijs of een filiaal van een instelling voor deeltijds kunstonderwijs, zonder dat de nieuwe instelling voor deeltijds kunstonderwijs aan de programmatienormen moet voldoen. In dat geval worden de personeelsleden van het betrokken studiegebied en het overeenkomstig aantal leraarsuren overgeheveld naar de nieuwe instelling voor deeltijds kunstonderwijs. In het deeltijds kunstonderwijs kunnen zij opties inrichten waarvan de naam naast de afdeling in bijlage I is vermeld. De beide instellingen moeten aan de rationalisatienormen voldoen ;

3° ofwel de personeelsleden van het betrokken studiegebied en het overeenkomstig aantal leraarsuren overhevelen naar een instelling voor deeltijds kunstonderwijs.

De instelling voor deeltijds kunstonderwijs waarnaar de personeelsleden zijn overgeheveld, kan de opties van het deeltijds kunstonderwijs inrichten die overeenstemmen met de afdelingen zoals vermeld in bijlage I.

§ 2. De personeelsleden van de centra die omgevormd worden tot een instelling van deeltijds kunstonderwijs of overgeheveld worden naar een andere instelling voor deeltijds kunstonderwijs, worden geacht in het bezit te zijn van het vereiste bekwaamheidsbewijs bepaald voor het deeltijds kunstonderwijs voor de vakken. waarmee zij bij hun overgang naar het deeltijds kunstonderwijs in dit onderwijs belast worden. Zij behouden de administratieve toestand, de weddeschaal en de geldelijke anciënniteit die zij in het onderwijs voor so-

ciale promotie hadden, tenzij zij volgens het deeltijds kunstonderwijs een gunstiger weddeschaal op basis van hun diploma zouden kunnen verwerven.

– *Aangenomen.*

Artikel 82

De cursisten die uiterlijk in het schooljaar 1998-1999 zijn ingeschreven, kunnen op eigen verzoek een certificering verkrijgen als bepaald in artikel 37 van het koninklijk besluit van 1 juli 1957 houdende algemene regeling van de studiën in het secundair technisch onderwijs, in plaats van een certificaat van de tweede, de derde of van de vierde graad secundair onderwijs.

– *Aangenomen.*

Artikel 83

In uitvoering van artikel 2 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs worden de niet gerangschikte afdelingen Stedenbouw en Monumenten en Landschapszorg gerangschikt als artistiek hoger onderwijs voor sociale promotie.

– *Aangenomen.*

Artikel 84

§ 1. Vanaf 1 september 1973 en tot 1 september 1999 wordt voor het onderwijzend personeel van de afdelingen bedoeld in artikel 83 van de Hogere Opleidingen voor Stedenbouw, Monumentenzorg, Technologie en Economie van het gemeenschaps-onderwijs Deurne 2 :

1° het minimum en maximum aantal uren vastgesteld op respectievelijk 12 en 15 ;

2° de deler voor een ambt met onvolledige prestaties gelijk gesteld aan 12 ;

3° de deler voor een bijbetrekking gelijk gesteld aan 15 ;

4° de salarisschaal als volgt vastgesteld :

a. 502 voor de houder van een universitair diploma of van een diploma van hoger

Voorzitter**Artikel 87**

kunstonderwijs van de derde graad of daarmee gelijk gesteld onderwijs ;

- b. 318 voor de houder van een diploma van hoger kunstonderwijs van de tweede graad of daarmee gelijk gesteld onderwijs ;
- c. 316 voor de houder van andere bekwaamheidsbewijzen.

§ 2. Vanaf 1 september 1999 worden deze personeelsleden bezoldigd in overeenstemming met de bepalingen van onderhavig decreet.

– *Aangenomen.*

§ 1. Deze titel regelt de ondersteuning verleend aan cursisten die volledig zelfstandig leren, hierna het zelfgestuurd leren genoemd, georganiseerd door het departement Onderwijs en gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse regering bepaalt de naam waaronder het zelfgestuurd leren wordt bekend gemaakt. Deze naam kan door geen andere onderwijs- of opleidingsinstelling worden gedragen.

§ 2. Voor de toepassing van deze titel wordt onder cursist de persoon verstaan die inschrijft voor het zelfgestuurd leren.

– *Aangenomen.*

Artikel 85

Voor de toepassing van artikel 45, van artikel 48, § 1, en van artikel 72 wordt voor het schooljaar 1999-2000 rekening gehouden met de lesurencursist van het schooljaar 1998-1999.

– *Aangenomen.*

Artikel 86

Voor de toepassing van artikel 45, van artikel 48, § 1, en van artikel 72 wordt voor het schooljaar 2000-2001 rekening gehouden met de volgende lesurencursist :

- van het tweede semester van het modulair onderwijs van het schooljaar 1998-1999 ;
- van de afdelingen, opleidingen of opties die starten tussen 1 september 1999 en 31 januari 2000.

– *Aangenomen.*

TITEL II

Vervanging van de wet van 5 maart 1965
op het schriftelijk onderwijs

HOOFDSTUK I

Organieke bepalingen

Artikel 88

§ 1. Bij het zelfgestuurd leren worden de leerinhouden op verzoek van de cursist en volgens het door de cursist aangegeven tempo, schriftelijk of via andere media ter beschikking gesteld. Zelfgestuurd leren is gestoeld op het principe van zelfstandig en individueel leren, inzake plaats, tijd en tempo onafhankelijk van de mentor of van medecursisten, zodat direct contact tussen de cursist en de mentor of de medecursist uitzonderlijk is.

§ 2. Het zelfgestuurd leren heeft in het bijzonder tot doel de cursist de kans te bieden kennis en vaardigheden te verwerven en hem voor te bereiden op examens, georganiseerd door onderwijsinstellingen, door de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap voor het voltijds secundair onderwijs zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse regering van 9 oktober 1991 houdende inrichting van de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap voor het voltijds secundair onderwijs en op examens van het openbaar ambt.

Binnen het zelfgestuurd leren worden geen examens afgenomen.

– *Aangenomen.*

Artikel 89

De vakken die de regering erkent als onderdeel van de studiegebieden algemene vorming, bedrijfsbeheer, handel en administratie, Nederlands tweede taal en talen, zoals bepaald in artikel 5 van dit decreet, kunnen worden aangeboden. Als de nood-

Voorzitter

zaak daartoe bestaat, kan de regering beslissen om vakken van de andere studiegebieden of categorieën, genoemd in artikel 5 aan te bieden.

Bovendien kunnen vakken die voorbereiden op de examens van het openbaar ambt, op het functioneren binnen het openbaar ambt en op het mandaat van mentor aangeboden worden.

De vakken kunnen ingedeeld worden in cursussen en/of lespakketten.

– *Aangenomen.*

Artikel 90

Het departement Onderwijs staat in voor de planning van de vakken, de kwaliteit van het aanbod en van de begeleiding, de ontwikkeling en productie van de eigen cursussen, de verwerving van rechten op cursussen, ontwikkeld door derden, de verspreiding van het aanbod, de werving en inschrijving van de cursisten en hun pedagogische begeleiding.

De cursussen, ontwikkeld door het departement Onderwijs, zijn eigendom van de Vlaamse Gemeenschap.

– *Aangenomen.*

Artikel 91

§ 1. De mentor evalueert welke vorderingen de cursist maakt en geeft pedagogisch advies aan de cursist.

De Vlaamse regering stelt de mentor aan voor een termijn van twee jaar, die kan worden hernieuwd.

§ 2. De mentoren worden gekozen uit de leraren die gedurende twee jaar ten minste halftijds onderrecht hebben gegeven in een erkende onderwijsinstelling, of uit de opleiders die gedurende twee jaar ten minste halftijds onderricht hebben gegeven in een door de Vlaamse Gemeenschap opgerichte of erkende opleidingsinstelling. Bij ontstentenis van kandidaten met ervaring in een onderwijs- of opleidingsinstelling, kunnen ook andere deskundigen worden aangesteld.

Voor de voorbereiding op examens van het openbaar ambt kunnen zij ook gekozen worden uit ambtenaren van niveau A – of daaraan gelijkgesteld – van een openbaar bestuur.

§ 3. De regering bepaalt de vergoeding en de prestatieregeling van de mentor.

– *Aangenomen.*

Artikel 92

De regering regelt de kwaliteitsbewaking van het begeleidingswerk van de mentoren en van de cursussen.

– *Aangenomen.*

Artikel 93

In het zelfgestuurd leren zijn geen toelatingsvoorwaarden. Inschrijvingen zijn permanent mogelijk.

– *Aangenomen.*

Artikel 94

§ 1. De regering kan inschrijvingsgeld vastleggen per cursus op basis van het aantal lespakketten van een cursus naar rato van maximaal 150 BEF per lespakket, aangepast aan de evolutie van de index van de consumptieprijzen. De referentiedatum voor de jaarlijkse aanpassing van de index van de consumptieprijzen is 1 april 2000. Het eindbedrag wordt tot de lagere eenheid afgerond.

§ 2. Er wordt een fonds "Inschrijvingsgeld" opgericht. Aan dit fonds worden de inschrijvingsgelden zoals bedoeld in § 1 toegewezen.

§ 3. Het fonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 45 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de rijkscomptabiliteit.

§ 4. De middelen van het fonds dienen aangewend te worden enerzijds voor de actualisering van de leermiddelen van het huidige schriftelijk onderwijs en anderzijds voor de ontwikkeling van nieuwe leermiddelen, met inbegrip van multimediale toepassingen.

Voorzitter

§ 5. De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het fonds.

– *Aangenomen.*

Artikel 95

Het departement Onderwijs kan attesten uitreiken waaruit blijkt dat de cursist een cursus of lespakket gevolgd heeft.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Opheffingsbepalingen

Artikel 96

De volgende regelingen worden opgeheven :

- 1° de wet van 5 maart 1965 op het schriftelijk onderwijs ;
- 2° het koninklijk besluit van 13 april 1965 tot inrichting van schriftelijke rijksleergangen ;
- 3° het koninklijk besluit van 16 april 1965 tot oprichting van schriftelijke rijksleergangen ;
- 4° het koninklijk besluit van 20 april 1965 houdende het organiek reglement van de Verbeteringsraad voor het schriftelijk onderwijs ;
- 5° het koninklijk besluit van 15 maart 1966 houdende vaststelling van de vergoedingen toegekend aan de leraars van de schriftelijke rijksleergangen, alsmede de toegelaten maximumprestaties ;
- 6° het koninklijk besluit van 5 augustus 1967 houdende de voorwaarden tot aanstelling bij de schriftelijke rijksleergangen van in rust of in disponibiliteit gestelde leerkrachten ;
- 7° het koninklijk besluit van 9 november 1971 tot oprichting van schriftelijke rijksleergangen ter voorbereiding van administratieve examens.

– *Aangenomen.*

TITEL III

Aanpassing van het decreet van 12 juli 1990 houdende de regeling van de basiseducatie voor laaggeschoolde volwassenen

Artikel 97

In artikel 9 van het decreet van 12 juli 1990 houdende de regeling voor laaggeschoolde volwassenen worden de woorden "Hoge Raad voor Volksontwikkeling" vervangen door de woorden "De Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding".

– *Aangenomen.*

Artikel 98

Artikel 10 van het decreet van 12 juli 1990 houdende de regeling van de basiseducatie voor laaggeschoolde volwassenen wordt vervangen door : "Het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de basiseducatie heeft als opdracht de centra voor basiseducatie ondersteuning te verlenen, zodat de centra voor basiseducatie afzonderlijk en gezamenlijk efficiënt en effectief de basiseducatie kunnen realiseren. Daartoe zal het centrum onder meer de centra bijstaan in de ontwikkeling van leertrajecten en leermiddelen, een aanbod voor verplichte scholing en navorming van het personeel waarborgen, ondersteunende publicaties ter beschikking stellen en de promotie van het aanbod bevorderen. De regering kan aan het centrum bijkomende opdrachten geven.".

– *Aangenomen.*

Artikel 99

Artikel 16 van het decreet van 12 juli 1990 houdende de regeling van de basiseducatie voor laaggeschoolde volwassenen wordt vervangen door : "Het Vlaamse Ondersteuningscentrum voor basiseducatie krijgt in 1999 een forfaitaire toelage van 29,5 miljoen BEF en vanaf het jaar 2000 een forfaitaire toelage van 620.000 EUR of 25.010.738 BEF bestemd voor de bekostiging van de personeelsuitgaven, de werkingsuitgaven en de investeringsuitgaven."

Voorzitter

ven. Hiervan dient tenminste 70 % besteed te worden aan de personeelsuitgaven. Indien in een bepaald jaar minder dan dit percentage aan personeelsuitgaven wordt besteed dan dient de regering de forfaitaire toelage te verminderen tot dit percentage bereikt wordt.

Vanaf 2001 wordt de forfaitaire toelage jaarlijks aangepast aan de evolutie van de index, 70 % aan de index voor de lonen en 30 % aan de index voor de werking. Het eindbedrag wordt in EUR tot het lagere honderdtal en in BEF tot het lagere duizendtal afgerond."

– *Aangenomen.*

Artikel 100

Artikel 17 van het decreet van 12 juli 1990 houdende de regeling van de basiseducatie voor laaggeschoolde volwassenen wordt vervangen door : "De personeelsleden van het Vlaams Ondersteuningscentrum die worden betaald ten laste van de forfaitaire toelage, dienen te beantwoorden aan de voorwaarden bepaald in artikel 15. Eén van deze personeelsleden kan belast worden met de functie van directeur van het centrum."

– *Aangenomen.*

Artikel 101

Artikel 18 van het decreet van 12 juli 1990 houdende de regeling van de basiseducatie voor laaggeschoolde volwassenen wordt vervangen door : "De regering organiseert het administratief toezicht en de kwaliteitscontrole van de basiseducatie. De regering coördineert de ontwikkeling van de basiseducatie en stelt daartoe in elk geval tijdens elke bestuursperiode een evaluatie- en beleidsrapport over de basiseducatie op."

– *Aangenomen.*

TITEL IV

Wijziging van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II voor toegang tot het secundair onderwijs met beperkt leerplan voor sommige categorieën jongeren tussen 18 en 25 jaar

Artikel 102

Onder titel IV, hoofdstuk I, afdeling 3, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II wordt een onderafdeling 1bis ingevoegd, die luidt als volgt :

"ONDERAFDELING 1bis**De regelmatige leerling****Artikel 64bis**

In het deeltijds beroepssecundair onderwijs wordt als regelmatige leerling beschouwd, de leerling die voldoet aan alle volgende voorwaarden :

1° a) hetzij jonger zijn dan 18 jaar, niet meer aan de voltijdse leerplicht onderworpen en ingeschreven worden met akkoord van de ouders of van de personen die in rechte of in feite het ouderlijk gezag uitoefenen ;

hetzij tussen 18 en 25 jaar zijn en ingeschreven worden in een opleiding die verschilt van de studierichting waarvoor eventueel een eindstudiebewijs van de derde graad van het voltijds secundair onderwijs werd behaald ;

b) uitsluitend voor wat betreft de inschrijving in de derde graad : de tweede graad van het voltijds secundair onderwijs of de tweede graad van het deeltijds beroepssecundair onderwijs met vrucht hebben beëindigd ;

2° het geheel van de opleiding, behoudens gewettigde afwezigheid, werkelijk en regelmatig volgen, waaronder alleszins wordt verstaan uiterlijk ingeschreven zijn op 31 januari van het betrokken schooljaar voor wat betreft de leerplichtige leerlingen, respectievelijk op 15 oktober van het betrokken schooljaar voor wat betreft de niet-leerplichtige leerlingen. Voor uitzonderlijke en individuele gevallen kan de Vlaamse regering afwijking verlenen van eerstgenoemde datum.

Artikel 64ter

§ 1. Om voor financiering of subsidiëring in aanmerking te komen moeten de in artikel 64bis, 1°, a), tweede lid, bedoelde leerlingen voldoen aan alle volgende voorwaarden :

Voorzitter

- 1° op 1 februari van het betrokken schooljaar nog steeds de hoedanigheid van regelmatige leerlingen aannemen zoals bedoeld in artikel 64bis ;
- 2° een aan de opleiding verwante industriële leerovereenkomst of overeenkomst tewerkstelling-opleiding, waarvan de tewerkstelling minstens halftijds is, hebben gesloten die, behoudens overmacht, gedurende dat schooljaar een looptijd heeft van :
- a) hetzij minimaal vier ononderbroken maanden waarin alleszins 15 oktober valt ;
- b) hetzij minimaal vijf ononderbroken maanden waarin alleszins 1 februari en 30 juni vallen.

§ 2. Uiterlijk tot en met het schooljaar dat eindigt in het kalenderjaar waarin de leerling de leeftijd van 20 jaar bereikt, geldt de in § 1, 2°, bedoelde voorwaarde niet voor de leerling die het deeltijds beroepssecundair onderwijs ononderbroken volgt vanaf een datum waarop hij nog deeltijds leerplichtig was.

Artikel 64quater

Het deeltijds beroepssecundair onderwijs kan uiterlijk worden gevolgd tot het einde van het schooljaar waarin de leerling de leeftijd van 25 jaar bereikt."

Op dit artikel is er een amendement van de heer Sannen dat luidt als volgt :

Aan de voorgestelde tekst van artikel 64ter een § 3 toevoegen, die luidt als volgt :

"§ 3. De leerlingen die op 15 oktober 1999 zijn ingeschreven en die in het bezit zijn van een arbeids-overeenkomst, komen in aanmerking voor de financiering of subsidiëring voor het schooljaar 1999-2000."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 103

In artikel 70, § 1, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

"Voor de toepassing van de hierboven vermelde normen worden uitsluitend in aanmerking genomen :

- 1° de deeltijds leerplichtige regelmatige leerlingen en
- 2° uiterlijk tot en met het schooljaar dat eindigt in het kalenderjaar waarin de leerlingen de leeftijd van 20 jaar bereiken : de regelmatige leerlingen die het deeltijds beroepssecundair onderwijs ononderbroken volgen vanaf een datum waarop ze nog deeltijds leerplichtig waren."

– *Aangenomen.*

TITEL V

De evaluatie en de inwerkingtreding

Artikel 104

Uiterlijk tegen het einde van het schooljaar 2004-2005 zal de regering een evaluatie opmaken van de titels I en II van dit decreet.

– *Aangenomen.*

Artikel 105

Dit decreet treedt in werking op 1 september 1999, met uitzondering van artikel 84 dat uitwerking heeft vanaf 1 september 1973 en van artikel 69, 1°, dat in werking treedt op 1 september 2001.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 december 1998 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 2
– 1263 (1998-1999) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 december 1998 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 2.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Van Nieuwenborgh, verslaggever, verwijst naar het verslag.

De heer Sarens heeft het woord.

De heer Freddy Sarens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, met het voorliggende decreet wordt een nieuwe stap gezet in de kwaliteitszorg van ons onderwijs.

De voorbije besprekingen van de eindtermen basisonderwijs en de eerste graad secundair onderwijs gaven aanleiding tot levendige, boeiende en fundamentele discussies over de spanning tussen de vrijheid van onderwijs en de rol van de overheid inzake kwaliteitsbewaking. Hoever kan de overheid gaan ? Wanneer mengt de overheid zich in het pedagogische project ?

Het voorliggende ontwerp geeft daartoe geen aanleiding omdat de ontwikkelingsdoelen van een andere aard zijn. Het gaat om een inventaris van mogelijke doelstellingen waaruit de school kan kiezen voor de betrokken leerlingen, rekening houdend met het belang van de leerlingen. De scholen voor buitengewoon onderwijs kunnen op maat van de leerlingen blijven werken. De autonomie van de school en de eigenheid van het kind worden op die manier gerespecteerd.

Het voorliggende decreet respecteert dus de eigenheid van het buitengewoon onderwijs. Dit onderwijs is voor velen, ook voor leden van de commissie Onderwijs, nog steeds een onbekende. Wie het echter kent en ermee in aanraking komt, is op de hoogte van de ongelofelijke inspanningen van de leerkrachten om deze leerlingen op een persoonlijke, kwaliteitsvolle wijze te begeleiden. Dit decreet zal voor hen een gids en een steun zijn bij hun dagelijks werk. Om die redenen zal onze frac-

tie dit decreet goedkeuren. Tegelijkertijd wil ze ook haar waardering uitspreken voor al degenen die dagelijks, in soms moeilijke omstandigheden, in het buitengewoon onderwijs het beste van zichzelf geven. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Van Nieuwerkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwerkerke (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, zoals bekend hecht de SP-fractie veel belang aan het principe van eindtermen en ontwikkelingsdoelen, omdat ze borg staan voor de kwaliteit van ons onderwijs en omdat ze gelijke kansen voor alle kinderen garanderen.

Als we iedereen kwaliteitsonderwijs willen bieden, moeten we er inderdaad voor zorgen dat ook aan het buitengewoon onderwijs kwaliteitseisen worden gesteld. Uiteraard moet hierbij rekening worden gehouden met de specifieke situatie van de leerlingen in het buitengewoon onderwijs. Deze leerlingen volgen immers een sterk geïndividualiseerd leerprogramma, dat is aangepast aan hun eigen behoeften en mogelijkheden. Daarom kan de overheid haar verwachtingen tegenover deze leerlingen niet uitdrukken in eindtermen als minimumdoeleinden die voor alle leerlingen gelden, maar formuleert ze deze in de vorm van ontwikkelingsdoelen die wenselijk worden geacht voor zoveel mogelijk leerlingen van een bepaald type van buitengewoon onderwijs. Belangrijk hierbij is dat de ontwikkelingsdoelen voor alle types van het buitengewoon onderwijs volgens de leergebieden van het gewoon lager onderwijs worden geordend. Daardoor wordt duidelijk dat de fundamentele doelstellingen voor beide onderwijssystemen in feite gelijk zijn.

Het getuigt ook van het geloof in de mogelijkheden van elke leerling en houdt zoveel mogelijk wegen open. Het maakt het hele onderwijsveld ook veel doorzichtiger en inclusief onderwijs gemakkelijker realiseerbaar. Gewone scholen kunnen immers ook de ontwikkelingsdoelen van het buitengewoon onderwijs gebruiken om een programma op maat van leerlingen met een handicap uit te werken.

Het staat de school evenwel vrij om in samenspraak met de toekomstige CLB, het huidige PMS, en liefst ook in overleg met ouders en andere betrokkenen, de ontwikkelingsdoelen te selecteren die voor individuele of groepen van leerlingen geschikt zijn. Ze geeft ook het recht om ontwikkelingsdoelen te ordenen volgens een eigen kader dat

Van Nieuwkerke

zo goed mogelijk aansluit bij het eigen pedagogisch project. De school moet de door haar gekozen ontwikkelingsdoelen wel echt nastreven en verwerken in de individuele handelingsplannen.

In vergelijking met het gewoon onderwijs krijgt het buitengewoon onderwijs een zeer grote autonomie. Waar de gewone scholen in principe alle eindtermen moeten trachten te bereiken, mogen de scholen voor buitengewoon onderwijs zelf een selectie maken. Er geldt wel een inspanningsverplichting om de gekozen ontwikkelingsdoelen na te streven en zoveel mogelijk te bereiken bij een leerling of een leerlingengroep. De inspectie zal door middel van schooldoorlichtingen nagaan in welke mate de school voldoet aan deze verplichting.

We zijn ervan overtuigd dat de schoolteams in het buitengewoon onderwijs zich ten volle bewust zijn van hun belangrijke taak om de nodige voorwaarden te creëren opdat ook de leerlingen met een handicap zich zo goed mogelijk kunnen ontplooiën en ontwikkelen. De lijsten van ontwikkelingsdoelen per type zijn daarbij een hulpinstrument en richtsnoer. Ze bevatten herkenbare en haalbare ontwikkelingsdoelen voor alle betrokken leerlingen. Toch is het in theorie niet uitgesloten dat een school slechts een zeer beperkte selectie maakt uit de lijst van ontwikkelingsdoelen en het zich op die manier gemakkelijker maakt om aan de inspanningsverplichting te voldoen. We verwachten dan ook dat de inspectie, naast het nagaan of de school zich voldoende heeft ingespannen voor de gekozen ontwikkelingsdoelen, ook oog zal hebben voor de keuze van een voldoende aantal ontwikkelingsdoelen.

Vandaag legt men ons de concrete ontwikkelingsdoelen voor van het buitengewoon basisonderwijs type 2, dus voor leerlingen met een matige of ernstige mentale handicap. In het algemeen herkennen we hierin dezelfde onderliggende filosofie als bij de eindtermen en ontwikkelingsdoelen voor het gewoon basisonderwijs. Ze houdt namelijk een emancipatorische en leerlinggerichte onderwijsvisie in die een brede en harmonische vorming beoogt en de nadruk legt op actief en constructief leren binnen een stimulerende leeromgeving.

Het valt bijvoorbeeld op dat het leergebied 'wereldoriëntatie' inhoudelijk zeer sterk verschilt van de eindtermen en ontwikkelingsdoelen van het gewoon basisonderwijs. Het domein 'technologie' vinden we hier niet terug. Daarentegen is er voor het type 2-onderwijs het domein 'redzaamheid'

toegevoegd. Het is een goede zaak dat men van dit onderwijs uitdrukkelijk verwacht dat er aandacht wordt besteed aan de capaciteiten en attitudes die noodzakelijk zijn om zich in het persoonlijke en maatschappelijke leven te handhaven. Het stimuleren van de zelfredzaamheid is van groot belang om personen met een mentale handicap zoveel mogelijk kansen te geven in onze maatschappij.

Om een zo groot mogelijke gelijkvormigheid met de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen van het gewoon basisonderwijs te bereiken, is het aangewezen dat het ontwerp van decreet voor de ontwikkelingsdoelen van het buitengewoon onderwijs ook in een evaluatie om de zes jaar voorziet.

Ik feliciteer het personeel van het buitengewoon onderwijs, dat zich elke dag voor 100 percent inzet. We hopen dat ze het nieuwe richtsnoer ter harte zal nemen. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : Mevrouw Verwimp heeft het woord.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, net zoals de voorgaande sprekers zijn wij begaan met de kwaliteitsbewaking van het onderwijs, die wordt behandeld in het voorliggende ontwerp van decreet. In de toelichting lezen we dat met deze ontwikkelingsdoelen wordt gestreefd naar een evenwicht tussen de ontwikkeling van de totale persoonlijkheid van het kind en het tegemoetkomen aan de maatschappelijke verwachtingen. Terecht stelt de VLOR in zijn advies dat de individuele mogelijkheden van de leerling de balans moeten bepalen. Wanneer er sprake is van evenwicht, gaat het dan om gelijkheid of om een balans die naar een van beide kanten kan overhellen ?

De verschillende leergebieden die de heer Van Nieuwkerke heeft voorgelezen, zijn uiteraard heel belangrijk. Het is dan ook mogelijk dat de leerkrachten, eventueel onder druk van de ouders, geneigd zijn om de nadruk te leggen op prestatie en kennisverwerving, hoe miniem die ook zijn bij leerlingen uit type 2. Wij vinden het eigenlijk veel belangrijker dat een kind zich goed voelt, dat het zichzelf mag zijn, gekoppeld aan een ontwikkeling op zijn maat. Dat prefereren we boven de aanpassing van deze kinderen aan de maatschappij. Het is onze taak en die van de maatschappij om een rechtmatige plaats en ruimte te geven aan deze jonge mensen en latere volwassenen met een handicap, ook als ze niet voldoen aan wat algemeen als maatschappelijk aanvaardbaar geldt.

Verwimp-Sillis

Mijnheer de minister, ook de inspectie moet zich hiervan bewust zijn. Zij bepaalt immers gedeeltelijk het beleid en wat in de scholen gebeurt. We hebben dit in de commissie besproken. Ik weet dat dit ook de bezorgdheid van de minister is. Ik vond het gegeven echter belangrijk genoeg om in deze plenaire vergadering even aan te halen, hoewel er niet zo veel aanwezigen zijn.

De heer Kris Van Dijck : Het is de kwaliteit die telt.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis : Ik ben het met u eens, mijnheer Van Dijck.

Een tweede punt gaat over de beloning van de schoolloopbaan van het kind. Ook dit punt werd in de commissie besproken. Mijnheer de minister, u hebt gelijk als u die beloning bekijkt vanuit het standpunt van het kind. Dat heeft wellicht niet zoveel belang en misschien is het ook niet goed. Mij lijkt dat eventueel wel aangewezen voor de ouders. De belangrijkste vaardigheid voor deze groep is waarschijnlijk zelfredzaamheid. De heer Van Nieuwkerke heeft daar ook naar verwezen. Voor de ouders is het belangrijk te weten waartoe hun kind in staat is. Het is voor hen geruststellend te weten wat het zelfstandig kan of niet. Het gewoon onderwijs geeft aan het einde recht op een curriculum. Mijnheer de minister, waarom geeft het buitengewoon onderwijs, in casu het type 2, geen recht op een brevet of attest waarin de mogelijkheden op het vlak van zelfredzaamheid aan de ouders worden meegedeeld? (*Applaus bij AGA-LEV, de CVP en de VU*)

De voorzitter : Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de aan het buitengewoon onderwijs aangepaste versie van de eindtermen en ontwikkelingsdoelen is voor de VLD een bijzonder degelijk geheel waarin op een evenwichtige en menselijke manier de kwaliteitseisen van de overheid worden gekoppeld aan de specifieke mogelijkheden van de leerlingen in kwestie en van elke leerling afzonderlijk. Dat was weliswaar een heel delicate operatie, die volgens ons op een goede manier werd afgesloten.

Uiteraard vinden we het positief dat er een grote autonomie aan de scholen wordt verleend en dat een uitgesproken poging werd geleverd om leerlingen uit het buitengewoon onderwijs op een norma-

le manier in de samenleving te integreren. Emancipatie staat centraal. We appreciëren dat ten zeerste, omdat het hier een andere onderwijsvorm betreft. Dit onderwijsbeleid beantwoordt daarom echter nog niet aan de algemene visie van de VLD over eindtermen en ontwikkelingsdoelen. We zullen ons dan ook onthouden bij de eindstemming.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de voorzitter, ik zou het niet mooier kunnen verwoorden dan mevrouw Vanderpoorten, maar wij komen tot een andere conclusie. Wij staan achter het principe van ontwikkelingsdoelen en eindtermen. Gezien de wijze waarop dit principe hier wordt uitgewerkt, zal mijn fractie dit ontwerp van decreet goedkeuren.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank diegenen die hebben deelgenomen aan dit debat en allemaal dit ontwerp op dezelfde opbouwende wijze hebben benaderd.

Dit ontwerp van decreet bekrachtigt het besluit van de Vlaamse regering van 1 december 1998, dat de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon onderwijs type 2 inventariseert. Het decreet is dus een belangrijke stap vooruit in het lange verhaal van kwaliteitsbewaking in het algemeen en de eindtermen en ontwikkelingsdoelen in het bijzonder. De overheid vindt het belangrijk dat ook aan het buitengewoon onderwijs voldoende kwaliteitseisen worden gesteld. Vanuit haar visie op kwaliteitsvol buitengewoon onderwijs bevordert en bewaakt ze de kwaliteit in deze onderwijsvorm. Rekening houdend met de eigenheid van het buitengewoon onderwijs worden de ontwikkelingsdoelen er echter op een andere manier geformuleerd. In tegenstelling tot de gewone ontwikkelingsdoelen moeten de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon onderwijs niet voor alle leerlingen worden nagestreefd.

De school krijgt een maximale vrijheid doordat ze uit de volledige lijst van mogelijke ontwikkelingsdoelen precies die doelstellingen kan kiezen die afgestemd zijn op de noden van het kind. Het zijn dus in feite ontwikkelingsdoelen op maat. Deze ontwikkelingsdoelen voor het type 2 zijn dan ook een dergelijke inventaris, die vrij volledig is maar – zoals gezegd – ideaaltypisch is geformuleerd.

Baldewijns

Mijnheer de voorzitter, ik ben ervan overtuigd dat de ontwikkelingsdoelen die we nu kunnen goedkeuren een steun zullen betekenen voor de scholen van het buitengewoon onderwijs en hun personeelsleden, die toch zware inspanningen leveren om de hen toevertrouwde kinderen degelijk te begeleiden. (*Applaus bij de SP, de CVP en de VU*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 1 december 1998 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 2.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Het besluit van de Vlaamse regering van 1 december 1998 betreffende de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 2 wordt bekrachtigd.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

De ontwikkelingsdoelen opgenomen in het in artikel 2 bedoelde besluit worden in het schooljaar 2005-2006 geëvalueerd. Vanaf deze evaluatie wordt de evaluatie elke 6 jaar herhaald. De Vlaamse regering legt de resultaten van deze evaluaties voor aan het Vlaams Parlement. Een herziening van de

ontwikkelingsdoelen is mogelijk vanaf 1 september 2006.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 9 december 1997 tussen de federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Waals Gewest en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de wijze van omslag van de kosten van de gewestelijke ontvangers en de wijze van de inhouding van de bijdrage in die kosten door de besturen
– 1264 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 9 december 1997 tussen de federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Waals Gewest en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de wijze van omslag van de kosten van de gewestelijke ontvangers en de wijze van de inhouding van de bijdrage in die kosten door de besturen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Olivier, verslaggever, heeft het woord.

De heer Marc Olivier, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, het ontwerp van samenwerkingsakkoord werd reeds goedgekeurd door de Vlaamse regering en ondertekend door de diverse betrokken overheden op 9 december 1997. Uit het advies van de Raad van State van 18 december 1997 bij

Olivier

het ontwerp van KB bleek echter dat dit samenwerkingsakkoord moest worden goedgekeurd door de bevoegde wetgevende vergaderingen. De in het samenwerkingsakkoord geregelde aangelegenheid behoort voor de gemeenten tot de bevoegdheid van de federale overheid en voor de OCMW's tot de bevoegdheid van de gemeenschappen.

Het samenwerkingsakkoord behelst de volgende regelingen. Ten eerste is er de recuperatie van kosten. De betaling zal gebeuren via maandelijkse voorschotten op basis van het gemiddelde loon van de gewestelijke ontvanger, de bijdragen inbegrepen. Ten tweede is er sprake van een rechtvaardigere kostenverdeling. Het samenwerkingsakkoord voorziet hierin via een evenredige verdeling van de bijdrage over gemeenten en OCMW's. Enkel de investeringskosten worden rechtstreeks toegewezen aan het bestuur waarvoor ze werden aangegaan.

Voor het bepalen van de verdeelsleutel is rekening gehouden met het bevolkingscijfer van de gemeente of van de door het OCMW bediende gemeente. Daarenboven wordt er voor de OCMW's tevens rekening gehouden met het belang van hun activiteiten en met het feit of ze al dan niet een instelling beheren. Voor de gemeenten wordt er rekening gehouden met een eventuele klassenverheffing.

Diverse leden stelden vragen. Waarom heeft men een jaar gewacht voor men om advies vroeg van de Raad van State ? Wat is er gebeurd met de omslag voor 1996 ? Wat moet er worden verstaan onder de term 'investeringskosten' ? Hoe moet de omschrijving 'instelling van een zekere omvang' worden begrepen ? Hoe zullen de maandelijkse voorschotten en het verdelingspercentage voor de OCMW's worden berekend ? Hoe zit het met de interpretatie van de Raad van State dat lasten worden opgelegd aan gemeenten en OCMW's ?

De minister brengt in zijn antwoord de volgende elementen naar voren. Op het ogenblik van de totstandkoming van het akkoord hadden de overheden niet het inzicht dat het door de wetgevende vergadering diende te worden goedgekeurd, wat de vertraging van een jaar verklaart. De omslag voor 1996 ressorteert onder de oude regeling. De investeringskosten zijn bijvoorbeeld de uitrusting van een kantoor. De werkingskosten worden niet individueel aan de lokale besturen aangerekend, de investeringskosten wel.

Het verdelingspercentage voor OCMW's met al dan niet een instelling was het moeilijkste punt van het samenwerkingsakkoord. Bijgevolg werd ervoor geopteerd om de minister van Binnenlandse Zaken te laten beslissen bij ongunstig dan wel ontbrekend advies. Er kan inderdaad een verschil optreden tussen de mathematisch gemiddelde wedde en de individuele wedde die uiteindelijk wordt omgeslagen. Voor de ene provincie kan de individuele wedde hoger liggen dan de mathematisch gemiddelde wedde, voor de andere lager. Dit is afhankelijk van bijvoorbeeld het aantal dienstjaren van de gewestelijke ontvangers. Het ontwerp werd aangenomen met acht stemmen voor bij twee onthoudingen.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : De heer Olivier heeft op een uitstekende manier weergegeven wat de standpunten waren. Ik kan alleen maar tevreden zijn met zo een uitstekende verslaggever.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de minister, wij hadden evenzeer niets anders verwacht.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 9 december 1997 tussen de federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Waals Gewest en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de wijze van omslag van de kosten van de gewestelijke ontvangers en de wijze van de inhouding van de bijdrage in die kosten door de besturen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 2

Het samenwerkingsakkoord van 9 december 1997, tussen de federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Waals Gewest en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de wijze van omslag van de kosten van de gewestelijke ontvangers en de wijze van de inhouding van de bijdrage van die kosten door de besturen, wordt goedgekeurd.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1997.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de naamloze vennootschap “Reproductiefonds Vlaamse Musea”
– 1268 (1998-1999) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de naamloze vennootschap “Reproductiefonds Vlaamse Musea”.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Helsen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken (Op de tribune) : Mijnheer de minister, ik vraag me af of uw initiatief nog wel van deze tijd is. Ik ben er wel van overtuigd dat

u door goede bedoelingen bent geïnspireerd. Dat is trouwens meestal wel het geval. Ik vraag me echter af of de staat bij de aanvang van het derde millennium nog in een NV moet tussenbeide teneinde een terrein te gaan bestrijken dat al door privé-initiatieven wordt bestreken.

Een hele waaier aan moderne middelen wordt nu al aangewend om kunst te populariseren. De grote musea zijn ons daarin voorgegaan. Het gaat natuurlijk niet alleen over die grote musea. Er is altijd veel belangstelling, ongeacht welk medium er wordt gebruikt : cd-rom, video, enzovoort. Rembrandt is op dat vlak trouwens een echte bestseller. Ons terrein is spijtig genoeg zeer klein, niettegenstaande het enorme belang van de Vlaamse kunst in Europees perspectief. Door de woelige geschiedenis van Vlaanderen zijn wij de kleine broertjes. Uw bedoeling is om mee te werken met een NV die met allerlei middelen de Vlaamse musea wil aanprijzen.

We hebben enkele problemen voor onze kleinere musea, die een product afleveren dat onmogelijk verkoopbaar is. Dit wil niet zeggen dat er in de kleine musea geen interessante zaken zijn te vinden, bijvoorbeeld in Diest. Dit kan men echter niet verhandelen. Ik vrees dus dat u zich zult moeten beperken tot de musea in Antwerpen, Brugge en Gent. Met alle sympathie voor het Gentse museum, maar dit product kan de markt dan weer niet halen.

De grondgedachte is om onze aanwezigheid in de wereld op cultureel gebied meer bekend te maken. Het museum te Antwerpen is echter een juridische warboel. Het clowneske figuur van de heer Anthonis heeft ontdekt – iedereen wist het al, behalve hij – dat de Vlaamse Gemeenschap eigenaar is van de gebouwen van het museum, maar dat de belangrijkste stukken zijn geschonken aan de stad, en zeker niet aan de staat. Drie kwart van het museum bestaat uit schenkingen van Van Ertborn, de burgemeester van Antwerpen tijdens de Verenigde Nederlanden. Er werden ook belangrijke schenkingen gedaan door Willem I aan zijn geliefde stad Antwerpen. Hij heeft die stukken uiteraard niet aan de Belgische staat geschonken.

Dit leidt tot juridische problemen. Ik zal er niet over uitweiden, want dit zou me te ver leiden. Ik veronderstel dat het copyright aan de stad Antwerpen toebehoort. Het is hard om dit te moeten toegeven, maar het zal wel zo zijn. De heer Anthonis heeft op de televisie verklaard dat hij vanaf nu meer zeggenschap wil over het museum en de schilderijen. Er hangen dus dreigende wolken. Ik

Verrijken

dwaal niet af, want dit raakt de kern van de zaak : het kunstbezit dat u aan de wijde wereld wilt presenteren.

Door het wanbeleid van de stad Antwerpen wordt het Rubenshuis leeggehaald door de schenking-Dulière. Ik vrees dat er schilderijen van het grootste museum van Vlaanderen naar het Rubenshuis, dat van de stad is, zullen verhuizen. Ik heb dit probleem reeds lang voorspeld, en voor een keer heb ik gelijk gehad.

Uw bedoeling is ongetwijfeld goed, maar ik vraag me af hoe doeltreffend het zal zijn. De collectie van het museum van Antwerpen is, met alle sympathie, niet zo typisch voor de Vlaamse kunst. Dit komt door het genie van Van Ertborn. De belangrijkste schilderijen zijn niet Vlaams. Ik wil mijn kennis niet tentoonspreiden, maar er hangt een zeer belangrijk werk van Fouquet. Het belangrijkste werk is een jonge Titiaan, geschenken door koning Willem der Nederlanden. Het gaat wel over een onderwerp dat pater Leman niet langer zal aanvaarden : de voorstelling door de paus van de overwinnaar van de slag tegen de islam aan Sint-Pieter. Dit schilderij is de wereld rondgegaan, en wordt opgevraagd bij elke belangrijke renaissance-tentoonstelling. Het is natuurlijk een delicaat onderwerp en u moet maar aan pater Leman vragen of het kan worden uitgeleend.

Ik denk niet dat dergelijk materiaal interesse zal wekken buiten een eng-wetenschappelijke kring. Het was zeker een van uw doelstellingen om tot een archief te komen. U weet dat er een archief is, dat behoort tot het Belgische gedoe in het Jubelpark. Daar heerst het wanbeheer van federaal minister Ylieff. Van zodra er iets van Ylieff naar Martens wordt gehaald, krijgt het al mijn relatieve sympathie. De archieven van België in het Jubelparkmuseum zijn een schandaal. Vergeleken met de kunsthistorische documentatie in Den Haag behoren wij tot de derde wereld. Er wordt niets aan gedaan, en er heerst in dat archief bovendien een Vlaams-vijandige atmosfeer. Dat wordt niet goedgemaakt door ons Rubenianum, dat slechts een beperkt terrein van de cultuurgeschiedenis bestrijkt.

Mijnheer de minister, het tweede punt is minder sympathiek omdat u het in dit ontwerp niet vermeldt. Dat is schrijnend. Uw administratie heeft op dit punt gezondigd. In Antwerpen bestaat sinds generaties een belangrijk centrum voor restauraties in het museum voor Schone Kunsten. Daar zijn dingen gebeurd die ik hier niet wil uiteenzetten

omdat ze te persoonlijk zijn. Het resultaat is echter een overheveling van Martens naar Ylieff van de zeer dringende restauratie van de betwistbare meesterwerken van De Keyser aan de ingang van het museum waar de Van Dijcktentoonstelling zal plaatsvinden. Dat is erg. Het werk is overgebracht naar het restauratiecentrum van het Jubelpark waar een anti-Vlaamse atmosfeer heerst en waar de bestuurder Vlaams-onwetend is. Zij is niet eens in staat zich bij een bespreking in het museum in het Nederlands uit te drukken. Ook Ylieff is gekend voor zijn Vlaams-vijandigheid en zijn totale onwetendheid op cultuurgebied.

Dit alles is het gevolg van de grondwetswijziging, die we, op cultureel gebied en op veel andere gebieden, zozeer betreuren. De Belgische centralistische staat heeft alles wat op cultureel gebied belangrijk is naar zich toe gehaald en heeft de rest aan de gemeenschappen overgelaten.

Veel meer dan het met moderne middelen in kaart brengen van het bezit van onze Vlaamse musea, is er dringend nood aan een restauratiecentrum voor Vlaamse en andere kunst in Vlaanderen. Ik zal daar nog op terugkomen, want dit was een unieke gelegenheid die u niet te baat hebt genomen.

Wat ook veel meer nodig is dan die modernisering van een beeldtechniek, is het uitgeven van wetenschappelijk werk in het Nederlands en het Engels. Dat is nu niet het onderwerp, maar het leunt aan bij het Fonds voor de Letteren. Op dat gebied staan we in vergelijking met Nederland nog nergens. Er zijn, zelfs in Vlaanderen, onderlegde mensen die denken dat we een stuk of vier schilders hadden in de zestiende en zeventiende eeuw. Het is totaal onontgonnen terrein en het is dringend nodig dat we het Nederlandse voorbeeld ook op dit vlak volgen. Honderd jaar geleden sprak ieder gecultiveerd mens nog over Rubens, Van Dijck, Jordaens en De Craeyer. Die laatste is intussen in de vergeethoek geraakt.

Ik kan wel honderd voorbeelden geven. Neem nu een bekend schilder als David Teniers. Dankzij de tentoonstelling van enkele jaren geleden hebben we een prachtige catalogus, gemaakt door een Duitse specialiste die ook in het Nederlands werd vertaald omdat de tentoonstelling in Antwerpen plaatsvond. Dit blijft echter beperkt tot de schilderijen die tentoongesteld werden. Daarbuiten is het een woestenij.

Het is goed dat u het museum van Antwerpen op de markt brengt. Mogelijk doet u dat ook met het museum van Brugge, maar wellicht niet met dat

Verrijken

van Gent. Ik geloof echter niet zozeer in het commercieel succes ervan, omdat het bijna alleen een visitekaartje is voor Antwerpen. Het kan bezwaarlijk een museum van Vlaamse kunst worden genoemd. De Vlaamse kunst bevindt zich immers over heel de wereld, behalve in Vlaanderen.

Mijnheer de minister, ik heb gemerkt dat u in de laatste artikelen zegt u te zullen concentreren op dingen die zich niet in publieke verzamelingen bevinden, maar in privé-bezit of in buitenlandse handen zijn. Dan kunnen inderdaad schitterende dingen ontstaan en staan er veel mogelijkheden open. Dat heeft dan nog heel weinig te maken met het werven van mensen die het cultureel bezit van Vlaanderen zouden willen bekijken.

Tot besluit moet ik zeggen dat dit magere ontwerp van decreet beter is dan niets. We zijn er dus zeker niet tegen. Als minister van Cultuur had u normaal gezien ook minister van Toerisme moeten zijn. Maar wat is normaal in dit land? We kennen ook de stijl van de minister-president; als hij een bevoegdheid heeft, verdedigt hij ze zoals de Leeuw van Waterloo. Maar op het gebied van toerisme zou u heel wat belangrijker dingen kunnen doen. Men kan natuurlijk over minder bekende schilders een videofilm of CD-ROM maken, maar die zijn dan louter bestemd voor beroepsmensen en specialisten. Wat de wereld naar Vlaanderen zou kunnen brengen, is een wereldtentoonstelling van Vlaamse kunst in Vlaanderen. Ik heb dit een tijd geleden al verteld, maar de minister-president had er geen oren naar want hij was met andere dingen bezig. De symboliek van 2002 moet ik hier niet aanhalen. Deze zou hiervoor zeer geschikt zijn. Het project zou nog in dat jaar kunnen worden gerealiseerd als u er morgenvroeg mee begint. We staan ook niet alleen met dit idee. U begrijpt dat dit geen partijgebonden aangelegenheid is. Erenotaris Richard Celis, een vriend van mij en van vele Vlamingen, die 2002 zowat tot zijn levenswerk maakt, staat er eveneens voor open.

Het komt erop aan om in Antwerpen barok tentoon te stellen, in Brussel Bruegel, in Gent natuurlijk de School van Latem en hedendaagse kunst, en in Brugge de Vlaamse Primitieven. Ook enkele kleinere steden in Vlaanderen zijn interessant, zoals bijvoorbeeld Mechelen voor de wandtapijten. Dit zou honderdduizenden buitenlanders minstens voor twee of drie dagen naar Vlaanderen brengen, want men kan op kortere tijd geen vijf steden aandoen. Dat valt in de lijn van uw huidig ontwerp te organiseren. Men kan bijvoorbeeld in Antwerpen

barok, zilverwerk en majolica tentoonstellen. Dat kan mensen boeien die willen komen kijken naar de veelheid van wat Vlaanderen in 2002 te tonen heeft. U kunt twintig tot dertig van de grootste Vlaamse schilderijen uit het Prado, uit Wenen of uit de National Gallery naar onze steden brengen. Dan doet u iets voor Vlaanderen wat nog geen enkel volk ons heeft voorgedaan. Dit is geen uitvinding van onze partij, maar wij onthalen het wel enthousiast. Deze culturele wereldtentoonstelling hoeft trouwens niet enkel op oude kunst te zijn gericht. Gent kan dankzij de heer Hoet iets brengen van het niveau dat hij in Kassel heeft bereikt. Het is nog niet te laat. De publieke opinie en de specialisten zijn deze idee genegen, zonder dat ze daarom ook politiek achter u staan. Dat is heel wat anders dan wat u voorstelt.

Uw ontwerp is sympathiek en we zullen het zeker goedkeuren, maar het is helaas de minimis. U wilt Vlaanderen promoten, maar met een CD-ROM van het museum van Antwerpen komt u daar zeker niet toe. Die kan slechts een klein beetje helpen. In de Vlaamse steden is veel geminachte kunst. De Nederlanders zijn in Amerika veel bekender dan de Vlamingen. Alles is er Dutch; de Amerikanen weten niet wat Flemish is. Wat Leuven, Diest en Antwerpen hebben gepresteerd op het gebied van zilverwerk, is weinig bekend in de wereld. Men zou bijvoorbeeld in Antwerpen een gespecialiseerde tentoonstelling over zilver kunnen organiseren en voorwerpen uit de hele wereld erheen halen. Deze week vindt in Londen een zilverveiling op wereldniveau plaats. Daar wordt Vlaams zilver verkocht van een ongelooflijk niveau, waarvan we hier zelfs het bestaan niet eens vermoedden. U zou met een dergelijk initiatief een toeristische promotie voor Vlaanderen afleveren waar de minister-president gelukkig mee zou zijn.

We zullen dit decreet goedkeuren met een zekere resignatie, hopende dat dit u ideeën geeft om van 2002 een echt cultureel feest voor Vlaanderen te maken. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens : Ik heb met aandacht geluisterd naar de erudiete collega, die regelmatig interessante cultuurhistorische beschouwingen maakt. Ik zeg dit niet cynisch, maar bedoel het positief. Mijnheer Verrijken, u erkent, zij het de minimis, de kans die in dit ontwerp van decreet schuilgaat. Ik denk overigens dat het in consensus over alle partijgrenzen heen instemming zal krijgen.

Martens

Liever dan deze functie uit te besteden aan een federale instelling die hiervoor allerminst referenties kan voorleggen, moeten we erin slagen om alle partners in Vlaanderen, zowel de institutionele als de particuliere, rond de tafel te krijgen om alles in kaart te brengen wat wereldwijd aan Vlaams patrimonium voorhanden is. Dit is niet alleen documentair interessant, maar ook belangrijk voor het wetenschappelijk werk en biedt promotiemogelijkheden in diverse richtingen.

Ik neem dus nota van uw kritische beschouwingen en beleidssuggesties, maar voor de rest denk ik dat we voluit achter dit ontwerp van decreet kunnen blijven staan.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken : Ter attentie van een latinist zoals u kan ik niet nalaten het zinnetje af te maken : ‘de minimis non curat praetor’.

U zegt terecht dat u de archieven in handen zult nemen. Terecht, want op het vlak van de archivering van de Vlaamse kunst staan we nog nergens. Al vaak wordt dienaangaande op actie aangedrongen. Meestal gebeurt dit uitdrukkelijk naar aanleiding van een belangrijk evenement, bijvoorbeeld de Memling-tentoonstelling. Ook dat initiatief heeft de wielen aan het draaien gezet om toch maar een Instituut voor Vlaamse Primitieven in Brugge op te richten.

Ik heb niets tegen socialistische wallinganten à la Ylief, althans vanavond niet. Maar hoe komt het toch dat steeds zij de bevoegde ministers hebben voor die belangrijke culturele evenementen ? Er zou ergens een humorist zijn – waarschijnlijk geen Waal, want het Waalse volk heeft geen gevoel voor humor – die uiteindelijk het Belgisch Instituut voor Primitieven heeft omgedoopt tot Instituut voor de Kunst tussen Schelde en Maas. En eigenlijk heeft hij nog gelijk ook. Denk maar aan van der Weyden.

Ik kan niet genoeg benadrukken dat Vlaanderen zijn restauratie zelf in handen moet nemen. Die Jubelparktoestand is niet langer houdbaar. U zult toch toegeven dat de Vlamingen er zelf in zouden moeten slagen hun Van Dycks te restaureren in plaats van er alleen maar foto's van te nemen.

Ik kom dan tot de problematiek van het copyright en verwijs daarbij naar het arrest van het hof van New York, het op één na hoogste hof. We dienen

enkel nog te wachten op het allerhoogste hof, dat van Washington. Dat arrest zal er op neerkomen dat men geen copyright meer zal verlenen voor het nemen van foto's van kunstwerken. Dit is bijzonder belangrijk, want zo zal uw initiatief op de helling komen te staan. U mag immers niet uit het oog verliezen dat Amerika drievierde van de markt van de kunstboeken in handen heeft. Belangrijker nog dan alle initiatieven die u hier terecht neemt, is dus dat Vlaanderen eindelijk het restauratiebeleid in eigen handen neemt. In het Jubelpark gebeuren immers verschrikkelijke dingen, die voor rechtshapen Vlamingen niet door de beugel kunnen.

Ik vermeld nog even een centrum voor de restauratie van schilderijen in de stad Antwerpen. Zelfs in een derdewereldland zou u een dergelijke toestand niet voor mogelijk houden. Dat centrum bevindt zich in een vleugel van het Orteliushuis. Bij de restauratie wordt bijvoorbeeld gebruik gemaakt van buislampen, die een lijkkleur geven aan het allerliefste kindje Jezus van Rubens.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de naamloze vennootschap “Reproductiefonds Vlaamse Musea”.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

1° cultureel patrimonium : het roerend en onroerend cultureel erfgoed dat zich in Vlaanderen

Voorzitter

bevindt of een bijzondere relatie met de cultuur of de geschiedenis van Vlaanderen heeft ;

2° beeld : elke stilstaande of bewegende afbeelding van het cultureel patrimonium, ongeacht de technologie waarmee ze werd aangemaakt ;

3° beelddrager : het materiaal waarop beelden worden vastgelegd, ongeacht de gebruikte technologie.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

De Vlaamse regering wordt gemachtigd om onder de in dit decreet bepaalde voorwaarden mee te werken aan de oprichting van de naamloze vennootschap naar publiek recht "Reproductiefonds Vlaamse Musea".

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Bij de oprichting van de n.v. "Reproductiefonds Vlaamse Musea" tekent de Vlaamse Gemeenschap voor minimaal 51 % in op het kapitaal.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

De Vlaamse Gemeenschap beschikt zowel in de algemene vergadering als in de raad van bestuur van de n.v. over ten minste de helft plus één van de stemmen.

In de statuten van de n.v. "Reproductiefonds Vlaamse Musea" wordt bepaald dat een vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschap wordt aangesteld tot statutair bestuurder.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

§ 1. De n.v. "Reproductiefonds Vlaamse Musea" fungeert als dienstencentrum voor de Vlaamse

musea inzake de originele en de afgeleide reproducties van het cultureel patrimonium en inzake de reproductierechten op de verspreiding van beelden van dit patrimonium.

Ze heeft als doel organiserend, coördinerend of informerend op te treden met betrekking tot de volgende taken :

1° het stimuleren van de Vlaamse musea tot een hechtere samenwerking en een grotere eenvormigheid op het vlak van het aanmaken, bewaren en verspreiden van beelden en reproducties van het cultureel patrimonium en het ontwikkelen van initiatieven terzake ;

2° het voeren van actieve promotie voor het cultureel patrimonium in binnen- en buitenland en het commercialiseren van de reproductierechten op de beelden van dit patrimonium ;

3° het beheren van de beelden en de reproductierechten van de musea die deze beelden en rechten integraal aan de n.v. hebben afgestaan ;

4° het aanmaken van beelden op beelddragers ;

5° het overzetten van bestaande beelden op nieuwe beelddragers en het bewerken van deze beelden, met behulp van nieuwe technologische toepassingen ;

6° het inhoudelijk archiveren van de beelden ;

7° het fysisch archiveren van de beelden in beschermde omstandigheden en het ontsluiten ervan ;

8° het verspreiden van de beelden via netwerken, catalogi of andere media, met de nodige juridische bescherming ;

9° het verwerken van de orders bij de commercialisering, op niet-exclusieve basis, van de reproductierechten op de beelden van de musea die deze rechten niet aan de n.v. hebben afgestaan ;

10° het inwinnen van juridisch advies en het verlenen van juridisch advies aan de musea inzake de reproductierechten en de auteursrechten ;

11° het verrichten van onderzoek naar en het verlenen van informatie en advies aan de musea met betrekking tot alle vragen over originele reproducties en afgeleide reproducties.

Voorzitter

In het kader van haar doelstelling kan n.v. "Reproductiefonds Vlaamse Musea" het cultureel patrimonium dat niet in het bezit is van Vlaamse musea in haar activiteiten opnemen.

Tot het maatschappelijk doel van de n.v. "Reproductiefonds Vlaamse Musea" behoren eveneens merchandising en alle andere commerciële nevenactiviteiten voor zover ze samenhangen of verband houden met de originele of de afgeleide reproducties van het cultureel patrimonium, of met de problematiek van de reproductierechten in het algemeen.

§ 2. De n.v. "Reproductiefonds Vlaamse Musea" kan bepaalde taken, bedoeld in § 1, of onderdelen van die taken, uitbesteden aan gespecialiseerde organisaties, en hiertoe overeenkomsten sluiten met deze organisaties. Het "Reproductiefonds Vlaamse Musea" blijft verantwoordelijk voor de effectieve uitvoering van de uitbestede taken.

§ 3. Om haar doeleinden te realiseren, kan de n.v. "Reproductiefonds Vlaamse Musea", op tijdelijke of permanente basis, samenwerken met andere organisaties en kan ze toetreden tot andere organisaties, die actief zijn op het vlak van de museumwerking of van de in § 1 vermelde taken, of kan ze die mee oprichten.

§ 4. De Vlaamse Gemeenschap kan tegen kostprijs gebruik maken van de door de n.v. "Reproductiefonds Vlaamse Musea" gearchiveerde beelden.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

De Vlaamse regering bezorgt de statuten van de n.v. "Reproductiefonds Vlaamse Musea" aan het Vlaams Parlement. Latere wijzigingen deelt ze mee aan het Vlaams Parlement.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

§ 1. De Vlaamse Gemeenschap kan een financiële tegemoetkoming in de werkings- en personeelskosten van de n.v. "Reproductiefonds Vlaamse Musea" toekennen die bestaat uit een jaarlijkse

subsidie, die nominatief in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap wordt opgenomen.

§ 2. De n.v. "Reproductiefonds Vlaamse Musea" kan deze middelen deels bestemmen voor het uitbesteden van taken of onderdelen ervan, zoals bepaald in artikel 6, § 2.

§ 3. De subsidie, bedoeld in § 1, kan in de vorm van voorschotten beschikbaar worden gesteld. De Vlaamse regering bepaalt hoe de voorschotten worden berekend en uitbetaald.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

De Vlaamse Gemeenschap en de n.v. "Reproductiefonds Vlaamse Musea" sluiten een overeenkomst waarin de samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en de n.v. wordt geregeld, alsook de voorwaarden voor het beheer en voor het toezicht door de Vlaamse Gemeenschap op de aanwending van de ter beschikking gestelde middelen en de realisatie door de vennootschap van haar doeleinden. Die overeenkomst wordt, na goedkeuring door de Vlaamse regering, bezorgd aan het Vlaams Parlement.

– *Aangenomen.*

Artikel 10

De n.v. "Reproductiefonds Vlaamse Musea" sluit met elk museum of elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die een beroep doet op de diensten van de n.v. een individuele overeenkomst waarin de samenwerking, met inbegrip van de financiële afspraken, en de voorwaarden voor het beheer, de ontsluiting en de commercialisering van de beelden worden geregeld.

– *Aangenomen.*

Artikel 11

De n.v. "Reproductiefonds Vlaamse Musea" stelt een beëdigd bedrijfsrevisor aan die jaarlijks de financiële toestand, de jaarrekening en de regelmatigheid van de financiële verrichtingen controleert.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 12

De Vlaamse Gemeenschap kan aan de n.v. "Reproductiefonds Vlaamse Musea" infrastructuur ter beschikking stellen. Indien die terbeschikkingstelling door de Vlaamse Gemeenschap wordt opgezegd, kan de n.v. "Reproductiefonds Vlaamse Musea" hiervoor geen schadevergoeding eisen van de Vlaamse Gemeenschap. Het voorwerp en de voorwaarden van die eventuele terbeschikkingstelling worden geregeld in een overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de n.v. "Reproductiefonds Vlaamse Musea". Die overeenkomst wordt, na goedkeuring door de Vlaamse regering, bezorgd aan het Vlaams Parlement.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur en 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.50 uur.*
